

Ο Άντονιο Ρουμπιάνι μπροστά στην εφεύρεσή του

ΤΗΛΕΟΡΑΣΙ ΜΕ... ΔΙΣΚΟΥΣ!..

Η εκπληκτική εφεύρεση δυο Ιταλών αδελφών

Η πιο έντυπωσιακή εφεύρεση του 1957 είναι χωρίς αμφιβολία η τηλεόρασι με... δίσκους, που οφείλεται σε δυο νεαρούς Ιταλούς αδελφούς από την πόλη Μόντενα και που δοκιμάστηκε μ' απόλυτη επιτυχία μόλις την περασμένη εβδομάδα.

Υστερα από τεσσάρων μηνών πειραματισμούς, μ' εντελώς πρόχειρα και πεινχρά μέσα, τα δυο αυτά αδέρφια, ο Άντονιο κι ο Ουμπέρτο Ρουμπιάνι, που έχουν ένα μικρό μαγαζάκι αποικιακών, κατάρθωσαν να πετύχουν κάτι, που χρόνια τώρα δεν το κατάφεραν οι τεχνικοί των μεγάλων αμερικανικών κι ευρωπαϊκών εταιριών ραδιοφωνίας και τηλεόρασεως μ' όλα τα τελεϊότατα μέσα που διαθέτουν.

Από τον περασμένο χρόνο, ο Άντονιο Ρουμπιάνι, που είναι κι ο κυριος εφευρέτης της τηλεόρασεως με δίσκους, σκεφτόταν να βρη ένα τρόπο για να «καταγράφονται» σε δίσκους οι διάφορες έκπομπες της τηλεόρασεως και να μπορούν έτσι να αναμεταδίδονται όποτε ήθελε κανείς, μες από τη συσκευή, που θα είχε στο σπίτι του.

Οι πρακτικές εφαρμογές μιας τέτοιας εφεύρεσεως θα ήταν πολλές και θ' αποτελούσαν σωστή επανάσταση για τη σημερινή τηλεόρασι. Οι σταθμοί τηλεόρασεως, πρώτο-πρώτα, θα μπορούσαν να πουλάνε δίσκους διαφόρων έκπομπών τους. Τα σχολεία — από τα δημοτικά ως τα πανεπιστήμια — θα χρησιμοποιούσαν τέτοιους δίσκους για δι-

δακτικούς σκοπούς. Και στις χώρες, που δεν υπάρχουν σταθμοί τηλεόρασεως, όπως στη δική μας λόγω χάρι, ο κόσμος θ' αγόραζε συσκευές, γιατί θα τις χρησιμοποιούσε με δίσκους, όπως ακριβώς συμβαίνει με τα «πικ άπ».

Ο Άντονιο Ρουμπιάνι, αφού γύρισε και ξαναγύρισε στο μυαλό του, για πολύ καιρό αυτή την τολμηρή και γοητευτική ιδέα, «έπιασε» στο τέλος τις βάσεις της εφευρέσεώς του. Τις ανακάλυψε τότε στον αδελφό του Ουμπέρτο και στρώθηκαν κι οι δυο τους στη δουλειά. Τις ελεύθερες ώρες τους, καθώς και μεγάλο μέρος της νύχτας, ασχολήθηκαν, για να φτιάξουν το «πικ άπ» της τηλεόρασεως και τον πρώτο τους δίσκο.

Τα μέσα που διάθεταν ήταν για γέλια και θά-καναν κάθε άλλον στη θέση τους να παραιτηθί- από αυτό το έγχειρημα. Χρησιμοποίησαν ένα μικρό κινητήρα, που είχαν στον κήπο τους για ν' ανεβάξω το νερό από το πηγάδι, ένα δίσκο από «πλεξιγκλάς», λίγα μέτρα ταινίας φίλμ, συνηθισμένου τύπου και μία συσκευή τηλεόρασεως, που τη... δανείστηκαν από κάποιο φίλο τους.

Η πρώτη εντύπωση, που δίνει η συσκευή μεταδόσεως των αδελφών Ρουμπιάνι, δεν διαφέρει σχεδόν καθόλου από εκείνη που σχηματίζει κανείς όταν δει μπροστά του ένα συνηθισμένο «πικ άπ». Η κύρια διαφορά έγκειται στο ότι αντί για τον «βραχιόνα» με τη βελόνη, υπάρχει ένα μικρό πηνίο κι ένα «φωτοηλεκτρικό

κύτταρο» εξαιρετικής ευαισθησίας. Επίσης, αντί για το συνηθισμένο δίσκο, υπάρχει ο διαφανής δίσκος από πλεξιγκλάς, πάνω στον οποίο έχει εφαρμοσθή ή ταινία, που πρόκειται να μεταδοθή.

Ο δίσκος γυρίζει κάτω από το φωτοηλεκτρικό κύτταρο με τρεις χιλιάδες στροφές στο λεπτό και, μ' ένα απλό στρίψιμο του σχετικού κουμπιού, οι εικόνες της ταινίας εμφανίζονται στην οθόνη της συσκευής τηλεόρασεως που έχει συνδεθί με το «πικ άπ».

Φυσικά, η μετάδοση, που πέτυχαν οι αδελφοί Ρουμπιάνι, είναι γεμάτη ελαττώματα και θα τελειοποιηθί μονάχα με βιομηχανικά μέσα. Το πρόβλημα εξ άλλου της σύγχρονης μεταδόσεως του ήχου, δεν είναι καθόλου δύσκολο, γιατί τα λόγια, ή μουσική κι' οι διάφοροι άλλοι ήχοι θα μεταδίδονται όπως και στην προβολή κινηματογραφικών ταινιών, δηλαδή θάχουν «έγγραφή» σε μία ταινία που θα είναι κατάλληλα εφαρμοσμένη κι' αυτή πάνω στον δίσκο.

Όπως είπε ο Άντονιο Ρουμπιάνι στους δημοσιογράφους, που παρακολούθησαν την πρώτη επίδειξη αυτής της εφευρέσεως, οι δίσκοι της τηλεόρασεως δεν πρόκειται να κοστίζουν παρά μονάχα τρεις φορές περισσότερο από τους συνηθισμένους δίσκους «μικροεγγραφής» ενώ το «πικ άπ» της τηλεόρασεως δεν θα ξεπερνά τις δέκα χιλιάδες δικές μας δραχμές.

Οι δυο αδελφοί δεν είναι απεναντίας τίποτα, όταν οι δημοσιογράφοι τους ρώτησαν αν τους έγιναν προτάσεις για να πουλήσουν την εφεύρεσή τους σε εταιρίες. «Αλλά μία τέτοια ερώτηση ήταν μάλλον περιττή κι' αυτό αποδείχθηκε λίγες μέρες υστερότερα, όταν έγινε γνωστό πως έφτασαν στην Ιταλία τεχνικοί από αμερικανικές εταιρίες για να δουν την εφεύρεση και να κάνουν δελεαστικές προτάσεις στον Άντονιο και τον Ουμπέρτο Ρουμπιάνι. Και δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία, πως τα δυο αυτά αδέρφια έκαναν κιόλας την τύχη τους με την εφεύρεση που σκάρωσαν.

☉

Συλλογή από μύθους

Μία από τις πιο παρό- ξενες μυθίες έχει κάποιος Χάρσμαν, κάτοικος του Μπούαλο (Ηνωμ. Πολιτείες). Έχει δημιουργήσει μία συλλογή από 240 μύθους και κομμάτια με μύθους από διάφορα έθνη, όλα διατεταγμένα σε αλφαιτική σειρά.

ΝΕΛΛΗ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΔΕΣ

Η δεσποινίς Θεανώ Ιωαννίδου, που θεωρείται σήμερα ένα από τα αποδοτικότερα στελέχη του θιάσου Κατερίνας, είναι μία νέα δραματική καλλιτέχνης που δίνει πολλές υποσχέσεις για ένα λαμπρό καλλιτεχνικό μέλλον.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ... ΜΠΑΣΤΕΡ ΚΗΤΟΝ

Στο Χόλλυγουντ τελειώσε προ ημερών το γυρίσμα του φιλμ «Η Ιστορία του Μπάστερ Κήτον». Το έργο αυτό έχει για θέμα του τη δραματική ζωή του άγλαστου κωμικού ο οποίος παρακολούθησε όλο το γυρίσμα του έργου δίνοντας πάσης φύσεως συμβουλές. Σε τη φωτογραφία μας διακρίνονται εκ των άνω προς τα κάτω, ο ίδιος ο Μπάστερ Κήτον, ο Ντόναλντ Ο' Κόννορ που παίζει στο φιλμ τον ρόλο του διασημού κωμικού και ο μικρός Λάρρυ Γουάιτ ηλικίας 7 χρόνων που ξαναζωντανεύει τα παιδικά χρόνια του.

“ΠΑΣΧΑ ΣΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ”

Ευθύμες δημοσιογραφικές αναμνήσεις

Κάθε χριστιανός έχει και τ' όνειρο να πάη στα Ιεροσόλυμα. Και φυσικά, ή καλύτερη εποχή για τέτοιο θρησκευτικό ταξίδι, είναι το Πάσχα. Μία χρονιά είπα κι' εγώ στην εφημερίδα μου να πάω στα Ιεροσόλυμα, να γράψω και μερικές εντυπώσεις. Δεν μου φεραν αντίρρηση κι' από κείνη τη στιγμή άρχισα να οργανώνω το κατηχητικό Πάσχα που θα περιλάμβανε την ψυχική ανάταξη, την πνευματική εξορία, τις μεγαλειώδεις χριστιανικές τελετές. Κι' όλα αυτά, βέβαια, θα μου διναν έμπνευση για πολύ ώρα «κοιμήματα». Τα χρόνια θέματα έχουν, φυσικά, γραφή από χιλιάδες άλλους, μεγάλους κι' ασήμαντους, αλλά καθένας τα βλέπει απ' τη δική του σκοπιά, τα γράφει με τα δικά του χρώματα, τα τόσο πολλά και ποικίλα χρώματα της μονόχρωμης παλέτας, που μεταχειριζόμαστε στη ζωγραφική του τυπωμένου χαρτί... Της πέννας.

“Ημουν για νάμουν, λοιπόν! Πετούσα απ' τη χαρά μου. Ηστέψα κι' ολόκληρη τη Σαρακοστή και πολύ αυστηρά μάλιστα — θυμάμαι ότι απέφυγα και το λάδι Τετάρτη και Παρασκευή — και τη Μεγάλη Πέμπτη το βράδυ πήκα στο αεροπλάνο απ' το Έλληνικό για να φτάσω στη Βηρυτό κι' από κει να πάω αυτοκίνητο, να είμαι Μεγάλη Παρασκευή στα Ιεροσόλυμα.

Το αεροπλάνο ήταν της «Αλφ. Ιταλία», αλλά φαίνεται πως κι' όλες οι «Εταιρείες» έχουν τη γνώμη ότι «άσθενης» κι' αεροπόρος αμαρτίαν οκ έ- χουν γι' αυτό. Μας πρόσφεραν ένα γεύμα λουκούλειο. “Εφαγα λίγο ψωμί και μερικές ελιές. Καλάμιν και ήπια δυο ποτήρια κρασί. Το λιμνάζαμα του γεύμα, αλλά δεν ήταν δυνατόν να διακόψω τη νηστεία μου. Και μάλιστα την τελευταία στιγμή. Σε τέσσερες ώρες και κάτι, φτάσαμε στη Βηρυτό, την εξωτική με και τόσο πολιτισμένη πρωτεύουσα της φιλόδοξης Δημοκρατίας του Λιβάνου.

Είχαμε πιάσει και τις γνωστές «φιλικές» του αεροπλάνου με καπνιστές συνταξιδιώτες — τις «φιλικές» που σκεδόν ποτέ δε συνεχίζονται — και μπήκαμε μαζί στο «Πάλμ-Μπίτς», ένα ξενοδοχείο πραγματικά τουριστικό, που φιλοξενεί βασιλίδες και μαχαράγιαδες κι' αστείες του σινεμά.

Ζήτησα ν' άναψαντώ λίγο και να φύγω χαράματα για τα Ιεροσόλυμα. “Ενας ευγενέστατος και κομψότατος α- ράβης που ήταν στην υπηρεσία του ξε- νοδοχείου με κύτταξε κατάπληκτος σά να του λέγα ότι θέλω να πάω στον “Αρη.

— Στά Ιεροσόλυμα;

— Μάλιστα.

Με ξανακούτταξε γεμάτος άπορία.

— Είναι δύσκολο;

— Άρκετά.

— Γιατί;

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

★ “Όποιος καταπιάνεται με πολύ- λά, λίγα τελειώνει.”

★ “Ανάρουμε τον ποντικό, να φάη το σάκι σου.”

★ “Ανάρουμε τον κόρακα, να βγά- λη τα μάτια σου.”

★ “Η ανάγκη χαλαίει το νόμο.”

★ “Η ευγένεια ταπεινώνεται από την ανάγκη.”

★ “Η ανάγκη δεν έχει ντροπή και διακρίση.”

★ “Η ανάγκη τέχνη εργάζεται κι' ή άτιμία φτασιόει.”

★ “Η πείνα δε γνωρίζει νόμο.”

★ “Το χόρτο που κορόιδευσε στην πόρτα σου έβρωσε.”

★ “Αμ' ανάψουν οι γιαλοί, τότε θα καούν τα ψάρια.”

★ “Τ' αμπελιά θέν αμπελουργούς και τα καρδιά ναθες, τα ρούχα τά μεταξωτά κομιά για να τά βάζουν.”

★ “Όταν είσαι άμύν βόσται, κι' όταν γέννη σφύρα χτύπα.”

★ “Αν είν' τ' άρνιά σου άμείρηται, πές πως άρνιά δεν έχεις.”

★ “Η άμύλητη γλώσσα χάνει το δική της.”

★ “Όποιος δέ γεννήθηκε, έκείνος δεν άμάρτησε.”

— Γιατί ο κανονικός δρόμος δε λειτουργεί. Έχουμε πόλεμο! Πρέπει, λοιπόν, να πάτε μέσω Ιορδανίας και “Αμ- μάν.”

— Νά πάω.

— Θέλετε πάρα πολλές ώρες.

— Πόσες δηλαδή;

— Έξαρτάται.

— Από τί;

— Από τί περιπέτειες θα συναντήσετε στο δρόμο.

— Έχει περιπέτειες;

— Μπορεί να συναντήσετε ληστές.

— Ληστές;

— Βεβαίως. “Εμείς πάντως θα σάς στείλουμε ως τα σύνορα τα δικά μας. “Από κει και πέρα δεν αναλαμβάνουμε καμμία ευθύνη. “Υστερα, κι' αν ύποπτεθί ότι φτάσατε, που σάς το εύχομαι αλλά πολύ αμφιβάλλω... Έχετε φροντίσει για δωμάτιο εκεί;

— Όχι.

— Δέ θα βρής. Πρέπει να μείνετε στο “Αμμάν. Δηλαδή σε απόσταση έφτά ή ό- χτώ ώρών. Συναίως πρέπει και να δια- τηρήτε αυτοκίνητο.

— Και τί θα στοιχίσω όλη αυτή ή ύ- πόθεση;

— Άλλέ - ρετούρ;

— “Όσο και να μην το πιστεύετε, έ- γώ πρέπει να έλπισω και στο “ρετούρ”!

— Πέντε χιλιάδες λίρες περίπου, μου είπε απλά.

— Έγγλέζικες;

— Όχι, λιμπανέζικες.

“Η Λιμπανέζικη λίρα είχε τότε πέντε δραχμές — τώρα έχει δέκα. Δηλαδή έ- πρεπε να δώσω εκκοπέντε χιλιάδες, έ- πρεπε να δώσω εκκοπέντε χιλιάδες, έ- πρεπε να δώσω εκκοπέντε χιλιάδες, έ- πρεπε να δώσω εκκοπέντε χιλιάδες... Δέν ύπάρχαν, “Ελάχιστο συνάλλαγμα, μου είχαν δώσει. “Έκανα το σταυρό μου, εύχαρίστησα το Θεό που πιθανώς... μ' έσωσε απ' τους ληστές και ξαπλώθηκα στο Πάλμ-Μπίτς.

Το πρωί —Μεγάλη Παρασκευή— με ζύ- πνησε ο καμαριέρης με το «μπρέκφαστ», γάλα, δυο αυγά, τυρί. Του εξήγησα πως νηστεύω.

— “Α, όρτοντόξ; μου είπε.

— Ναί, όρτοντόξ.

“Εφυγε και γύρισε σε λίγο με καφέ και... “κρουασάν” που κι' αυτά είχαν, βέβαια, κι' αυγά και γάλα. “Ηπια μό- νο τον καφέ και πήγα στην εκκλησία των “Ορθόδοξων. Στο δρόμο δέν καταλά- βαντες αν ήταν Μεγάλη Παρασκευή, γι- ατί στο Λίβανο υπάρχει πολυθρησκεία. Πήγα στην εκκλησία κι' άκουσα λίγη λειτουργία. “Ωραίος ιαός, —λειτουργού- σε κι' ο Πατριάρχης “Αντιόχειας— ή τε- λετή σεμνή κι' επιληπτική αλλά... άκου- γα άραπικά. Μ' άρέσει κι' ή γλώσσα κι' αγαπώ και τους άραβικούς λαούς. “Αλλά ήθελα ν' άκούσω “Σ ήμερον κρεμάται έ- πι ζύλου! Προσκύνησα κι' έφυγα. Πάω στο ξενοδοχείο, το μενού ήταν μακαρό- νια με κιμά, ψητό, τυρί... Λέω θα φάω “αλάκάρτ”, νηστήσιμο. Είχε μόνο μαύρο χαβιάρι!... “Όχι άπιθάνως ακριβό”. “Ε- φαγα το χαβιάρι και κάτι πορτοκάλια. Το ίδιο κανανε και δυο πρεσβύτεροι ρω- μιοί που είχαν ξεκινήσει κι' αυτοί για τα Ιεροσόλυμα κι' ο μακαρίτης στρατηγός Τασάνης που ήγαναν για την “Κόρεα. “Αποτέλεσμα — ότι το χαβιάρι τελείωσε και το βράδυ δέν είχαν. “Αλλά και να εί- χαν, μπορεί να χορτάσι με μαύρο χα- βιάρι, δυο μπροστινές;

Πρώτος ένας έμπορικός αντιπρόσωπος λέει:

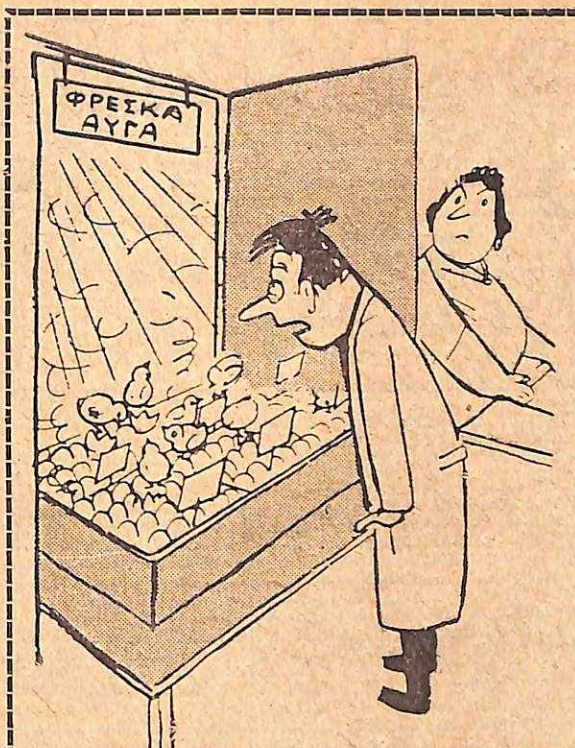
— Παιδιά, “άσθενής και όδοιπόρος ά- μαρτίαν οκ έχει!...”

Και βάζει το κοτόπουλο χάμο και του δάλασε τον άδαστο. Τον μιμήθηκαμε. “Αμαρτωλοί την άλλη μέρα — Μεγά- λο “Σάββατο— έπήγαμε —ανηστεύσαντες και μη νηστεύσαντες— να εύφρανθούμε στο παρεκκλήσιο της Πρεσβείας όση Βηρυτό που ήταν ένα φτωχό και παρα- μελημένο σπιτάκι έντιμου πταισματοδι- μέλητης επαρχίας. “Ωραία ή λει- τουργία, αλλά μόλις ο παπάς λέει “Χρι- στός “Ανέστη” πνήντα πιστότατα βυαί- ον απ' τις τάξεις κι' άρχίζουν ένσφαι- ρα πυρά!

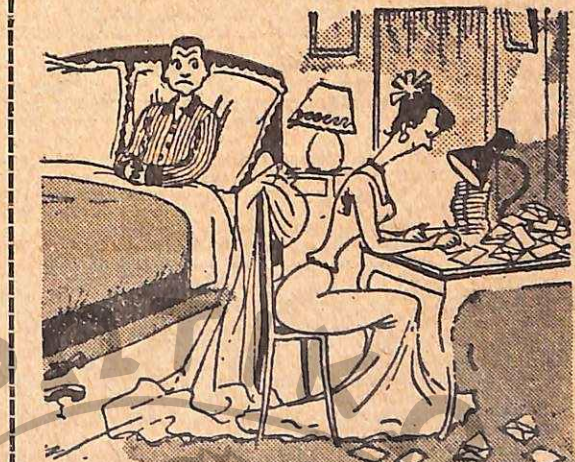
— “Ετσι γίνεται! δώ! μου εξήγησαν. Σ' τις τέσσερες θ' άναστήσουμε στην άλ- λη έλληνική εκκλησία. “Εκει έχουμε και πολυδύλα!

Τόβαλα στα πόδια! Το βράδυ που εμαγείρισαν ποσ αυγά κόκκινα; Ποσ ρετσίνα κεχρημάρ; Κοτόπουλο κρέο σ' ένα καμπαρέ... Ριτσάνε για το καλύτερο ένα καμπαρέ... Δέν έξρω ποιά ή Πάσχα της ζωής μας. Δέν έξρω ποιά ή “Πάσχα” αυτό ήταν το χειρότερο! Σε τέτοιες μέρες... “Αθήνα και πάλι “Α- θήνα”...

Δ. Κ. Ε.

— Κατίνα, μων φαίνεται, πως μίλει πολύ ο ήλιος!...

ΝΙΟΠΑΝΤΡΟΙ

— Δέ θα μπορούσε να στείλεις αύριο αυτά τα ευχαριστήρια, χρυσή μου;

— Μέ συγχωρείτε που άργησα λιγάκι σήμερα, κύριε διευθυντά!

९३

Θα βουρτσίζετε τα μαλλιά σας, με ειδική βούρτσα, πρωί και βράδυ από 60-100 φορές...

ΜΑΛΛΙΑ

ΤΟ ΣΤΟΛΙΔΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Πώς μπορούν ν' αποφύγουν οι άντρες την φαλάκρα

Τα μαλλιά, αυτό το υπέροχο στολίδι της γυναίκας, θέλουν μεγάλη περιποίηση για να διατηρήσουν την εύλογη τους και την στιλνότητά τους.

Τα μαλλιά υποφέρουν συνήθως από έλλειψη αέρος, ήλιου και από γρήγορη κυκλοφορία του τριχωτού δέρματος.

Και τις τρεις αυτές ανάγκες μπορείτε να τις ικανοποιήσετε, αν διαθέσετε όχι πολύ, ένα τέταρτο της ώρας, κάθε μέρα, για την περιποίησή τους.

Τι θα κάνετε; Κατ' αρχήν θα βουρτσίζετε τα μαλλιά σας, με ειδική βούρτσα, πρωί και βράδυ, από 60-100 φορές. Με τον τρόπο αυτό, αερίζονται και απαλλάσσονται από την πιτυρίδα, τη σκύνη, κλπ. Έξαιρετική ωφέλεια όμως θα δώτε στα μαλλιά σας, αν το βούρτσισμα το κάνετε μπροστά σ' ένα ανοιχτό ήλιο, ούτως ή άλλως, ή καθισμένη στον ήλιο.

Η συνήθεια, που είχαν οι γυναίκες του παλαιού καιρού να χρησιμοποιούν ψηλό χτένι, αποδίδεται σήμερα ως μέτρο θαυματουργό για την τόνωση της κυκλοφορίας του τριχωτού δέρματος. Έκτος ότι καθαρίζει τα μαλλιά, τα κάνει να πυκνώνουν και να μακρύνουν.

Το λούσιμο επίσης παίζει σπουδαίο ρόλο για την υγιεινή περιποίησή των μαλλιών.

Κάθε πότε πρέπει να λούζεστε;...

Αν έχετε υγιή μαλλιά, κάθε 15-18 ημέρες. Αν είναι λιπαρά, θα λούζεστε συχνότερα και αν έχετε στεγνά μαλλιά, όσο συχνότερα μπορείτε. Γιατί το λούσιμο τα στεγνώνει ακόμη περισσότερο. Έπειδή όμως δε μπορείτε και να αφήνετε τα μαλλιά σας ακάθαρτα, γι' αυτό θα λούζεστε τακτικότερα μόνον, αλλά το βράδυ της παραμονής, που θα πρόκειται να λουσάτε, αν έχετε μαλλιά στεγνά, θα έλφετε τις ρίζες τους με το έλαϊο.

Παραφινέλαιο, άμυδαλόλαδο, ελαιόλαδο, ρετινόλαδο, σε ίσες ποσότητες. Το ίδιο αυτό πράγμα ωφελεί αφάνταστα στην πιτυρίδα. Κάνετε δηλαδή ένα γερό μασάζ 2-3 ώρες πριν από το λούσιμο, με τα διάφορα αυτά λάδια και ύστερα τυλίγετε το κεφάλι σας μέσα σε μια πετσέτα, την οποία έχετε ξεστάνει καλά προηγουμένως.

Για την πιτυρίδα υπάρχουν πολλοί τρόποι καταπολέμησης της. Ένας από τους καλύτερους, ε-

ναι αυτός που γράφω παραπάνω και μετά λούσιμο με σαπούνι από κατράμι (γουντρόν).

Συνήθως, ύστερα από 2-3 τέτοια λουσίματα, ένα κάθε έβδομα, η πιτυρίδα εξαφανίζεται. Αν όποτε όμως επανεμφανιστεί, τότε θα κάνετε το εξής:

Λούζετε με το κατραμοσάπουνι και την έπομένη τοίξετε το δέρμα του κεφαλιού με ένα κομμάτι μπαμπού. Που το βουτάτε στο παρακάτω μίγμα:

Καθαρό οινόπνευμα ... 100 γραμ. Κάμφορα 10 » Νέφτι 20 »

Και, αφού στεγνώσει, θα βάλετε την εξής αλοιφή:

20 γραμμάρια Λανολίνη 10 » Βαελίνη 50 » Θειάφι 10 » σταγόνες βάμματος βενζόνης.

Αν το θειάφι σας ενοχλή ή όπως-δέποτε δεν το ανέχεστε, τότε χρησιμοποιήστε:

12 κουταλάκια ελαιόλαδο και 3 κουταλάκια ρούμι. ή παλιό κονιάκ.

Πολλές φορές, όμως, η πιτυρίδα επιμένει, παρ' όλα αυτά.

Τότε πρέπει να συμβουλευτήτε ένα γιατρό, γιατί, καμιά φορά, η άσχημη της πιτυρίδας του τριχωτού δέρματος του κεφαλιού, ή και των φρυδιών, οφείλεται σε οργανικές ανωμαλίες.

Το λούσιμο με βρόχινο νερό, τινάζει την τρίχα και κάνει τα μαλλιά μαλακά και γυαλιστερά.

Επίσης, αντί για σαπούνι, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε κροκάδια αυγών.

Η λευκίνη, που περιέχει το κίτρινο του αυγού, είναι πρώτης τάξεως τονωτικό για τα μαλλιά.

Αν θέλετε να έχετε στιλνὰ μαλλιά, χωρίς να βάλετε κάθε λίγο μπριγιαντίνη, κάνετε το εξής: Μόλις λουσάτε και ξεπλύνετε τα μαλλιά σας με ζυδί και άφθονο καθαρό νερό, βάζετε στις χούφτες σας λίγη μπριγιαντίνη, τις τρίβετε μεταξύ τους ν' απλωθή παντού, και κάνετε ένα γερό μασάζ στα βρεγμένα άκρη μαλλιά σας. Όταν τα χτενίσετε, τα φορμάρετε και στεγνώσουν, θα γυαλίζουν σαν φρεσκολουσμένα, ακόμη και ύστερα από μια έβδομάδα.

Εκείνο που πρέπει πολύ να προσέχετε, είναι να μη λερώνετε τις ρίζες των μαλλιών, κατά το πουδράρισμα του προσώπου.

Γι' αυτό, θα σας συνιστούσα να έχετε ένα καθαρό βουρτσάκι, με το οποίο θα αφαιρείτε ακόμη και την ελαχιστότερη σκύνη που δραπετεύει από τις ρίζες των μαλλιών, που πλαισιώνουν το πρόσωπο.

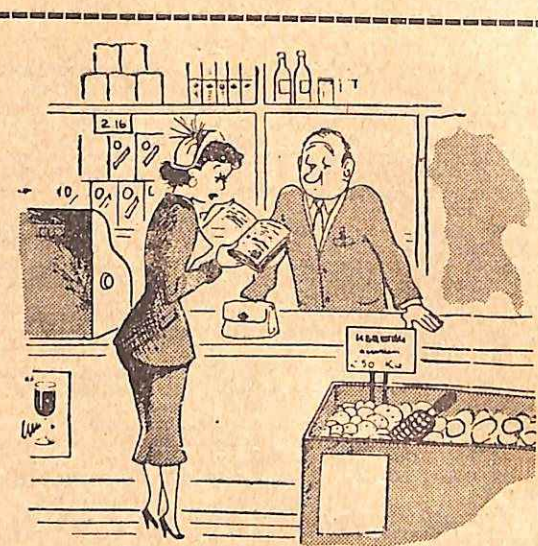
Για να αποφύγετε να δώσετε τη φαλάκρα, ως χρησιμοποιούν την παμπάλαιη αλοιφή με μεδούλι βουδιού, την οποία συνιστούν ακόμη και σήμερα όλοι οι ειδικοί.

Παίρνουν ένα κινδύον κόκκαλο, του αβαντίου ή του μεδούλι και το βάζετε να λιώσει, ένα ξένο για σας, το οποίο ούτε τη ζωή ξέρετε, ούτε το χαρακτήρα. Αυτός ο τρίτος σας έκανε να ξεχάσετε και τους δικούς σας και τις υποχρεώσεις σας προς αυτούς.

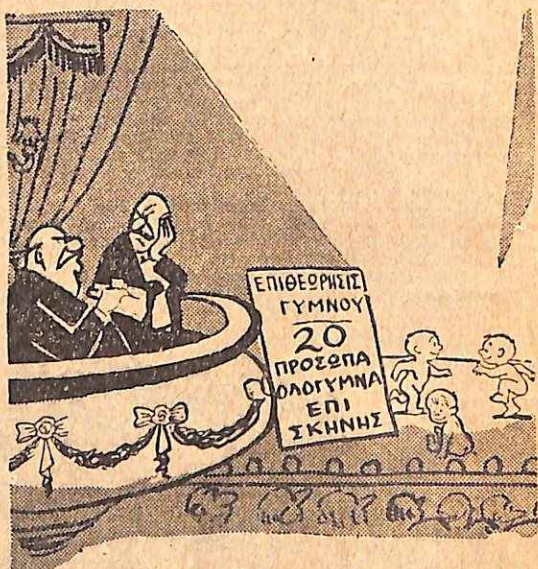
Λέτε, πως τον αγαπάτε. Πιο πολύ από τους γονείς σας; Δεν το πιστεύω. Κι' όμως, σίς, αυτό πιστεύετε, και περιφρονείτε ένα δολοφόρο παρ'ότι σ' αγαπάει και δ' αγαπάτε. Αυτά δεν είναι σωστά. Και γράφετε: «Με τις γλυκύες

Τη βάζετε στο ψυγείο και τη χρησιμοποιείτε όσο συνυπόθετα μπορείτε και απαραίτητα 3-4 ώρες πριν από το λούσιμο, αφού προηγουμένως βουρτσίζετε καλά τα μαλλιά. Την αλοιφή αυτή, μπορεί να τη χρησιμοποιήσετε και κάθε γυναίκα, που έχει άσχημα μαλλιά ή τάσι πτώσης τριχών και αδιασπαστο του κεφαλιού.

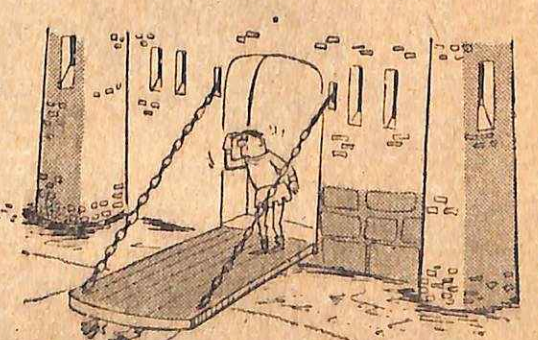
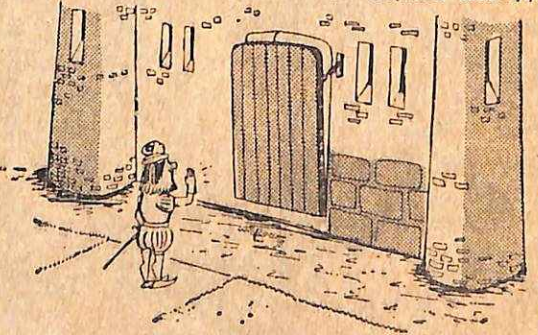
ΝΙΚΗ ΝΤΕΜΙΣ Αισθητικός

— Ηθελα τρία φλυτζάνια αλεύρι, δυο κουταλιές ζάχαρη, τρία κουταλάκια κακάο, 75 γραμμάρια βούτυρο και ένα χαρτάκι βανίλια.

— Μου φαίνεται πως πέσαμε θύματα απάτης.

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟ

Πάντα αϊσιόδοξες

Η Εύα είναι μια εύ-

χάρη, ελαφροειδής ψυχή, που ενώ ξεκίνησε από το χωριό της για να πάει στην Αθήνα, με όλα τα προσόντα μιας κοπέλλας, που θα πετύχαινε στη ζωή — όρεξη για σπουδές, αγάπη στα σπορ, κλπ. — ξαφνικά από μια ανωμαλία οργανική, που της παρουσιάστηκε στα δεκαοχτώ της χρόνια, έπαθε ένα «κόλ» και κατέληξε σε μια νευρική κατάσταση, που της θολώνει το μυαλό, σε τέτοιο βαθμό, ώστε να σκέπτεται το θάνατο.

Και της απαντούσε: «Προσπαθήστε να διαλέξετε τις μαύρες σκέψεις, που πλημμυρίζουν το μυαλό σας και χαρτί τα νιάτα σας και τη ζωή σας, όπως κάνουν τόσες άλλες κοπέλλες στην ηλικία σας.

Λίγη θέληση και επιμονή στον έαυτό σας χρειάζεται για να μπορέσετε ν' αντιμετωπίσετε κάθε αντίσταση, κάθε τι, που η νουρη φαντασία σας, ασφαλώς, το μεγαλοποιεί.

Εκείνο που θα σας δώσει, επίσης, περισσότερο θάρρος θα είναι η αγάπη που θα νιώσετε για τον άνθρωπο που θα συναντήσετε στο δρόμο σας και που μαζί του θα δημιουργήσετε οικογένεια, θα σιμωρήσετε στην αμοιβαία κατανόηση και τον αγνό έρωτα.

Α γ ν ή Α γ α π η, Τ. Ν.: Τα ερωτήματα που μου θέτετε σχετικά με το τι σκέπτεται ο νέος που σας αγαπά, είναι τόσο προσωπικά, που όσοι υποθέτουν κι' αν κάνουν, πιθανόν να μη πετύχουμε να τα κατανοήσουμε.

Αλλά τι σας ενδιαφέρουν όλ' αυτά, όταν θέλετε το σεξασμό και την τρυφερότητα που σας δείχνει; Οι γονείς σας δεχθήκαν την πρότασή του με χαρά. Αυτός σας εκτίμα. Αδιαφορεί αν είστε πτωχή, αφού έχει τα μέσα να δημιουργήσει οικογένεια και να σας κάνει ευτυχισμένη.

Τέσσερις μήνες μόνον υπολείπονται για να διαπιστώσετε αν οι υποσχέσεις του θ' ουγν' αληθινές. Έως τότε, λοιπόν, πρέπει να κάνετε υπομονή. Κι' αν σας παντρευτεί, πρέπει να τον ακολουθήσετε εκεί όπου ζουν οι γονείς του και ν' αδιαφορήσετε για τους άλλους συγγενείς. Προσέξτε, όμως, ως τότε να είστε φρόνιμη και να μη δημιουργήσετε άλλες σχέσεις, που θα καταστρέψουν τη σημερινή σας επιτυχία.

Απειρή στον έρωτα: Έχετε αναλάβει κάποια υποχρέωση έναντι των γονέων σας; Κι' όπως λέτε μόνον σας, εργαζόμαστε και είμαστε ευτυχισμένοι, γιατί αυτό που κάνετε, είναι για τους γονείς σας. Μπήκε στη μέση όμως ένας τρίτος, ένας ξένος για σας, το οποίο ούτε τη ζωή ξέρετε, ούτε το χαρακτήρα. Αυτός ο τρίτος σας έκανε να ξεχάσετε και τους δικούς σας και τις υποχρεώσεις σας προς αυτούς.

Λέτε, πως τον αγαπάτε. Πιο πολύ από τους γονείς σας; Δεν το πιστεύω. Κι' όμως, σίς, αυτό πιστεύετε, και περιφρονείτε ένα δολοφόρο παρ'ότι σ' αγαπάει και δ' αγαπάτε. Αυτά δεν είναι σωστά. Και γράφετε: «Με τις γλυκύες

ματιές του και με τα ερωτόλογα του με ξεμυάλισε και κατέφερε να του ομολογήσω την αγάπη μου. Τώρα όμως με αποφεύγει...»

Και ρωτάτε: «Μήπως θυμάστε που αρνήθηκα να πάω στο ραντεβού που μου ζητήσατε;»

Ευτυχώς που το καταλάβατε. Όλα τα ερωτόλογα σας τα είπα για να καταλήξετε στο ραντεβού. Έσείς, όμως, σαν φρόνιμη κορίτσι, δεν πήγατε και γι' αυτό θυμάμαι.

Αυτός είναι ο άνθρωπος που αγαπάτε; Έξ ατίας ενός τέτοιου ανθρώπου περιφρονήσατε τους δικούς σας; Ντροπή! Φανίτε πιο λογική και περιφρονήσατε τον άνθρωπο, που σας κορόιδευε με ερωτόλογα.

Πονεμένη σύζυγο: Έχω απαντήσει πολλές φορές σε περιπτώσεις σαν τη δική σας και δεν το θεωρώ άσκοπο να δώσω και σήμερα τη συμβουλή μου.

Κάθε κοπέλλα που παντρεύεται δεν πρέπει να θεωρήσει επιτυχία το γάμο της. Επιτυχία θα είναι να κρατήσει τον άντρα της για πάντα με την αγάπη της. Δεν είναι δύσκολο. Αρκεί να θυμηθείτε τι είσαστε και τι κάνατε πριν να παντρευτείτε. Φανταστείτε, πόσο ευγενική, πόσο τρυφερή, πόσο καλοντυμένη θα είσαστε τότε. Ακουσα μια παντρεμένη να λέει: «Τώρα πια είμαι άντρας μου! Τι χρειάζεται να περιποιηθώ τόσο πολύ τον έαυτό μου;»

«Λάθος, της είπα. Πρέπει να μείνετε όπως είσαστε και μάλιστα, τώρα ακόμη πιο περιποιημένη. Μην αφήνετε τον άντρα σας με τη δική σας αμέλεια. Ο πατέρας της μά- λιστά θα κάνει και κάτι άλλο, αφού πρόκειται για την ευτυχία της κόρης του, κάτι που δε μπορεί να το κάνει η ίδια: Θα εξακριβώσει τι άνθρωπος είναι ο νέος και αν της αξίζει. Μην την παρασύρουν οι ενθουσιασμοί και μην απομακρύνονται από την αγάπη του πατέρα της.

Καμелиα του άγρου: Το γράμμα σας με συγκίνησε και λυπάμαι που πέσατε σε χέρια εκμεταλλευτών.

Δεν πρέπει όμως, να είστε τόσο καλή, αφού οι άλλοι δε νομίζουν για σας. Είστε πιά, μεγάλη κοπέλλα, και πρέπει να σταματήσετε αυτή την ερωτολογία, αλλά και να απαιτήσετε όσα σας χρωστούν. Ζητήστε τη βοήθεια ενός δικηγόρου, που θα σας καθοδηγήσει, αφού του διηγηθήτε τα βάσανά σας. Τέλος, ακολουθήστε την εξα- δελφή σας, αν εκείνη μπορεί να

γιατί δε βρήκε την περιπέτεια που ήθελε, το ίδιο πάσατε κι' εσείς: Γελαστήκατε, γιατί δεν ήταν ο άνδρας που επιθυμούσατε. Έπομένως κι' εσείς έπρεπε να αποσπαστήκατε κανονικά και να τον βγάλετε από τη σκέψη σας. Έσείς, όμως, επιμένετε να τον σκέπτεστε και να λέτε ότι... «τί τη θέλετε τη ζωή, που σας έγινε μαρτυρική κλπ.»

Μά, δεν αντιλαμβάνεστε, που πηγαίνατε να πέσετε; Δεν σας το είπα ο ίδιος;

Μη δημιουργείτε, λοιπόν, νέες καταστάσεις και ηρεμήστε. Νέοι υπάρχουν πολλοί και πολύ πιο καλοί απ' αυτόν.

Τι να κάνω; Αρχίζετε το γράμμα σας με μια λογική φράση: «Βοηθήσατε μια κοπέλλα που δεν έχει μητέρα για να της ανοίξει την καρδιά της».

Η κοπέλλα αυτή δεν έχει μητέρα, αλλά από έξη χρόνων κοριτσάκι έχει τον πατέρα της. Αυτός ανέλαβε τις φροντίδες και τις υποχρεώσεις απέναντι του ορφανού. Γι' αυτό, νομίζω, πως δε θα πρέπει να τον περιφρονή. Γιατί περιφρόνηση και έλλειψη εμπιστοσύνης είναι η σημερινή σιωπή της. Έχει ξεπεράσει τα είκοσι χρόνια και μπορεί να συζητήσει μαζί του κάθε ζήτημα της. «Ας αφήσει τους άλλους συγγενείς. Ας ανοίξει την καρδιά της στον πατέρα της. Την αγαπάει και δεν θα θελήσει να τη στενοχωρήσει. Ο πατέρας της μά- λιστά θα κάνει και κάτι άλλο, αφού πρόκειται για την ευτυχία της κόρης του, κάτι που δε μπορεί να το κάνει η ίδια: Θα εξακριβώσει τι άνθρωπος είναι ο νέος και αν της αξίζει. Μην την παρασύρουν οι ενθουσιασμοί και μην απομακρύνονται από την αγάπη του πατέρα της.

Καμелиα του άγρου: Το γράμμα σας με συγκίνησε και λυπάμαι που πέσατε σε χέρια εκμεταλλευτών.

Δεν πρέπει όμως, να είστε τόσο καλή, αφού οι άλλοι δε νομίζουν για σας. Είστε πιά, μεγάλη κοπέλλα, και πρέπει να σταματήσετε αυτή την ερωτολογία, αλλά και να απαιτήσετε όσα σας χρωστούν. Ζητήστε τη βοήθεια ενός δικηγόρου, που θα σας καθοδηγήσει, αφού του διηγηθήτε τα βάσανά σας. Τέλος, ακολουθήστε την εξα- δελφή σας, αν εκείνη μπορεί να

γιατί δε βρήκε την περιπέτεια που ήθελε, το ίδιο πάσατε κι' εσείς: Γελαστήκατε, γιατί δεν ήταν ο άνδρας που επιθυμούσατε. Έπομένως κι' εσείς έπρεπε να αποσπαστήκατε κανονικά και να τον βγάλετε από τη σκέψη σας. Έσείς, όμως, επιμένετε να τον σκέπτεστε και να λέτε ότι... «τί τη θέλετε τη ζωή, που σας έγινε μαρτυρική κλπ.»

Μά, δεν αντιλαμβάνεστε, που πηγαίνατε να πέσετε; Δεν σας το είπα ο ίδιος;

Μη δημιουργείτε, λοιπόν, νέες καταστάσεις και ηρεμήστε. Νέοι υπάρχουν πολλοί και πολύ πιο καλοί απ' αυτόν.

Τι να κάνω; Αρχίζετε το γράμμα σας με μια λογική φράση: «Βοηθήσατε μια κοπέλλα που δεν έχει μητέρα για να της ανοίξει την καρδιά της».

Η κοπέλλα αυτή δεν έχει μητέρα, αλλά από έξη χρόνων κοριτσάκι έχει τον πατέρα της. Αυτός ανέλαβε τις φροντίδες και τις υποχρεώσεις απέναντι του ορφανού. Γι' αυτό, νομίζω, πως δε θα πρέπει να τον περιφρονή. Γιατί περιφρόνηση και έλλειψη εμπιστοσύνης είναι η σημερινή σιωπή της. Έχει ξεπεράσει τα είκοσι χρόνια και μπορεί να συζητήσει μαζί του κάθε ζήτημα της. «Ας αφήσει τους άλλους συγγενείς. Ας ανοίξει την καρδιά της στον πατέρα της. Την αγαπάει και δεν θα θελήσει να τη στενοχωρήσει. Ο πατέρας της μά- λιστά θα κάνει και κάτι άλλο, αφού πρόκειται για την ευτυχία της κόρης του, κάτι που δε μπορεί να το κάνει η ίδια: Θα εξακριβώσει τι άνθρωπος είναι ο νέος και αν της αξίζει. Μην την παρασύρουν οι ενθουσιασμοί και μην απομακρύνονται από την αγάπη του πατέρα της.

Καμелиα του άγρου: Το γράμμα σας με συγκίνησε και λυπάμαι που πέσατε σε χέρια εκμεταλλευτών.

Δεν πρέπει όμως, να είστε τόσο καλή, αφού οι άλλοι δε νομίζουν για σας. Είστε πιά, μεγάλη κοπέλλα, και πρέπει να σταματήσετε αυτή την ερωτολογία, αλλά και να απαιτήσετε όσα σας χρωστούν. Ζητήστε τη βοήθεια ενός δικηγόρου, που θα σας καθοδηγήσει, αφού του διηγηθήτε τα βάσανά σας. Τέλος, ακολουθήστε την εξα- δελφή σας, αν εκείνη μπορεί να

γιατί δε βρήκε την περιπέτεια που ήθελε, το ίδιο πάσατε κι' εσείς: Γελαστήκατε, γιατί δεν ήταν ο άνδρας που επιθυμούσατε. Έπομένως κι' εσείς έπρεπε να αποσπαστήκατε κανονικά και να τον βγάλετε από τη σκέψη σας. Έσείς, όμως, επιμένετε να τον σκέπτεστε και να λέτε ότι... «τί τη θέλετε τη ζωή, που σας έγινε μαρτυρική κλπ.»

Μά, δεν αντιλαμβάνεστε, που πηγαίνατε να πέσετε; Δεν σας το είπα ο ίδιος;

Μη δημιουργείτε, λοιπόν, νέες καταστάσεις και ηρεμήστε. Νέοι υπάρχουν πολλοί και πολύ πιο καλοί απ' αυτόν.

Τι να κάνω; Αρχίζετε το γράμμα σας με μια λογική φράση: «Βοηθήσατε μια κοπέλλα που δεν έχει μητέρα για να της ανοίξει την καρδιά της».

Η κοπέλλα αυτή δεν έχει μητέρα, αλλά από έξη χρόνων κοριτσάκι έχει τον πατέρα της. Αυτός ανέλαβε τις φροντίδες και τις υποχρεώσεις απέναντι του ορφανού. Γι' αυτό, νομίζω, πως δε θα πρέπει να τον περιφρονή. Γιατί περιφρόνηση και έλλειψη εμπιστοσύνης είναι η σημερινή σιωπή της. Έχει ξεπεράσει τα είκοσι χρόνια και μπορεί να συζητήσει μαζί του κάθε ζήτημα της. «Ας αφήσει τους άλλους συγγενείς. Ας ανοίξει την καρδιά της στον πατέρα της. Την αγαπάει και δεν θα θελήσει να τη στενοχωρήσει. Ο πατέρας της μά- λιστά θα κάνει και κάτι άλλο, αφού πρόκειται για την ευτυχία της κόρης του, κάτι που δε μπορεί να το κάνει η ίδια: Θα εξακριβώσει τι άνθρωπος είναι ο νέος και αν της αξίζει. Μην την παρασύρουν οι ενθουσιασμοί και μην απομακρύνονται από την αγάπη του πατέρα της.

Καμелиα του άγρου: Το γράμμα σας με συγκίνησε και λυπάμαι που πέσατε σε χέρια εκμεταλλευτών.

γιατί δε βρήκε την περιπέτεια που ήθελε, το ίδιο πάσατε κι' εσείς: Γελαστήκατε, γιατί δεν ήταν ο άνδρας που επιθυμούσατε. Έπομένως κι' εσείς έπρεπε να αποσπαστήκατε κανονικά και να τον βγάλετε από τη σκέψη σας. Έσείς, όμως, επιμένετε να τον σκέπτεστε και να λέτε ότι... «τί τη θέλετε τη ζωή, που σας έγινε μαρτυρική κλπ.»

Μά, δεν αντιλαμβάνεστε, που πηγαίνατε να πέσετε; Δεν σας το είπα ο ίδιος;

Μη δημιουργείτε, λοιπόν, νέες καταστάσεις και ηρεμήστε. Νέοι υπάρχουν πολλοί και πολύ πιο καλοί απ' αυτόν.

Τι να κάνω; Αρχίζετε το γράμμα σας με μια λογική φράση: «Βοηθήσατε μια κοπέλλα που δεν έχει μητέρα για να της ανοίξει την καρδιά της».

Η κοπέλλα αυτή δεν έχει μητέρα, αλλά από έξη χρόνων κοριτσάκι έχει τον πατέρα της. Αυτός ανέλαβε τις φροντίδες και τις υποχρεώσεις απέναντι του ορφανού. Γι' αυτό, νομίζω, πως δε θα πρέπει να τον περιφρονή. Γιατί περιφρόνηση και έλλειψη εμπιστοσύνης είναι η σημερινή σιωπή της. Έχει ξεπεράσει τα είκοσι χρόνια και μπορεί να συζητήσει μαζί του κάθε ζήτημα της. «Ας αφήσει τους άλλους συγγενείς. Ας ανοίξει την καρδιά της στον πατέρα της. Την αγαπάει και δεν θα θελήσει να τη στενοχωρήσει. Ο πατέρας της μά- λιστά θα κάνει και κάτι άλλο, αφού πρόκειται για την ευτυχία της κόρης του, κάτι που δε μπορεί να το κάνει η ίδια: Θα εξακριβώσει τι άνθρωπος είναι ο νέος και αν της αξίζει. Μην την παρασύρουν οι ενθουσιασμοί και μην απομακρύνονται από την αγάπη του πατέρα της.

Καμелиα του άγρου: Το γράμμα σας με συγκίνησε και λυπάμαι που πέσατε σε χέρια εκμεταλλευτών.

Δεν πρέπει όμως, να είστε τόσο καλή, αφού οι άλλοι δε νομίζουν για σας. Είστε πιά, μεγάλη κοπέλλα, και πρέπει να σταματήσετε αυτή την ερωτολογία, αλλά και να απαιτήσετε όσα σας χρωστούν. Ζητήστε τη βοήθεια ενός δικηγόρου, που θα σας καθοδηγήσει, αφού του διηγηθήτε τα βάσανά σας. Τέλος, ακολουθήστε την εξα- δελφή σας, αν εκείνη μπορεί να

γιατί δε βρήκε την περιπέτεια που ήθελε, το ίδιο πάσατε κι' εσείς: Γελαστήκατε, γιατί δεν ήταν ο άνδρας που επιθυμούσατε. Έπομένως κι' εσείς έπρεπε να αποσπαστήκατε κανονικά και να τον βγάλετε από τη σκέψη σας. Έσείς, όμως, επιμένετε να τον σκέπτεστε και να λέτε ότι... «τί τη θέλετε τη ζωή, που σας έγινε μαρτυρική κλπ.»

Μά, δεν αντιλαμβάνεστε, που πηγαίνατε να πέσετε; Δεν σας το είπα ο ίδιος;

Μη δημιουργείτε, λοιπόν, νέες καταστάσεις και ηρεμήστε. Νέοι υπάρχουν πολλοί και πολύ πιο καλοί απ' αυτόν.

Τι να κάνω; Αρχίζετε το γράμμα σας με μια λογική φράση: «Βοηθήσατε μια κοπέλλα που δεν έχει μητέρα για να της ανοίξει την καρδιά της».

Η κοπέλλα αυτή δεν έχει μητέρα, αλλά από έξη χρόνων κοριτσάκι έχει τον πατέρα της. Αυτός ανέλαβε τις φροντίδες και τις υποχρεώσεις απέναντι του ορφανού. Γι' αυτό, νομίζω, πως δε θα πρέπει να τον περιφρονή. Γιατί περιφρόνηση και έλλειψη εμπιστοσύνης είναι η σημερινή σιωπή της. Έχει ξεπεράσει τα είκοσι χρόνια και μπορεί να συζητήσει μαζί του κάθε ζήτημα της. «Ας αφήσει τους άλλους συγγενείς. Ας ανοίξει την καρδιά της στον πατέρα της. Την αγαπάει και δεν θα θελήσει να τη στενοχωρήσει. Ο πατέρας της μά- λιστά θα κάνει και κάτι άλλο, αφού πρόκειται για την ευτυχία της κόρης του, κάτι που δε μπορεί να το κάνει η ίδια: Θα εξακριβώσει τι άνθρωπος είναι ο νέος και αν της αξίζει. Μην την παρασύρουν οι ενθουσιασμοί και μην απομακρύνονται από την αγάπη του πατέρα της.

Καμелиα του άγρου: Το γράμμα σας με συγκίνησε και λυπάμαι που πέσατε σε χέρια εκμεταλλευτών.

Δεν πρέπει όμως, να είστε τόσο καλή, αφού οι άλλοι δε νομίζουν για σας. Είστε πιά, μεγάλη κοπέλλα, και πρέπει να σταματήσετε αυτή την ερωτολογία, αλλά και να απαιτήσετε όσα σας χρωστούν. Ζητήστε τη βοήθεια ενός δικηγόρου, που θα σας καθοδηγήσει, αφού του διηγηθήτε τα βάσανά σας. Τέλος, ακολουθήστε την εξα- δελφή σας, αν εκείνη μπορεί να

γιατί δε βρήκε την περιπέτεια που ήθελε, το ίδιο πάσατε κι' εσείς: Γελαστήκατε, γιατί δεν ήταν ο άνδρας που επιθυμούσατε. Έπομένως κι' εσείς έπρεπε να αποσπαστήκατε κανονικά και να τον βγάλετε από τη σκέψη σας. Έσείς, όμως, επιμένετε να τον σκέπτεστε και να λέτε ότι... «τί τη θέλετε τη ζωή, που σας έγινε μαρτυρική κλπ.»

Μά, δεν αντιλαμβάνεστε, που πηγαίνατε να πέσετε; Δεν σας το είπα ο ίδιος;

Μη δημιουργείτε, λοιπόν, νέες καταστάσεις και ηρεμήστε. Νέοι υπάρχουν πολλοί και πολύ πιο καλοί απ' αυτόν.

Τι να κάνω; Αρχίζετε το γράμμα σας με μια λογική φράση: «Βοηθήσατε μια κοπέλλα που δεν έχει μητέρα για να της ανοίξει την καρδιά της».

Η κοπέλλα αυτή δεν έχει μητέρα, αλλά από έξη χρόνων κοριτσάκι έχει τον πατέρα της. Αυτός ανέλαβε τις φροντίδες και τις υποχρεώσεις απέναντι του ορφανού. Γι' αυτό, νομίζω, πως δε θα πρέπει να τον περιφρονή. Γιατί περιφρόνηση και έλλειψη εμπιστοσύνης είναι η σημερινή σιωπή της. Έχει ξεπεράσει τα είκοσι χρόνια και μπορεί να συζητήσει μαζί του κάθε ζήτημα της. «Ας αφήσει τους άλλους συγγενείς. Ας ανοίξει την καρδιά της στον πατέρα της. Την αγαπάει και δεν θα θελήσει να τη στενοχωρήσει. Ο πατέρας της μά- λιστά θα κάνει και κάτι άλλο, αφού πρόκειται για την ευτυχία της κόρης του, κάτι που δε μπορεί να το κάνει η ίδια: Θα εξακριβώσει τι άνθρωπος είναι ο νέος και αν της αξίζει. Μην την παρασύρουν οι ενθουσιασμοί και μην απομακρύνονται από την αγάπη του πατέρα της.

Καμелиα του άγρου: Το γράμμα σας με συγκίνησε και λυπάμαι που πέσατε σε χέρια εκμεταλλευτών.

Δεν πρέπει όμως, να είστε τόσο καλή, αφού οι άλλοι δε νομίζουν για σας. Είστε πιά, μεγάλη κοπέλλα, και πρέπει να σταματήσετε αυτή την ερωτολογία, αλλά και να απαιτήσετε όσα σας χρωστούν. Ζητήστε τη βοήθεια ενός δικηγόρου, που θα σας καθοδηγήσει, αφού του διηγηθήτε τα βάσανά σας. Τέλος, ακολουθήστε την εξα- δελφή σας, αν εκείνη μπορεί να

γιατί δε βρήκε την περιπέτεια που ήθελε, το ίδιο πάσατε κι' εσείς: Γελαστήκατε, γιατί δεν ήταν ο άνδρας που επιθυμούσατε. Έπομένως κι' εσείς έπρεπε να αποσπαστήκατε κανονικά και να τον βγάλετε από τη σκέψη σας. Έσείς, όμως, επιμένετε να τον σκέπτεστε και να λέτε ότι... «τί τη θέλετε τη ζωή, που σας έγινε μαρτυρική κλπ.»

Μά, δεν αντιλαμβάνεστε, που πηγαίνατε να πέσετε; Δεν σας το είπα ο ίδιος;

Μη δημιουργείτε, λοιπόν, νέες καταστάσεις και ηρεμήστε. Νέοι υπάρχουν πολλοί και πολύ πιο καλοί απ' αυτόν.

Τι να κάνω; Αρχίζετε το γράμμα σας με μια λογική φράση: «Βοηθήσατε μια κοπέλλα που δεν έχει μητέρα για να της ανοίξει την καρδιά της».

Η κοπέλλα αυτή δεν έχει μητέρα, αλλά από έξη χρόνων κοριτσάκι έχει τον πατέρα της. Αυτός ανέλαβε τις φροντίδες και τις υποχρεώσεις απέναντι του ορφανού. Γι' αυτό, νομίζω, πως δε θα πρέπει να τον περιφρονή. Γιατί περιφρόνηση και έλλειψη εμπιστοσύνης είναι η σημερινή σιωπή της. Έχει ξεπεράσει τα είκοσι χρόνια και μπορεί να συζητήσει μαζί του κάθε ζήτημα της. «Ας αφήσει τους άλλους συγγενείς. Ας ανοίξει την καρδιά της στον πατέρα της. Την αγαπάει και δεν θα θελήσει να τη στενοχωρήσει. Ο πατέρας της μά- λιστά θα κάνει και κάτι άλλο, αφού πρόκειται για την ευτυχία της κόρης του, κάτι που δε μπορεί να το κάνει η ίδια: Θα εξακριβώσει τι άνθρωπος είναι ο νέος και αν της αξίζει. Μην την παρασύρουν οι ενθουσιασμοί και μην απομακρύνονται από την αγάπη του πατέρα της.

Καμелиα του άγρου: Το γράμμα σας με συγκίνησε και λυπάμαι που πέσατε σε χέρια εκμεταλλευτών.

Δεν πρέπει όμως, να είστε τόσο καλή, αφού οι άλλοι δε νομίζουν για σας. Είστε πιά, μεγάλη κοπέλλα, και πρέπει να σταματήσετε αυτή την ερωτολογία, αλλά και να απαιτήσετε όσα σας χρωστούν. Ζητήστε τη βοήθεια ενός δικηγόρου, που θα σας καθοδηγήσει, αφού του διηγηθήτε τα βάσανά σας. Τέλος, ακολουθήστε την εξα- δελφή σας, αν εκείνη μπορεί να

97

Οι Δωδεκάδες ΤΗΣ ΕΦΤΑΛΙΑΣ

Μετά την 'Ανάσταση

Γυρίζοντας η γυναίκογειτονιά απ' την 'Ανάσταση, βρήκε την 'Εφτάλια με στραβά χέρια και πόδια ανάσπαστη πάνω στο κρεβάτι της. 'Αμέσως την τριγυρίσανε και τη κάνανε γεκόντια κι' άγιοντικά, και τέλος τρέσανε κυριοστούρι να φέρουνε τον παπά τ' 'ενορίας.

Πράγματι, σέ λίγο ο παπάς με τον μπόγο τ' άμφια κάτω απ' το ράσο του άρριβάρισε.

— Δέσποτα, του φωνάσανε, πάει η 'Εφτάλια μας!

— Μή κάνετε έτσι, θά της διαβάσω ξεροκίμους γιά την βασκανία, Μαστιασμένη θάνε...

— Αυτό είπα κι' εγώ, την ματιάσανε, μουρούρισε ή κασινή της, γιατί ήρριζε καρεφούλια στην φωτιά και σκάσανε σαν κανόνια!

Εύθως ο παπάς φόρεσε το πετραχίλι του, ήβαλε τα λονρίν του και διάβασε την ευχή.

Γονατισμένες ούλες γύρω μουρούριζαν:

— Κύριε έλεήσον!...

— 'Εγώ με την βοήθεια του Θεού, είπε ο παπάς, έκανα ό,τι ήπρεπε να κάνω. Τώρα φωνάξτε νάρθη κι' ένας γιατρός να την κυττάξω.

— Άφου ήρρες του λόγου σου, γέροντά μου, τί τον θέλουμε το γιατρό; φώναξε μία θεοφοβούμενη.

Κι' άγανακτισμένη προσέθεσε, κουνώντας το κεφάλι της:

— Τώρα πιά κι' οι γιατροί είναι μούδα, ήμαρτον Κύριε!

— Άργά άτέλειωτες περνούσαν οι ώρες κι' η 'Εφτάλια μουγκρίζει σαν σφαγμένη τζαμούζα.

— Άχ μάτια μου! φώναξε μία δεξέσση της πουρθε να την ξευκτίση. Την γλωσσόσανε!

Κι' έτσι σέ λίγο από στόμα σέ στόμα μαθεύτηκε πως η 'Εφτάλια είναι το θανάτου! Και περιμένανε με καρδιοκτύπι το Νικολάκη της, και μαύρισε από σκίες ο μαχαλάς πέρα ως πέρα. Κι' όλες μαζί κλαίγανε την δυσφορία 'Εφτάλιας που ο θάνατος φτερουγίζει πάνω απ' το κρεβάτι της, και το σπίτι που ήσανε τάλε-κουάλε του Χάρου ή Βάρκα.

Και τότε ζήτησαν οι θρήνοι μέσα κι' όξω. Οι πολιτρές, τα μπόμπιλα, τα φορτσέια, οι γλάστρες, τα πεύλαδα ως και οι βούσσες στάσανε, λες και κλαίγανε την νοικοκυρά τους, που τόσο πολύ αγαπήθηκε, ώστε ακόμη και στοίσι ταβέρνες σεβρόγανε «σαλάτα 'Εφτάλιας» στα μπουγατσάληδικα «μουσαλεμπί 'Εφτάλιας» κι' ούλες οι βιτρίνες εξέπασσαν ταεσίτια τουρλού-τουρλού, αλοιφές, κόφες, μπλάστρια άκουα-φόρτε, τσιτισμπίρια, ως και κατινι-στές γλάσσες 'Εφτάλιας!

— Ηβρί καλέ! φώναζε ή μιά, αυτό το ξεμυτάρωμα στοίσι κνίδωσες, πούπαθε είναι ανδρικό!

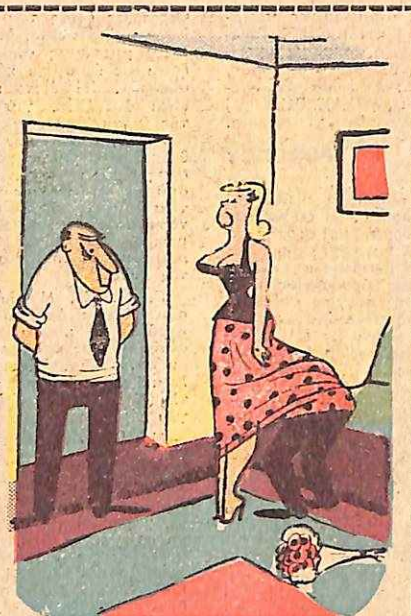
— Όχι καλέ! φώναζε ή άλλη, αυτά τα χάλα και τα στραπάτσα πούπαθε είναι άπο έύλο, σίγουρα την δειρανε!

Και γυρύνανε να την γυψώσουν και ζητούσαν να την μπλαστρώσουν με κρεμμύδια.

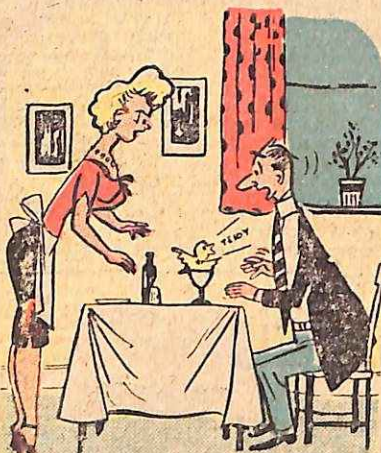
Εκείνη την στιγμή μπήκε ο Νικολάκης της και μ' ούλο του το σαν-φρουά τους είπε:

— Όστε ανδρικό, ούτε την δειρανε, αλλά πήγαμε να κάνουμε Πάσχα σέ μία ταβέρνα και νόρεψε ή κωνιτουρισμένη έρωκ - έν - ρόλα!

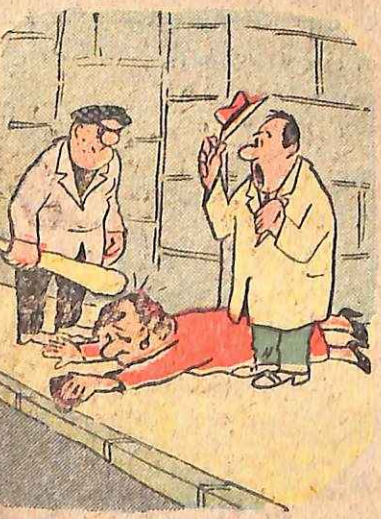
ΣΩΚΡ. ΡΩΝΑΣ

— Θα παράκουσες, μπαμπά, Μόνη μου είναι!

— Μή φωνάξετε, κύριο! Το μουλάκι δέ μπαίνει στο λογαριασμό. Θα πληρώσετε μόνο το αυγό!...

— 'Ο σά ζυγος: Δέν ξέρω πώς να σ' ευχαριστήσω... Είκοσι χρόνια το φανταζόμουν αυτό!...

Ο "ΜΠΟΜΠΥ ΝΤΙΚ", ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΘΡΥΛΟΣ!.

Υπήρχε μία λευκή φάλαινα που βύθιζε τα πλοία

Μία συστηματική έρευνα, που έκανε σέ ήμερο-λογία πλοίων και ναυτικών, καθώς και σέ έπίσημα έγγραφα, ό κ. Τζόρτζ Γκόλντμπερτ Κάρεν κατέληξε στη διαπίστωση ότι ο «Μπόμπυ Ντικ» — ή λευκή φάλαινα που ένας ξεροκέφαλος καπετάνιος έβαλε ως μοναδικό σκοπό της ζωής του να την εξοντώσει — δέν υπήρχε μόνο στη φαντασία εκείνων που δημιούργησαν το σχετικό φιλμ, αλλά έζησε στην πραγματικότητα. 'Η όραση της μοιάζει πολύ με τη όραση της τρομερής και ασύλληπτης λευκής φάλαινας του κινηματογράφου.

Οι χιλιάδες ναυτικοί των μέσων του 19ου αιώνα, που άκουσαν γι' αυτήν ή βρέθηκαν άντιμέτωποι μαζί της, της έδωσαν το χαρακτηριστικό παρατσούκλι ο «Πανούργος Ντικ» ακριβώς επειδή ήταν πασιγνώστη ή πονηρία και ή διάθεσή της να περιγελά εκείνους που προσπαθούν να τη συλλάβουν.

Γιά πρώτη φορά, ο «Ντικ» έπετέθη εναντίον πλοίου το 1837, λίγο έξω από τις άκτες του Περού. Όμα του ήταν ένα άμερικανικό φαλαινοθηρικό, που οι άνδρες του έπεκείρησαν να ψαρεύουν τη λευκή φάλαινα. Με μία τόλη και με δύναμη που οι ψαράδες γιά πρώτη φορά άπαντούσαν σέ φάλαινα, το κήτος έπετέθη κατευθείαν εναντίον του σκάφους τους. Με τα γέρα κτυπήματα του κεφαλίου του προέκρινε τεράστια ρήγματα στο σκάφος, που θυβίστηκε μέσα σέ λίγο λεπτά.

Η δεύτερη έπίθεσι του «Ντικ» έγινε λίγο καιρό άργότερα, σέ άπόσταση χιλίων περίπου μιλίων, από την πρώτη. Όμα αυτή τη φορά, ήταν ένα άγγλικό μπρίκι, που κι' αυτό άκολούθησε την τύχη του άμερικανικού φαλαινοθηρικού.

Από εκεί και πέρα, το λευκό τέρας της θάλασσας έκανε τακτικά έπίθεσεις εναντίον πλοίων, εμφανιζόμενα άπρόδλεπτα στις πιο άπίθανες και μακρινές μεταξύ τους περιοχές των άκεανών. Χωρίς να δίνει προηγουμένως σημεία ύπαρξής, έβγαίνε από τα βάθη της θάλασσας και άνασηδούσε από το νερό με άπίστευτη έκκινισιά. Ύστερα τραβούσε κατευθείαν επάνω στο σκάφος που είχε διαλέξει γιά στόχο και κατάφερνε βρειάει χτυπήματα με το κεφάλι του, διαλέγοντας τα πιο ευπρόσδλη-τα σημεία του, με μία έξυπνάδα που έκανε τους ναυτικούς να τα χάνουν!

Εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι το κεφάλι της φάλαινας του είδους αυτού είναι φτιαγμένο με τέτοιο τρόπο, που άντέχει σέ γέρα κτυπήματα.

Το γεγονός αυτό — μαζί με την άδικοφιλονικήτη έξυπνάδα των κήτων αυτών, που πρόσφατες μελέτες απέδειξαν ότι μόνο ο άνθρωπος τα ξεπερνά σέ έξυπνάδα — έκανε το «Ντικ» τρομερά έπικίνδυνο γιά τους ναυτικούς και τους φαλαινοθηρές.

Η τρίτη έπίθεσι του, που άναφέρεται στα χρονικά έγινε έξω από τις άκτες της Κίνας. Αυτή τη φορά ο «Πανούργος Ντικ» διέλεξε και βύθησε μία άμερικανική σφουριά που μετέφερε ζιζιλία. 'Η έπίθεσι του όμως, έξελίχθηκε σέ μία τιτανομαχία, που από τότε οι ναυτικοί την άφηγούνται από στόμα σέ στόμα, δημιουργώντας έτσι το θρύλο του «Διαβολέμενου Ντικ».

Κοντά στη σκούνα βρίσκονταν κατά τύχη τρία φαλαινοθηρικά, που οι πλοίαρχοί τους άποφάσισαν από κοινού να εξοντώσουν τον θανάσιμο άντίπαλο. Κατέβησαν στη θάλασσα όσες βάρκες με καμάκια διέβησαν και τα κατεύθυναν εναντίον του κήτους.

Η λευκή φάλαινα άπομακρύνθηκε γιά λίγο και άπότομα στράφηκε εναντίον των λεβάνων. Ένώ οι δυο άντίπαλοι πλησίαζαν ο ένας τον άλλον, ο «Πανούργος Ντικ» βούτηξε μέσα στο νερό και χάθηκε. Όταν άναβήθηκε στην έπιφάνεια — με ένα από τα θαυματικά πηδήματά του — βρισκόταν κάτω από μία βάρκα, που το άπότομο κτύπημά του την διέλυσε κυριολεκτικά.

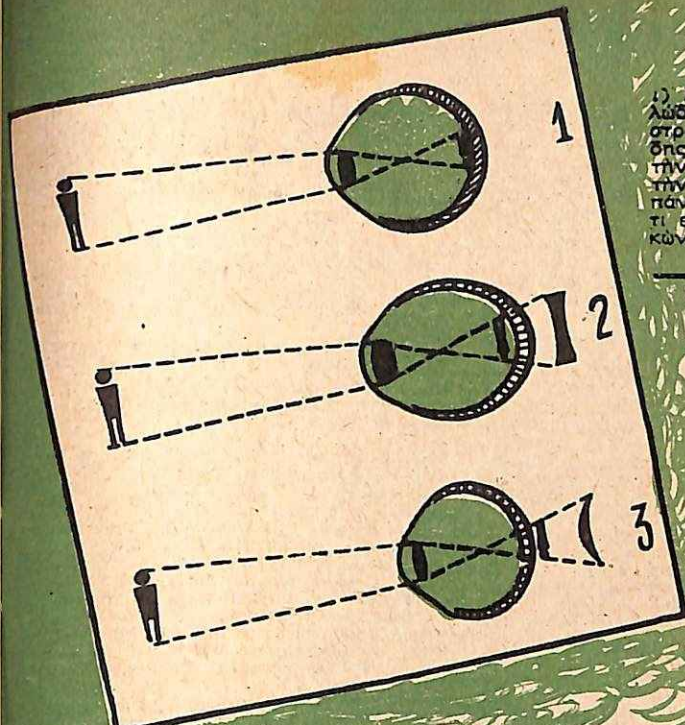
Με τον ίδιο τρόπο — και ένεργώντας πάντα με άστραπιαία ταχύτητα — κατέστρεψε όλες τις βάρκες που είχαν βγή γιά να την κυνηγήσουν. Και ύστερα στράφηκε εναντίον των έπιδατών τους, που πάλευαν απειγνυσμένα με τα κύματα. Οι ναυτικοί που παρακολούθησαν και περιέγραψαν την έπίθεσι της λευκής φάλαινας, άναφέρουν ότι ο μανιασμένος «Ντικ» δέν άφησε ζωντανό ούτε έναν από τους άντιπάλους του.

Μπροστά στην πανωλερία αυτή, οι πλοίαρχοι των τριών φαλαινοθηρικών πρότειναν να έγκραλειψουν το πεδίο της μάχης, φέροντας το μανιασμένο κήτος να άποτονώσει τα θύματά του, έμε τα ίδια του τα δόντια, όπως γράφει ένας από τους άυτόπτες μάρτυρες.

Η έξυπνάδα του λευκού στανά των άκεανών φαίνεται και από το γεγονός ότι σέ κείθε έπίθεσι του έφάρμαζε διασκορπισμένη στρατηγική. Μία φορά, που είχε να άντιμετώπιση τις βάρκες ενός φαλαινοθηρικού, δέν τα έβαλε με τα μικρά σκάφη, αλλά στράφηκε εναντίον του κυριώς σκάφους.

Το πρώτο άπροσδόκητο κτύπημά του πάνω στο σκάφος — που το έδωσε όπως πάντα με το κεφάλι — ήταν τόσο ισχυρό, που το μεγάλο πλοίο συγκλονίστηκε. Ένα τεράστιο ρήγμα άνοιξε στα πλάγια του και τα κατέρησε του άπασαν. Και το ίδιο το κήτος, άλλωστε, έμεινε άκίνητο, σαν ζαλισμένο από το κτύπημα. Σιγήλας, όμως, πολύ γρήγορα και έπείθεσε και πάλι, βυθίζοντας αυτή τη φορά το μεγάλο πλοίο.

Πολλοί ναυτικοί είχαν βάλε σκοπό να εξοντώσουν τη λευκή φάλαινα. Κάποις όμως δέν το πέτυχε. Ο «Μπόμπυ Ντικ» πέρασε από φυσιολογικό θάνατο.

Η επίδρασι που έχουν σ' αυτά τα μπάνια, ο κινηματογράφος κλπ.

Ο ΡΥΘΜΟΣ της σύγχρονης ζωής έξασθενίζει την όρασή μας και ταυτόχρονα άπαιτεί από το μάτι μας μία προσπάθεια που γίνεται ολοένα και μεγαλύτερη. Γιά το λόγο αυτό, ο αριθμός των ανθρώπων που πάσχουν από μυωπία ή πρεσβυωπία αύξάνει συνεχώς. Άλλά τι είναι εκείνο που βλάπτει τα μάτια μας; Και πώς μπορούμε να τα προστατέψουμε από τους κινδύνους που τα άπειλούν; Οι κατωτέρω έρωταποκρίσεις θά σας καταστήσουν πάνω σ' αυτό το ζήτημα.

1) Η κακή όρασι είναι κληρονομική; Όταν όφείλεται σέ ελαττωματική διάπλασι του ματιού, π.χ. όταν ο όφθαλμικός βολβός είναι πολύ μακρυνός (μυωπία) ή πολύ κοντός (πρεσβυωπία), μπορούμε να μιλήσουμε γιά κληρονομική μετάδοσι. Άλλά ή μυωπία και ή πρεσβυωπία άναπτύσσονται και σέ άτομα που τα μάτια τους δέν παρουσιάζουν ελαττωματική διάπλασι. Και ή άσθενής όρασι έπίσης μπορεί να μεταδοθή κληρονομικά. Τα μέλη ώριμμένων οικογενειών, γιά πολλές γενιές, δέ βλέπουν καλά.

2) Τα άνοιχτόχρωμα μάτια είναι πιο εύαισθητα από τα σκούρα και προσβάλλονται εύκολότερα από άσθενείες;

Το μόνο που μπορούμε να πούμε είναι ότι οι κάτοικοι των βόρειων χωρών, που, έκτός από τους Έσκιμώους, έχουν στη μεγαλύτερη πλειοψηφία τους άνοιχτόχρωμα μάτια, είναι πιο εύαισθητα από τους κατοίκους των νότιων χωρών. Αυτό όφείλεται πιθανόν στο ότι οι κάτοικοι των βόρειων χωρών είναι λιγότερο συντηρημένοι από τους νότιους στη λάμψη των ήλιακών ακτίνων. Αυτό, όμως, δέν πώς έμποδίζει να βλέπουν το ίδιο καλά όσο και οι νότιοι. Οι όφθαλμικές άσθενείες, έξ άλλου, παρουσιάζουν την ίδια άναλογία μεταξύ βόρειων και νοτίων.

3) Οι γυναίκες έχουν καλύτερα μάτια από τους άνδρες; Δέν υπάρχει διαφορά στα μάτια μεταξύ των δυ ά φύλων. Οι γυναίκες διακρίνουν, όμως, καλύτερα τα χρώματα. Αυτό όφείλεται στο ότι ένδοιφέρονται περισσότερο γι' αυτά κι' όχι στο ότι έχουν καλύτερη όρασι. Ο δαλτυνισμός, ώστόσο, που συνίσταται στη σύγχυση μεταξύ των χρωμάτων, είναι πιο συχνό στους άντρες. Η άτέλεια αυτή μπορεί να μεταδοθή κληρονομικά στα άρρενα μέλη μιας οικογενείας, ενώ οι γυναίκες παραμένουν άθικτες.

4) Ποιά είναι ή σοβαρότερη άσθένεια των ματιών; Η άτροφία του όπτικού νεύρου, που, εύτυχώς, παρατηρείται άπα-νιάτως. Η έπίσημη δέ γνωρίζει ως σημερα κανένα φάρμακο γι' αυτήν. Η όραση έξασθενίζει βαρειαία και ο άσθενής χάνει τελικά το φως του.

5) Ο καρκίνος των ματιών σημειώνει αύξηση;

Από τις παγκόσμιες στατιστικές των τελευταίων ετών δέ βγαίνει παράμοιο συμπέρασμα. Ο καρκίνος των ματιών είναι άσθένεια έξαιρετικά έπικίνδυνη. Άκόμη και στην περίπτωση έπιτυχούς έγχειρήσεως, ο άσθενής παραμένει τυφλός. Η πιο συχνή μορφή καρκίνου των ματιών, που παρατηρείται στους ένήλικες, είναι το σάρκωμα του χοριοειδούς (καλείται έτσι ή λεπτή μεμβράνη που καλύπτει τον άμφιβλαστροειδή στο όπισθο μέρος του ματιού και που αλληκώνεται από πολλά αλμυρά αγγεία). Τα ήψημα προσβάλλονται από τον καλοήγενο καρκίνο του άμφιβλαστροειδούς, που είναι μία από τις τρομερότερες μορφές αυτής της άσθενείας.

Τομή του όφθαλμού: 1) όρύθια. 2) Ίνες που συνδέουν τον κρυσταλλώδη φακό με τους μύς των βλεφάρων. 3) Άνω βλεφάρων. 4) Ίρις, το διάφραγμα του όφθαλμού, που οι συσπάσεις του κανονίζουν το άνοιγμα της κόρης. 5) Κερρατοειδής κιτών. 6) Κόρη, κυκλικό άνοιγμα στο μέσον της Ίριδος. 7) Κάτω βλεφάρων. 8) Έμπρόσθιος θάλαμος του ματιού. 9) Γαλδίες υγρών. 10) Δεξιός κατώτερος μύς. 11) Σκληρωτικός κιτών. 12) Τυφλό σημείο (δέν υπάρχουν σ' αυτό όπτικά κύτταρα). 13) Όπτικό νεύρο. 14) Κίτρινο σημείο. 15) Άμφιβλαστροειδής κιτών. 16) Χοριοειδής κιτών. 17) Κρυσταλλώδης φακός. 18) Άνώτερος δεξιός μύς. 19) Δακρυγόνο άδένας. 20) Μύς που χρησιμεύει γιά την άνοψισι του βλεφαρού. 21) Μύς που ρυθμίζει την κόρη του κρυσταλλώδους φακού.

1) Κανονικό μάτι. Οι φωτεινές άκτίνες που άνατανσκάονται από τον κρυσταλλώδη φακό σχηματίζουν την άνεστραμμένη εικόνα ακριβώς πάνω στον άμφιβλαστροειδή. 2) Μυωπικό μάτι. Το μάτι είναι πολύ μακρυνό και ο κρυσταλλώδης φακός παλιν κονδρός. Γιά το λόγο αυτό οι φωτεινές άκτίνες σχηματίζουν την εικόνα μπροστά από τον άμφιβλαστροειδή. Τα γυαλιά διαρθώνουν αυτή την άτέλεια, άπομακρύνοντας προς τα πίσω την εικόνα και τοποθετώντας την πάνω στον άμφιβλαστροειδή. 3) Μάτι υπερμετρωπικό ή πρεσβυωπικό. Το μάτι είναι πολύ κοντό και ο κρυσταλλώδης φακός πολύ έπιμεδός. Έτσι ή εικόνα σχηματίζεται πίσω από τον άμφιβλαστροειδή. Τα γυαλιά ξαναφέρουν την εικόνα πάνω στον άμφιβλαστροειδή.

6) Το κάπνισμα μπορεί να προκαλέσει άσθενείες των ματιών; Το κάπνισμα δέν έχει επίδρασι στην όρασι, ούτε στους βασικούς ιστούς του ματιού. Το πολύ-πολύ μπορεί να έρεθίσει τον έπιπεφυκότα.

7) Γιατί το μάτι μας μάς δίνει καμιά φορά την έντύπωσι πως «φτερουγίζει»; Στην πραγματικότητα, δέ «φτερουγίζει» το μάτι, αλλά τα βλεφαρά. Ο μύς της κόγχης συσπάται καμιά φορά ύπό την έπίδρασι ενός έρεθισμού των νεύρων. Αυτό το «φτερουγισμό» το παθαίνουν συνηθώς τα νευρικά άτομα. Πρόκειται γιά μία ένδοχησι χωρίς σημάδια.

8) Τα άρρωστα δόντια έχουν επίδρασι στα μάτια; Όχι. Άλλά δυνατός πονόδοντας μπορεί να έξαλωθή ως την περιοχή των ματιών. Άλλά το μάτι δέ μπορεί να έπηρεαστή από τον πονόδοντο.

9) Το θαλάσσιο νερό κάνει κακό στα μάτια; Το θαλάσσιο νερό μπορεί να έρεθίσει, τα βλεφαρά και τον έπιπεφυκότα. Άλλά δέ μπορεί να βλάψη τα μάτια. Έπικίνδυνο είναι κάποτε το νερό που βρίσκεται στις πλίνες. Μέσα σ' αυτό άναπτύσσεται συχνά ένας ίός που δέν έπηρεάζεται από τα άντιόψια.

10) Το σαπουνι της τουαλέτας βλάπτει τα μάτια; Μπορεί να έπηρεάσει τους έπιφανειακούς ιστούς του ματιού. Πρό-

κειται, όμως, γιά έναν προσωρινό έρεθισμό, που δέν έπηρεάζει την όρασι.

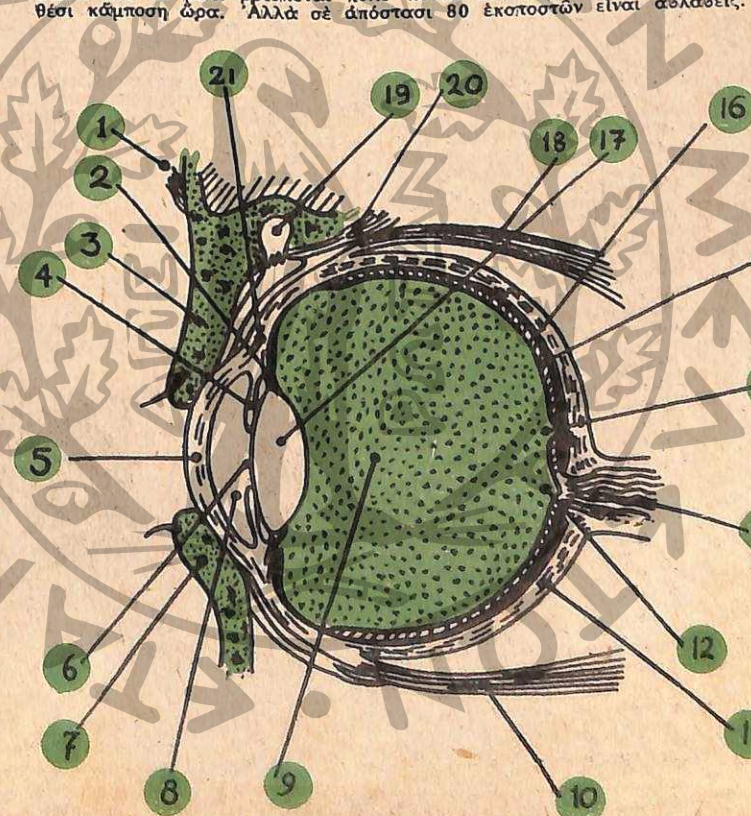
11) Τα κολλύρια που κάνουν πιο λαμπερά τα μάτια είναι βλαβερά;

Δέν πρέπει να χρησιμοποιήτε κολλύρια χωρίς ιατρική συνταγή. Μερικά κολλύρια, που έχουν στη βάση τους όλατα άργύρου, όταν ή χρησι τους παραταθή έπί πολύ, μπορούν να δώσουν μία είδικη κλίμα χροιά στον έπιπεφυκότα (όργυρωσις).

12) Ο κινηματογράφος βλάπτει τα μάτια; Ο κινηματογράφος δέν εκπέμπει βλαβερές άκτίνες γιά τα μάτια. Τα κουράζει, όμως, λόγω της ταχυπάτης έναλλαγής των εικόνων, που προβάλλονται στην όδονη.

13) Οι λάμπες φθορισμού είναι πιο επικίνδυνες γιά τα μάτια από τις κοινές;

Το καλούμενο «φως με νέον» είναι στην πραγματικότητα «φως με κρυπτόν». Το «νέον» παράγει μόνον κόνκινο χρώμα, που χρησιμοποιείται στις φωτεινές έπιγραφές. Οι λάμπες με κρυπτόν, άντίθετα, αλλοιώνουν τα χρώματα και περιορίζουν τις σκίες των άπικειμένων. Οι φωτεινές άκτίνες που εκπέμπουν είναι έπικίνδυνες μόνον στην περίπτωση που το μάτι βρίσκεται πολύ κοντά και παραμένει σ' αυτή τη θέση κάμποση ώρα. Άλλά σέ άπόσταση 80 έκποστών είναι άσφαλές.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ο Ρεμής είναι ένα φτωχό αγοράκι ό-
χιτών χρόνων, που τό βρήκαν πεταγμένο
στο δρόμο και που τ'ή ο' ένα γαλλικό χω-
ριό κοντά σε μία καλή γυναίκα, τή μα-
μαρμπερίνα. Ο άντρας όμως, ο Μπαρμπε-
ρης, γύρισε ανεργώς από τή Παρίσι και θέ-
λωσε να παραδώσει τή Ρεμή στο όρανο-
τροφέο. Μά στο χωριό συναντήθηκε μ'έ τή
συνίωρ Βιτάλη, που είχε ένα μικρό θιασο
από γυμνασμένα σκυλιά. Ο άνθρωπος αυ-
τός έδωσε σαράντα φράγκα στο Μπαρμπε-
ρη και πήρε μαζί τόν Ρεμή. Στο πρώ-
το χωριό που έφτασαν, ο Βιτάλης τόν άγ-
ρασε καινούργια ρούχα και τόν έντυσε σάν
μικρό 'Ιταλό. Έπειτα τόν έμαθε να παίζη
μέ τή σκυλιά μιά κωμωδία, που άρεσε στόν
κόσμο. Έπίσης άρχισε να τόν μαθαίνη καί
γράμματα...

— Όχι, παιδί μου, μου άποκρίθηκε.
τα λόγια σου όμως με λυπούν, γιατί
μου θυμίζουν τή νεότητά μου. Θά σε
μάθω να τραγουδάς... Κι' όπως έχεις καρδιά,
θά κάνης κι' έσύ τόν κόσμο να κλάη και να
έχει χειροκροτή. Θά δής.

Κι' από τή άλλη μέρα ο δάσκαλος μου
δ'έ, έλεγε κάμει με τή γράμματα, έκαμε και
γιό τή μουσική.

Έκοψε νέες πλακίτσες. Σ' έδωε χάσος
από πέντε παράλληλες γραμμές, που τίς έλεγε
πεντάγραμμο. Στή μιά μεριά έγραψε τόν κλει-
δί του σόλ και στην άλλη τόν κλειδί του φά.
Υστερα άρχισαν τή μαθήματα. Ο Βιτάλης
ώστόσο υπομονετικός με τή σκυλιά, με μένα
ώμως πολλές φορές.

— Με τή ζωό βαστείται κανείς, μου φώναζε,
γιατί έζει πώς είναι ζωό. Μά έσύ θά με
σκάσεις!...

Και σπρώχνοντας τή χέρια του στόν ούρανό,
τά άφηνε να πέφτουν με κρότο στά γόνάτα του.
Τό κακό ήταν ότι και τόν Καρβούλη τόν ά-
ρεσε να κάνη τόν ίδιο κίνημα. Κι' όταν έκανα
μάθημα, κι' ήταν πάντα μπροστά, τόν έχνα μιά
φούρκα! Γιατί κάθε φορά που τή έχνα, ο
Καρβούλης σήκωνε τή χέρια στόν ούρανό, ά-
παράλλαχτα σάν τή δασκαλό μου.

— Ορίστε! μου φώναζε ο Βιτάλης. Κι' ο
Καρβούλης ό κοροϊδεύει!

Αν τολμούσα, τ' άποκρινόμουν ότι ο πίθη-
κος κορόϊδεε τόσο τόν μαθητή, όσο και τόν δά-
σκαλο. Ο σεβασμός όμως δέ μου επέτρεπε να
πώ τίποτα. Κάθε φορά που έκανε ο Καρβού-
λης τή κίνησι αυτή, έγώ τόν έλεγα από μέσα
μου καί: παρηγοριόμουν.

Έπί τέλους, τή πρώτη βήματα έγιναν. Και
μιά μέρα διάβασα τραγουδιό μιά άρια γραμ-
μένη με νότες από τόν Βιτάλη σέ χαρτί. Τήν
ημέρα αυτή ο δάσκαλος μου δέ σήκωσε τόν
χέρια στόν ούρανό. Με χάρησε μόνο στό μά-
γουλο και μου είπε ότι αν έξακολουθούσα έ-
τσι, θά γινόμουν μεγάλος τραγουδιστής.

που τούς βάζουν. Έγώ μάλιστα δέν έχω και
δωμάτιο γιά νά κλειστώ μέσα και νά διαβά-
ζω. Τόν περισσότερο καιρό βρισκόμαστε στούς
δρόμους, τής έξοχης. Τώρα μάλιστα συνήθισα
νέ: κάνω και μεγάλες πορείες. Ήμουν, αλή-
θεια, κοκεκτικό παιδί όταν ζούσα με τή μάνα
Μπαρμπερίνα. Καί θυμάστε που ο Μπαρμπερης
μ' έλεγε παιδί τής χάρας και έμ' έβδίο
καί μπρόστα όχαμνά πρόσθετε ο Βιτάλης.
Κοντά τού όμως, όλη τήν ημέρα στό υπαίθρο,
μ'έ τή σκληραγώνια, οι πνευμονές μου δυνά-
μωσαν. Τό δέρμα μου ήλιοψήθηκε. Κι' έγινε
ικανός ν' άντέγω, χωρίς παράπονο, στό κούσο
και στή ζέστη, στόν ήλιο και στή βροχή, στήν
κούρασι και στή στήρησι.

Αυτό ήταν εύτυχια γιά μένα. Γιατί με δυ-
ναμωμένο σώμα: θά μπορούσα ν' άνθξζω στό
σκληρό γυμνασίο τής τύχης, που έμελλε νά
ύποστώ στό διάστημα τής παιδικής μου ήλι-
κίας.

Έίχαμε διασχίσει ένα μεγάλο μέρος τής με-
σημέρης Γαλλίας. Από τήν 'Ωβέρνη, ως τή
Λαγκεντάκ. Ο τρόπος που ταξιδεύαμε ήταν
άπλος. Πηγαίνουμε ίσα μπροστά μας, στήν τύ-
χη. Όπου βλέπαμε χωριό μεγάλο, έτοιμαζό-
μαστε νά κάνουμε τή θριαμβευτική εισόδ' μας
σ' αυτό. Έγώ, έτοιμάζα τή σκυλιά, άχένιζο
τή Δούλη, έβινα τόν Ζερμίν, έδασζα στό
μάτι που Κάπη έπίδωκε γιά νά παίζη τόν ρό-
λο τού σακάτι, και φορούσα στόν Καρβούλη
τή στρατηγική του στόλ. 'Υστερ' άπ' αυτά ο
Βιτάλης έπαυσε τή φλογέρα που και τότε
μπάινανε με μνηστή στό χωριό.

Αν οι περιόγοι ήταν άρκετοι, δίνανε πα-
ράστασι. Αν ήταν λίγοι, έξακολουθούσαμε τόν
δρόμο μας. Μόνο στίς πόλεις στεκόμαστε δυό-
τρείς μέρες. Καί τή πρωιά ήμουν πάντα έ-
λεύθερος. Έπαιρνα μαζί μου τόν Κάπη, χω-
ρίς βέβαια τή θιαστική του στόλη, και γυρί-
ζαμε στούς δρόμους.

Ο Βιτάλης μου έδινε πρόθυμα τήν άδεια.
— Αφού έχεις τήν τύχη, μου έλεγε, νά γυ-
ρίζης τή Γαλλία, άνοιγε τή μάτια σου, βλέπε
και μάθαίνε. Όποια άπορία έχεις, ράτα με.
Μπορεί και νά ήνι έξω σε πολλά να σου ά-
παντήσω. Δέν είμαι και παντογνώστης. Μπο-
ρεί όμως νά σου φωνά ώφέλιμος. Δέν ήμουν
σ' όλη μου τή ζωή θιασάφης σκύλων. Έμα-
θα κι' άλλα πολλά πράγματα.

— Τι πράγματα;

— Θά σου μιλήσω άλλοτε γι' αυτά... Μάθε
γιό τήν ώρα: πώς ένας θιασάφης σκύλων μπο-
ρεί: κάποτε ν' έχει μεγάλη θέσι στην κοινω-
μία... Μάθε άκόμη πώς άν βρσκοσαι στό τε-
λευταίο σκαλί, μπορείς ν' άνέβης σιγά-σιγά,
άνα θέλης, σέ ύψηλά αείωματα. Αυτό έξαρ-
τάται από τίς περιστάσεις. Άλλά πολύ περισ-
σότερο από σένα. Άκούγε, παιδί μου, τή μα-
θησιό μου. Τί συμβούλες μου. Κι' όταν με-
γαλώσης, θά θιμάσαι με συχνήνισι κι' εγγυ-
μοσύνη τού φτωχού μουσικά, που σέ φόβισε ή
προσούτα του, όταν ήρθε νά σέ πάρη από τήν
παραινέσι σου. Είμαι βέβαιος ότι ή συνάντη-
σ' μας θά σέ ώφέληση πολύ.

Παύ νάταν ή παλιά τού: 'έθει στην κοινω-
νισ' που τόσο συχνά ο δάσκαλος μου δέ ά-
νάφερε, άλλα πάντα μ' έπιφύλαξε!

Αν μιά φορά βρισκόταν σέ ύψηλο σκαλί, ά-
πως έλεγε, γιατί τώρα νά βρσκοται τόσο χα-
μηλά;

Αφού άφισαμε πιά τή βουνά τής 'Ωβέρνης,
στάσαμε στίς ξεροκαμιές τού Κερσί. Έκει
δέν βλέπαμε ποιά χωράφια άκαλλέγηστα και
λίγα δένδρακια. Δέν άπάγει χωρά πιά θλι-
βερή, πιά φτωχή. Τό χειρότερο είναι που δέν
έχει νερό. Μόνο τή βρόχινα νερά χύνονται ά-
φθονα. Στή μέση τού κάμπου βρσκοται ένα
μεγάλο χωριό, τόν Μπαστίλ- Μουά. Έκει, σ'
ένας χάνι, περάσαμε τή νύχτα μας.

Πριν πέσουμε νά κοιμηθούμε, ο Βιτάλης μ'έ
έλεπε:

— Σ' αυτό τόν χωριό, ίσως και σ' αυτό έ-
δω τό χάνι γεννήθηκε ένας άνθρωπος, που έδω
νά σκοταθώδη χιλιάδες στρατιώτες και που έ-
γινε πρίγκιπας και βασιλιάς. Άρχισε τή ζωή
του από ύπνρής σε σταύλο. Τόν έλεγαν Μι-
ρά. Έγινε όμως ήρωας, τού έστησαν άγαλμα
και έδωσαν στό χωριό αυτό τόν όνομά του. Τόν
γνώρισα και μιλώζα μαζί τόν πολλές φορές
στό παλάτι μου, στή Νεάπολι. Πρώτη φορά
έρχομαι στό χωριό αυτό...

Ο δάσκαλος μου είχε δ'έ τόσα πράγματα
Μά τι ήταν, λοιπόν, στά νεότητά του αυτό
ο άνθρωπος; Καί πώς κατάντησε, όπως τόν
έδλεπα στά γεφύματα τού;

— 'Υστερ' από τίς ξεροκαμιές, περάσαμε στή
κοιλιάδα τού Δορδόνα. Έκει ο πλούτος τής
χώρας έκανε εύπορους και τούς κατοίκους τής.
Σέ κάθε βήμα μπορούσαμε νά δίνουμε παρό-
στασι. Κι' οι δέκαρες έφεταν βροχή σ'
δίσκο τού Κάπη.

Ένα γεφύρι, κρεμαστό ύψωνεται πάνω
ένα μεγάλο ποτάμι. Είναι τόν γεφύρι τού Κου-
πζάκ κι' ο ποταμός λέγεται Δορδόνας.

Μιά πολιτεία παλιά, χαλασμένη, με χαντά-
κια, με σπλήνες, με πύργους. Μέσα στούς γκρ-
μισμένους τοίχους ενός μοναστηριού, νά,
Άγιος Αιλιανός!

Όλ' αυτά είναι ανακατεμένα στή μνή-
μη μου. Σέ λίγο ήνα θέσμαι, που μ'έ έντυπωθή
ζωορά, παρουσιάζεσαι μπροστά μου. Τό ξαν-
ό βλέπω, σάν νάταν ή ίδια ώρα.

Είχαμε κοιμηθ' ένα χωριό. Κι' είχα
έξικίνησι πιά τή χαράματα.

Περπατούσαμε, λοιπόν, πολλή ώρα, όταν
μάτια μας άντικρύσαν μιά άπέραντη έκτα-
ση. Ένας μεγάλος ποταμός τριγυρνάει τόν λόφο
έίχαμε άνεθ' έμένα. Πέρα άπ' τόν ποταμό οι σκέ-
πες καί τή καμπύλη μιάς μεγάλης πολιτείας
έφταναν ως τήν κάμφο τού ποταμού βρσκο-
μένη καί καί πλοία. Άκούονταν τ' άγκυρι-
στούσαν πολλά άπομνημονών, κρότοι από σιδηρο-
χητά τών άπομνημονών, κρότοι από σιδηρο-
καί κατάνισα. Διέκρινε κανείς τή κατάνη-
σι, τή σκούρια, τή πανιά, τίς πολυχρώ-
μους, τή τους. Κι' άκόμη άκούγονταν οι κρ-
οί τών άμαξιών, που έτρεχαν στίς προκ-
μαίες.

— Αυτό είναι τόν Μπριντώ! μου είπε ο Β-
τάλης.

Γιά μένα, που δέν είχα δ'έ ως τώρα πο-
φτωχό χωριό, τόν θέσμαι ήταν θαυμαστικός.
Στάδ'κα και κούταζε τή θανατομαχική.

Σέ λίγο τή μάτια μου καρφώθηκαν σ' έ-
να μέρος. Πλοία, με πανιά άνοιχτά, άνέβαι-
νόν τόν ποταμό. Άλλα κατέβαιναν. Άλλα στέκα-
νάν άκίνητα. Μερικά έτρεχαν άφθονως πιά
τους αλάνια από άσπρους άφρούς.

— Είναι ή ώρα τής παλίστροφας, μου είπε
Βιτάλης. Αυτά τή ξεσπομένα πλοία, που βλ-
πεις, έρχονται από μακρινά ταξίδια. Άλλ'
βγαίνουν τώρα άπ' τόν λιμάνι. Έκείνα που βλ-
πεις νά στροφονυχίζουν. Βάζουν πλώρη καί
τόν ορμή. Έκείνα που τρέχουν είναι ριμολα-
τόν. Πόσες λέξεις παράξενες γιά μένα! Πόσα
καινούργιας ιδέες!

Όταν φτάσαμε στή γέφυρα που ενώνει
Μπαστίλ με τόν Μπριντώ, ο Βιτάλης δέν έ-
προφίτασε νά μου δώση απάντησι σ' όλες
έρωτήσεις. Σάς έμαθε ότι σέ καμιά πόλι, ό-
σες περάσαμε, δέ μείναμε ποτέ.

Τό μικρό μας έδραματολόγιο τελείωνε γα-
γοσα και μ'έ άνάγκησε νά ζητούμε καινού-
γιους θεστές κάθε μέρα.

Τόν Μπριντώ είναι μεγάλη πόλι. Έτσι με
σούσπεσε νά δίνουμε τρείς-πέντε παρ'ά-
σεις, αλλάζοντας μόνο συνοίκια. Κι' όχι σ'
αυτό που πάθαμε στό Κουρά, που μ'έ φώ-
ζαν.

Μά όλο τή ίδια και τή ίδια; Μας κο-
δέυει!

Απ' τόν Μπριντώ θά πηγαίναμε στό Πω.
Στήν άοχή τού ταξιδιού αυτού έπασα
κωμικό. Ο Βιτάλης μάλιστα με κορόϊδεε
λύπη σ' όλο τόν δρόμο ως τόν Πω.

Η ΣΕΛΙΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

ΤΟ ΘΕΙΟ ΑΝΡΟ

Μιά φορά κι' έναν καιρό ζούσε ένας μεγά-
λος βασιλιάς με τήν κόρη του, που τήν έλεγαν
Άγνούλα.

Η Άγνούλα από μικρή ήταν ένα δυστυ-
χημένο κοριτσάκι. Είχε χάσει τή μανούλα της
καί μ' όλο που μεγάλωνε μέσα σίς χαρές και
στίς περιποιήσεις τών παλατιών, αυτή ένοιω-
θε γύρω της πώς ήταν μονάχη στόν κόσμο.

Έτσι ή Άγνούλα, όταν έκλεισε τή δεκαε-
φτά της χρόνια, έγινε μιά κοπέλλα περίφημη
τόσο γιά τήν όμορφιά της, όσο και γιά τήν
καλωσύνη τής ψυχής της.

Η μόνη τής εύχρηστη ήταν νά έπισκέ-
πεται τή σπιτία τών φτωχών υπηκόων της, νά
βοηθά τ' άρρωστα παιδιά, νά κάνη έλεη-
μοσύνες.

Όλοι όσοι έδλεπαν τήν Άγνούλα με τήν ά-
δολη ψυχή νά περνά τόν δρόμο τους, τήν προ-
συνούσαν, όχι σάν βασιλοπούλα αλλά σάν
νέαν μπροστά τους μιά άγία.

Μιά μέρα ή Άγνούλα βγήκε νά κάνη τόν
συνήθισμένο της περίπατο. Περνώντας από έ-
να μεγάλο κάμπο, έβλε νά κάνη τή σπαρτά
οι κατερές άκτινες τού ήλιου. Και σέ λίγο ά-
κουσε όμιλεις χωρικών, που στέκονταν με
σταυρωμένα χέρια και κούταζαν ψηλά στόν
ουρανό.

— Θεέ μου, έλεγαν, δώδε από τή χωράφια
μας τόν φλογερό ήλιο! Διάδε όμως και τή
σύννεφα, που φέρνουν τόν χαλάζι και στείλε
μας μονάχα λίγη βροχή, ποτιστική, που νά
δώση ζωή στά σπαρτά μας. Ληψού σου
γιατί θά πεθάνουμε και μεις και τή παιδιά
μας!

Η Άγνούλα, σάν άκουσε τή δέηση αυτή
τών φτωχών υπηκόων της, γύρισε στενοχωρη-
μένη στό παλάτι. Κλειστήκε τότε στην κάμα-
ρά της κι' άρχισε κι' αυτή νά παρακαλή τόν
Θεό νά στείλ' γιά τόν καλό τής χώρας τής
μιάν ευεργετική βροχή.

Μά ο ουρανός έμενε πάντα άσυνεφιαστός,
δέν έπεφτε στάλα βροχή και τή σπαρτά όλο-
ν καί ξεραίνονταν.

Οι ημέρες περνούσαν κι' οι χωρικοί, άπελ-
πισμένοι πιά από τήν έρησας, άποφάσισαν νά
κάνουν μιά λατανία.

Πήραν, λοιπόν, τήν εικόνα τής Παναγίας και
τή γύρισαν στόν κατάξερό κάμπο. Έπειτα, γυ-
ρίζοντας γιά ν' άποθέσουν τόν εικόνα στην
έκκλησία στή θέσι του, έμαθαν ότι ή βασιλο-
πούλα Άγνούλα, ή προστάτις τους, είχε φύ-
γει από τόν παλάτι γιά νά κλειστή σ' ένα μο-
ναστήρι.

Από καιρό ο βασιλιάς λογάριζε νά τήν
παντρεύη. Μά εκείνη, βλέποντας τή μεγάλη
δυστυχία που πριγυριζε τή χώρα της και πο-
τιομένη από θλίψεις, δέν δέχτηκε.

Τόν ζήτησε μόνο τήν άδεια νά πη σέ μονα-
στήρι. Μά εκείνος θυμωσε και τής είπε θυμω-
μένος:

— Η θέσι σου δέν είναι στό μοναστήρι.
Είσαι βασιλοπούλα και πρέπει νά παντρευ-
τ'ή τόν γειτονικό άρχοντοπούλο.

— Τι νά τήν κάνω έγώ τή χαρά τής ζωής
πατέρα, άποκρίθηκε ή Άγνούλα, τή στιγμή
που ο λαός μας ύποφέρει, ή φτώχεια έχει μ'έ
σ' όλα τή σπιτία και σέ λίγο από τήν πείνα
δέν θά ύπάρχη άνθρωπος ζωντανός στή χώρα
μας.

Ο βασιλιάς προσπάθησε νά τής αλλάξη
τήν άπόφασι που είχε πάρει. Μά ή Άγνούλα
ήταν άμεταπειστη. Πίστευε πώς, μπαίνοντας
στό μοναστήρι, θά βρσκοταν πιά κοντά στό
Θεό, γιά νά τόν παρακαλή γιά τήν χώρα
της.

Έτσι, οι χωρικοί, μικροί μ'έ τώρα διπλά,
περμέναν από ημέρα σέ ημέρα τόν θάνατό
τους. Γιατί ο ήλιος έξακολουθούσε νά κατα-
στρέφ' τή σπαρτά τους. Ποτέ τους δέ θυμώ-
ντουσαν νάχη πέσει τέτοια θεομηνία στόν τό-
πο τους.

Ένα βράδυ άκούσαν τήν καμπάνα τού μο-
ναστηριού νά χτυπά λυπητέρα. Έτρε-
ξαν πρ'ός τήν εκεί κι' έμαθαν με πόνο
ότι ή Άγνούλα ήταν άρρωστη βαρεία.

Τήν είχε χτυπήσει άρρώστεια στήν
καρδιά και έαπλωμένη στό ταπεινό
κρεβάτι περίμενε τόν θάνατο.

Γύρω της, λοιπόν, είχαν μαζευτή γυναίκες,
άντρες και παιδιά και παρακαλούσαν τώρα
νά χαρίσι τή ζωή ο Θεός τήν όμορφη Άγ-
νούλα.

Και κάθε τόσο έσκυφε και μιά γυναίκα και
τή ρεπούσε:

— Πώς είσαι, άδελφή Άγνούλα; Τι νοιώ-
θεις;

Νοιώθω, άποκρινόταν εκείνη μ' άδύνατη
φωνή, πώς εκεί ψηλά που πάω, θά βρώ τή
γαλήνη. Η ζωή με κάνει νά ύποφέρω. Δέν
αντέγω νά βλέπω γύρω μου ανθρώπους δυστυ-
χημένους.

Άλλη πάλι τής έλεγε:

— Άδελφή Άγνούλα, εκεί που π'άς, ζήτησε
συγγνώμη και γιά μένα.

Τή στιγμή εκείνοι μ'έχαν στό κελλί κι' άλ-
λοι χωρικοί.

— Άδελφή Άγνούλα, τής έπταν, έσύ που
πάντα ήσουν τόν στήριγμα τών σπιτιών μας,
παρακάλεσε πάλι τόν Θεό νά βρέξ'... Φέτος θά-
χουμε πείνα φοβερή...

Μά ή Άγνούλα είχε σταματήσει νά μιλά
και δέν έδινε καμιά απάντησι στούς άνθρώ-
πους εκείνους, που είχαν πλημμυρίσει τόν κελ-
λί της.

Τότε ένας χωρικός, που είχε δ'έ πολλές κα-
λωσύνες από τήν Άγνούλα, έθ'αλε από τή
τσέπη του χαρτί και μολύδι κι' έγραψε:

«Παρακαλούμε τόν Θεό νά μ'ές στείλ' τή
βροχή».

Και διπλώνοντας τόν χαρτάκι τόν έβδλε στή
χούφτα τού δεξιού χεριού τής Άγνούλας, που
έτοιμαζόταν γιά τόν τελευταίο της ταξίδι... Κι'
εύθ' άμέσως τόν κρυσ χαράκι τής έκλεισε,
κρατώντας σφιχτά τόν γράμμα τού καλού χω-
ρικού.

— Μή φοβόμαστε, ελπε τότε εκείνος. Η Άγνού-
λα είναι γεμάτη καλωσύνη και δέ θά μ'ές ά-
φήσι νά χαθώμε.

Η καμπάνα τού μοναστηριού άρχισε τώρα
νά χτυπά έανά λυπητέρα. Και μαζί με τήν
χελιδόνα που φτερουγίζαν, φτερουγίζε κι' ή
ψυχή τής Άγνούλας.

Μά πριν ή καμπάνα σταματήσει νά χτυπά, ο
καθόρος ουρανός άρχισε νά συννεφιάζει. Ένα
άπαλό άεράκι φύσηξε κι' έπειτα από λίγο, τή
σύννεφα άφηναν νά πέση ή εύλογη βροχή,
που όλοι τήν περίμεναν με λαχτάρα.

Οι χωρικοί, συγκινημένοι από τήν εύσπλα-
χνία τού Θεού, γονάτισαν κι' άρχισαν νά προ-
σκύωνται. Ήταν βέβαιοι, ότι ή γεμάτη κα-
λωσύνη ψυχή τής Άγνούλας είχε παραδώσει

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑΤΑΚΙ ΣΑΣ

Στό Γολγοθά

Σειείται ή γή, και ο ούρανός
σκέπη όλόκληρη φορέει
και ο κόσμος σκοτεινιάει
θέσμαι φρικτό κυττάει.

Τρομαγμένο σπατάει
και τόν κύμα τής θαλάσσης,
και τήν άβυσσο ρωτά
μή ψυχομαεί ή πλάσις...

Μά τόν μαύρη τή σιωπή
εξάνου ο Γολγοθάς ασπάζει
και νεκρό, μιά άστράπη,
τόν θεάνθρωπο άγκαλιάζει.

Και στόν τόπο τόν ιερό
πιο ύποταυρωθ' ο φωτόδοτος
μόνη, άντίκρυ στόν σταυρό
γονατίζει ή Άθωότης.

Ι. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

στο Θεό τόν γράμμα, που μ' αυτό ζητούσαν τόν
θείο δώρο: τή βροχή.

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ ΣΑΣ

Παραμύθι χωρίς γόνατα

Ο θεός της Μαριούλας, που βρσκοται στήν
Άμερική, έστειλε γιά τή γενέθλιά της ένα μη-
χάνημα, που μόνο οι γονείς της έξερνε τή με-
γάλη του σημασία.

— Έγώ ήθελα μιά μεγάλη κοούλα με μπλε
μάτια ν' άνοιγοκλείνουν... λέει με παράπονο ή
Μαριούλα.

— Σ' όπα, παιδί μου, τήν καθησυχάζει ή μη-
τέρα της, τόν δώρο που σου έστειλε ο θεός σου
είναι πολύ σπουδαίο! Μπορεί ν' άκούσης άπ' αυτό
τά άρωατέρα παραμύθια, σάν ένα μα-
γνητόφωνο με είκοσι παραμύθια, όλα ελληνικά.

Και πραγματικά τόν μηχανήμα ήταν ένα μα-
γνητόφωνο με είκοσι παραμύθια, όλα ελληνικά.
Έτσι, μόλις άκουσε από τόν μηχανήμα τόν
πρώτο παραμύθι, ή Μαριούλα έστρελλάθηκε ά-
πό τή χαρά της κι' όλο ζήτησε νά έξανακούσθ.

Μά δέν πέρασαν πολλές μέρες νά ένα βράδυ
ή Μαριούλα ζήτησε από τή μητέρα της νά τής
π'έ ένα παραμύθι.

— Πολύ καλά, παιδί μου, τής λέει εκείνη με
λασύνες από τήν Άγνούλα, έθ'αλε από τή
τσέπη του χαρτί και μολύδι κι' έγραψε:

«Παρακαλούμε τόν Θεό νά μ'ές στείλ' τή
βροχή».

Και διπλώνοντας τόν χαρτάκι τόν έβδλε στή
χούφτα τού δεξιού χεριού τής Άγνούλας, που
έτοιμαζόταν γιά τόν τελευταίο της ταξίδι... Κι'
εύθ' άμέσως τόν κρυσ χαράκι τής έκλεισε,
κρατώντας σφιχτά τόν γράμμα τού καλού χω-
ρικού.

— Μή φοβόμαστε, ελπε τότε εκείνος. Η Άγνού-
λα είναι γεμάτη καλωσύνη και δέ θά μ'ές ά-
φήσι νά χαθώμε.

Η καμπάνα τού μοναστηριού άρχισε τώρα
νά χτυπά έανά λυπητέρα. Και μαζί με τήν
χελιδόνα που φτερουγίζαν, φτερουγίζε κι' ή
ψυχή τής Άγνούλας.

Μά πριν ή καμπάνα σταματήσει νά χτυπά, ο
καθόρος ουρανός άρχισε νά συννεφιάζει. Ένα
άπαλό άεράκι φύσηξε κι' έπειτα από λίγο, τή
σύννεφα άφηναν νά πέση ή εύλογη βροχή,
που όλοι τήν περίμεναν με λαχτάρα.

Οι χωρικοί, συγκινημένοι από τήν εύσπλα-
χνία τού Θεού, γονάτισαν κι' άρχισαν νά προ-
σκύωνται. Ήταν βέβαιοι, ότι ή γεμάτη κα-
λωσύνη ψυχή τής Άγνούλας είχε παραδώσει

στο Θεό τόν γράμμα, που μ' αυτό ζητούσαν τόν
θείο δώρο: τή βροχή.

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ
Η ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ ΣΑΣ

Παραμύθι χωρίς γόνατα

Ο θεός της Μαριούλας, που βρσκοται στήν
Άμερική, έστειλε γιά τή γενέθλιά της ένα μη-
χάνημα, που μόνο οι γονείς της έξερνε τή με-
γάλη του σημασία.

Όταν απλώνετε ένα-ένα πόδι για να περπατήσετε, τεντώνετε καλά τα γόνατα και πατάτε πρώτα τα δά-

χτυλα και επειτα τα πελματα.

Όταν οι κινήσεις σας πρέπει να έχουν χάρη. Όταν ανεβαίνετε σε αυτοκίνητο, μη μπαίνετε με το κεφάλι μπροστά, είναι πολύ άγριο. Να μπαίνετε με το πλάι, βάζοντας πρώτα το ένα πόδι. Για να κατεβείτε, ανασκωθήτε λίγο στο κάθισμά σας, για να προτάξετε πάλι τα πόδια.

Όταν κάθεστε σε μία πολυθρόνα, μην αφήνετε το σώμα σας να πέσει με όλο του το βάρος. Καθίστε μοιλακά και αφού καθίστε, τότε ακουμπήστε την πλάτη σας.

Μη κάθεστε με όλο σας το σώμα αφημένο, ούτε πάλι σ' να κάθεστε σε αναμμένα κάδουνα.

Μη σταυρώνετε τα πόδια σας, είναι πολύ άκομφο. Μπορείτε όμως να σταυρώσετε τα πόδια σας από τους αγκυάλους και κάτω ή καλύτερα ακουμπήστε το ένα πόδι λίγο πιο πίσω από το άλλο.

Για να σηκωθείτε, βάλτε όλη τη φόρα στα νύχια και όχι στον κορμό. Επίσης μη πιαστήτε από τα μπράτσα της πολυθρόνας.

Όλα αυτά σας φαίνονται έποισιδή, αν ξέρατε όμως πόσο μεγάλο ρόλο παίζουν στην όλη σας εμφάνιση!

Οι άριστες κινήσεις είναι το μυστικό της κομψότητας.

Η ΜΟΔΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Με πόση χαρά περιμένουν οι κοπελλίτσες τα καινούργια φουστάνια τους! Και δεν έχουν άδικο, γιατί έφτος η μόδα θα ικανοποιήσει όλες τις επιθυμίες τους.

Όμορφα, χαρώδη, κομψά και πρωτότυπα τα παιδικά μοντελάκια, θα μεταβάλουν τα παιδιά, μικρά και μεγάλα, σε ζωντανές κούκλες, απ' αυτές που βλέπουμε στις καλές βιτρίνες.

Αλλ' ως αορίστων από τα πιο απλά, τα φουστάνια δηλαδή που φοριούνται την κάθε ώρα: στο σπίτι, στον κήπο, στον περίπατο, στην εξοχή, δη-

λαδή όλα, όσα χρειάζονται στο παιδί, για τη ζωή του αυτή την εποχή.

Για κοπελλίτσες, πολύ πρακτικό και χαριτωμένο, είναι ένα ντε-πιές από βαρύ λινό, σε χρώμα ανοιχτό μπλέ. Αποτελείται από το κορσάκι, που είναι ξεχωριστό από τη φουστίτσα κι' έχει ένα μεγάλο στρογγυλό άνοιγμα λαιμού. Δεν έχει μανίκια και κουμπώνει με μία σειρά μικρά κουμπιά στην πλάτη. Πέφτει ίσιο και ελεύθερο στη μέση και φτάνει ως τα μισά των γοφών. Φοριέται μέσα από τη φουστίτσα και με το σφίξιμο της φούστας στη μέση, σχηματίζει φυσικές σουρίτσες.

Η φουστίτσα είναι πιασμένη με σουρίτσες σε μία μάλλον φαρδιά ζώνη και, σχηματίζοντας μπροστά μία αντικρουστή κουφωτή πιέτα, κουμπώνει σ' αυτό το σημείο, μαζί με τη ζώνη, που καταλήγει σε μύτες, μ' ένα κουμπάκι. Η φουστίτσα έχει επί πλέον, για να είναι πιο πρακτική, δυο ανοίγματα στις πλάινες ραφές και γαρνιρέται με δυο εξωτερικές τσέπες με ένα καπάκι στο κάθε πλάι. Το κοστούμι αυτό είναι απλό, χαριτωμένο και πρακτικό και επί πλέον παρουσιάζει το προσόν, ότι μπορεί να χρησιμοποιηθεί και μόνη της ή φουστίτσα, με διάφορες μπλουζίτσες σε ζωρά μονόχρωμα χρώματος, ή και σε σταμπάτα οριζών ή καντριγιέ.

Στην ίδια απλή κομψότητα μπορείτε να χρησιμοποιήσετε και τις χαριτωμένες ποπλίνες, που εμφανίζονται με λευκό φόντο και μικρά χρωματιστά σχέδια ή βουλίτσες σε ποικιλία χρωμάτων.

Οι βούλες πρέπει να τονιστεί πως είναι ιδιαίτερες της μέσης για τα παιδιά. Θα τις δούμε και σε απλά βαμβέκερα φουστάνια και σε πιο άμυγιε μεταξωτές τουαλετίτσες.

ΣΤΑΜΠΑΤΕΣ ΦΟΥΣΤΙΤΣΕΣ

Να και μία άλλη χαριτωμένη μόδα, για τα κορίτσια σας: Η σταμπάτη φουστίτσα, που φοριέται με άσπρες μπλουζίτσες. Γι' αυτή την περίπτωση, χρησιμοποιούνται σταμπάτα με χρωματιστό φόντο συνήθως βαθύχρωμο κι' επάνω σ' αυτό είναι σκορπισμένα σε ανοιχτά χρώματα, τα διάφορα σχέδια.

Αυτές οι σταμπάτες φουστίτσες γίνονται πολύ σουρωτές ολοτριγύρα και οι σουρίτσες τους συγκρατούνται με μία φασοδολή ζώνη από το ίδιο σταμπάτο ύφασμα. Σηολίζονται κι' αυτές με τσέπες κι' ένα όμορφο σκέρσο είναι η κοφτή οριζόντια τσέπη, που καταλήγει σε μία φάσα, η οποία και συγκρατεί τις σουρίτσες.

Καθώς είπαμε, αυτές οι φούστες συμπληρώνονται με μπλουζίτσες, είτε από βαμβάκερο σατέν, είτε λεπτές λευκέρ, είτε από την τυπική σεμιζέ κούπη, με το κατεβαστό γιακαδάκι, το ευθύγραμμο κουμπωμα με μία σειρά κουμπάκια και με κοντά μανικάκια, που πέφτουν ελεύθερα.

Ας μη παραλείψουμε να τονίσουμε πως οι παιδικές αυτές μπλουζίτσες γίνονται όσο το δυνατό πιο άνετες και σχηματίζουν ολοτριγύρα μπουφάν πάνω από τη ζώνη της φουστίτσας.

Αυτός ο συνδυασμός σταμπάτης πολύχρωμης φουστίτσας και λευκής μπλουζας, είναι εξαιρετικά χαρώδης και ταιριάζει τόσο και με την εποχή, όσο και με τις παιδικές σιλουέττες.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΚΑΝΤΡΙΓΙΕ

Ανάμεσα στα διάφορα ύφασματα, που χρησιμοποιούνται για παιδικά και κοριτσιάκια φορεματάκια, θα δούμε στην πρώτη βαθμίδα τα λεπτά καντριγιέ.

Εκτός από τα γνωστά καντριγιέ, υπάρχει ένας καινούργιος τύπος, που θα κάνει την εμφάνισή του. Είναι τα καντριγιέ που συνδυάζουν διασταυρούμε-

1) Ντε-πιές από λινό σε χρώμα μπλε-ποπλιέ με μεγάλες τσέπες στη φουστίτσα. 2) Φορεματάκι από σταμπάτη ποπλίνα σε φόντο λευκό με κόκκινες βούλες. 3) Σεμιζέ από ξεφύριγνέ και φουστίτσα μονόχρωμη. 4) Φορεματάκι από βαμβάκερο ύφασμα σταμπάτο με κορσάκι μπλουζάν.

ες ραβδώσεις με σταμπάτα ποπλίνα. Θα δούμε δηλαδή σκόρπια πάνω στο καντριγιέ φόντο μπουκετάκια, ανθάκια και άλλα σχεδιάκια σε πολύ ποικίλους συνδυασμούς χρωμάτων.

Η μεγάλη μόδα του μπλε χρώματος, συντελεί, ώστε πολύ συχνά το καντριγιέ φόντο να συνδυάζεται το λευκό με το μπλε σε διάφορες αποχρώσεις, άλλοτε βαθύτερες και άλλοτε πιο ανοιχτές, ενώ τα σταμπάτα μοτίβα άφηθούν κάθε ζωρά χρώμα.

Οι παιδικές και κοριτσιάτικες τουαλετίτσες, οι καινωμένες με καντριγιέ ύφασματα, είτε σκέτα, είτε σταμπάτα, ακολουθούν κι' αυτές την έβαζε γραμμή.

Μία πολύ όμορφη κομψότητα συνδυάζει στη φούστα το σουρωτό βολάν. Έχουμε δηλαδή ένα μάλλον εφαρμοστό κορσάκι, που σχηματίζει στους ώμους ελαφρώς ζαπινέ κούπη, ώστε να σχηματίζεται ένα μικροσκοπικό μανικάκι. Το κορσάκι, όπως και μέρος της φούστας, κουμπώνουν στην πλάτη. Η φούστα συγκρατείται με εφαρμοστή ζωνίτσα στο ολόγισιο κορσάκι, σχηματίζοντας ολοτριγύρα σουρίτσες. Στο ένα τρίτο όμως του μήκους της, συνεχίζεται από ένα βολάν, που αποτελεί τα δυο υπόλοιπα τρίτα της φούστας και ενώνεται κι' αυτό με σουρίτσα στο επάνω μέρος της φούστας, με διάμεσο μία φασούλα, που έχει ακριβώς το φάρδος της ζώνης.

Αυτή η κομψότητα έχει κάτι το ανάλαφρο και το πεταχτό, πολύ ταιριαστό για κοριτσάκια. Για πιο μεγάλες κοπελλίτσες είναι επίσης όμορφη η κομψότητα, που εμφανίζει τη φούστα με ελεύθερες κουφωτές πιέτες, ενώ το κορσάκι, κι' αυτό ζαπινέ, έχει μία οριζόντια νεκούπη κατά πλάτος του στήθους, στην οποία και σταματά το μπροστινό άνοιγμα του λαιμού, κουμπώνοντας με τρία κουμπάκια. Το κορσάκι στη μέση φορμάρεται με πέντες και μία ντραπιαστή ζώνη από το ίδιο ύφασμα, συμπληρώνει το σύνολο του φορεματός.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΡΙΓΕ

Τα ριγέ ύφασματα θα χρησιμοποιηθούν πολύ για παιδικά φορεματάκια. Η ποικιλία που παρουσιάζουν σε συνδυασμούς χρωμάτων και σε διαστάσεις ραβδώσεων, είναι μεγάλη, αλλά για τα παιδικά φορεματάκια η μόδα συμβουλεύει κυρίως την ομοιομορφία στις ραβδώσεις σε διχρωμία, με κύριο χρώμα το λευκό.

Τα παιδικά φορεματάκια, που γίνονται με ριγέ ύφασματα, τοποθετούν οριζόντια τις ραβδώσεις, χωρίς όμως αυτό να θεωρηθεί απαραίτητος κανών.

Άλλοτε θα γίνονται τα φουστάνια μονοκόμματα με τα κορσάκια τους εφαρμοστά και τις φουστίτσες σουρωτές. Άλλοτε θα αποτελούν ντε-πιές με τη φουστίτσα πλισσέδωτη και θαχουν για συμπλήρωση μια καζακούλα ευθύγραμμη, με μία λαφρεία κλίση στη μέση και σε μιάκρος, που να φτάνει ως τη μέση των γοφών.

Πολύ της μόδας είναι επίσης ο συνδυασμός του φορεματός από ριγαντό ύφασμα, με μεγάλο άνοιγμα στο λαιμό και χωρίς μανίκια και μέσα από το φόρεμα, θα φοριέται μία μπλουζίτσα λευκή ή σε άλλο ανοιχτό χρώμα. Ένα σχετικό συνδυασμό θα δούμε και με την κομψότητα, της οποίας το κορσάκι περιορίζεται σε δυο σταυρωτά κομμάτια μπροστά, που συγκρατούνται μ' ένα πέρασμα γύρω από το λαιμό, αφήνοντας ελεύθερη την πλάτη. Κι' εδώ οι ραβδώσεις του ύφασματος τοποθετούνται οριζόντια και στη σουρωτή φουστίτσα και στο κορσάκι. Και πάλι η μπλουζίτσα αποτελεί το συμπλήρωμα της τουαλετίτσας.

Το ίδιο αυτό φορεματάκι θα μπορούσε να φορεθεί αόγότερα, με τις ηλιόλουστες μέρες, μόνο του, χωρίς τη μπλουζίτσα και θα αποτελούσε την παιδική εμφάνιση, που έχει την ονομασία «μπαιν-ντε-σολέι», όπως και στις παρόμοιες εμφανίσεις των μεγάλων.

Τ' ΑΓΟΡΙΑ ΜΑΣ

Ας ρίξουμε μία ματιά και στα κοστούμια, που λανσάρεται η μόδα για τους νεαρούς μικρούς.

Τα άδρα λινά σε μπλε αποχρώσεις, θα χρησιμοποιηθούν πολύ και για αγορίστικα κοστούμια και για βότες, που θα φοριούνται πάνω από κοντά παντελόνια, ή και μακριά, σε αποχρώσεις γκρι.

Εξ' άλλου, είναι πολύ της μόδας και για ολόκληρα κοστούμια και για βότες, τα καντριγιέ και ριγέ ύφασματα.

Οι βότες των αγοριών ακολουθούν άλλοτε τον καθαρώς κλασικό τύπο και εμφανίζονται με τον τυπικό γιακά και το συμπληρωματικό του το ρεβέρ. Κουμπώνουν ποτέ σταυρωτά, όποτε τα ρεβέρ είναι μεγαλύτερα του στήθους και η άκρη του κουμπωμένου τοποθετείται λίγο ψηλότερα από τη μέση, και άλλοτε, όταν το κουμπωμα είναι ίσιο και τα κουμπιά σε μία μόνο σειρά, και τα ρεβέρ είναι πιο μικρά, γιατί το κουμπωμα αρχίζει από πιο ψηλά.

Εκτός όμως απ' αυτές τις κλασικές αγορίστικες βότες, έχουμε κι' εκείνες που ξεφεύγουν από την τυπική γραμμή και ελκύουν με την απλότητά τους.

Έχουν το τελείωμα του λαιμού αυτότελές, χωρίς γιακά και χωρίς ρεβέρ και το κουμπωμα τους πάντα με μία σειρά κουμπιά.

Τόσο οι μόνες και οι δε χαρακτηρίζονται από την άνοιξη που προσδίδουν στην παιδική σιλουέττα, έχοντας μία ριχτή γραμμή, χωρίς καμία υπερβολή και μία καταφανή τάση φάρδους προς τα επάνω εξ αιτίας των ριχτών πάντοτε ώμων, ενώ προς τα κάτω η βέστα συμμαζεύεται, βάζει κανείς. Με αυτά τα κοστούμια τ' αγορίστικα μας φορούν λευκά ποικιμοστάκια ή με κλειστό γιακά και γραβάτουλα ή με ανοιχτό γιακά, χωρίς γραβάτα.

Για πιο απλά ντυσίματα θα δούμε πολλά καντριγιέ και σκατσέκια ποικιμοστάκια, που άλλοτε φοριούνται μέσα από το παντελόνι κι' άλλοτε φοριούνται ριχτά πάνω απ' αυτό.

Τα σταμπάτα που χρησιμοποιούνται επίσης γι' αγορίστικα ποικιμοστάκια, έχουν λευκά φόντα και κλασικά ζωατάκια και, δτι μπορεί να θυμίσουν έλατικές χώρες με την παράδοση ζωί.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

1) Αδιαβροχάκι με κουκούλα για τις ξαφνικές μπόρες. 2) Φορεματάκι με κορσάκι λίγο μπουφάν και γαρνιρισμένο με ντεκούπη και φουστίτσα με κουφωτικές. 3) Χαριτωμένο αγορίστικο κοστούμι, καρδετό. 4) Καλοκαιρινό φορεματάκι από λινό σε δύο χρώματα. 5) Όμορφο σύνολο για παιδούλα 3-4 χρόνων που συνδυάζει σε φουφουλίτσα και μαρινιέρ. 6) Για κοπελλίτσα 5 χρόνων φορεματάκι εμπριμέ με ψηλό γιακαδάκι. 7) Για μεγαλύτερο αγόρι βέστα σταυρωτή και μακριά παντελόνι μονόχρωμο.

Οι κόρες της ερήμους

ΕΞΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΟΛΟΙ οι νομάδες που οδηγούσαν τα καεκτικά πρόβατά τους, κάτω απ' τον ήλιο και στην άμμο της ερήμου Έρ Ρισάλ, κι' όλοι οι έμποροι που τη διασχίζανε με τις φορτωμένες γκαμιλές τους μια και δυο φορές το χρόνο, έβλεπε τις Άιμαζόνες. Πολλοί ισχυριζόντουσαν πως είχαν δει από μακριά τη σκηνή απ' το ποδοβολητό των αλόγων τους. Μά κανείς δε μπορούσε να πει πως είχε αντικρύσει τις ίδιες.

Οι θρύλοι λέγανε πως κάποτε οι γυναίκες ενός σκληρού σουλτάνου είχαν δραπέτευσε διαδοχικά μια νύχτα απ' το χαράμι κι' είχαν καταφύγει στην ερήμο. Νοιάθανε τέτοιο φόβο μήπως τις ενοπλίστευαν, και τέτοιο μίσος για τον άντρα που τις είχε κάνει σκλάβες, ώστε απλίσανε τα μαλλιά τους χερσικά μ' όλη βοήκη και σκότωσαν αλύπητα όλους προσπάθησαν να τις πλησιάσουν. Σιγά-σιγά άρχισαν τις επιθέσεις στα περαστικά καραβάνια, κι' αποχτήσανε τέτοια πολεμική πείρα, ώστε τ' όνομά τους μονάχα έκανε να τρέμουν οι γενναϊότεροι πολεμιστές.

Καιμιά φορά πιάναν αιχμαλώτους και οδηγώντας τους στην καταπράσινη ερήμο που ήταν το καταφύγιό τους, περνούσαν μαζι τους μερικές έρωτικές νύχτες. Ύστερα τους σκοτώναν. "Αν τα παιδιά που γεννιόταν, τούσαν ήταν ανόρια. Βρίσκανε την τύχη του πατέρα τους. "Αν ήταν κορίτσια, τα μεγάλωναν μαθαίνοντάς τα από μωρά να σηματοδοτούν με το τόξο και ν' ανεβαίνουν στ' αλόγο. Είχαν γίνει ο φόβος κι' ο τρόμος της ερήμου.

Μια νύχτα, είκοσι γκαμιλές φορτωμένες πολύτιμα πετράδια, μπαχαρικά και μεταξωτά διασχίζανε τη σιαπηλή ερήμο. Οι καμιλιέρηδες δεν είχαν σταιματήσει πούθενά, γιατί το φορτίο τους ήταν πολύτιμο και βιάζονταν να φτάσουν στον προορισμό τους. Μά η μοίρα τους ήταν άλλη. Καθώς πλησιάζανε σ' ένα πηγάδι για να ποτίσουν τα κουρασμένα ζώα, πετάχτηκαν μπροστά τους, σαν να τις είχε γεννήσει η νύχτα, οι άμαζόνες!

Οι κοντοί άσπροι χιτώνες τους ανέμιζαν και τα γυαλιστερά όπλα τους ξεχώριζαν απειλητικά μέσα στο σκοτάδι. "Η μάχη ήταν σκληρή και σύντομη. Μέσα σε λίγα λεπτά, έμποροι και καμιλιέρηδες είχαν βώσει με το αίμα τους την κοκκή άμμο.

— Δέστε τις γκαμιλές πίσω από τ' αλόγας και πάμε να φύγουμε! φώναζε μια νέα, που η χρυσή ζώνη που τάνιζε τη λεπτή μέση της κι' ο προστακτικός τόνος της δείχνανε πως ήταν η άρχηγός.

"Αρπάξε ή ίδια την πρώτη γκαμιά και την τράβηξε. Μά, εμφανικά, μια αντρική φωνή την έκανε ν' αναπηδήσει από έκπληξη:

— Μή βιάζεσαι τόσο, γενναία μου Τάνα! Στράφηκε απότομα και, στο άκρο του φεγγαριού, είδε δίπλα της ένα υψηλό παλληκάρι. Την κύτταξε δίχως φόβο και χαμογέλουσε. Δείχνοντας τα κάτασπρα δόντια του. Έκανε

να τραβήξει το μαχαίρι της ή Τάνα, μά η περιέργεια τη σταμάτησε.

— Πώς έβρεις τ' όνομά μου; ρώτησε.
— Ένας φίλος μου, που τόν άφισε πέρσι πηλινωμένο στην ερήμο, μου μίλησε για σένα λίγο πριν ξεφυγίστη. Μου είπε πως είσαι ή πιό όμορφη γυναίκα που είχε δει ποτέ του και πως ήταν ευτυχισμένος που πέθανε απ' τα χέρια σου... Αποφάσισα λοιπόν να σε γνωρίσω, και γι' αυτό πριν από λίγο κούφτηκα και περίμενα να τελειώσει το μακελειό για να σε δω...

Μά νομίζω πως ο καίμενος ο φίλος μου ήταν υπερβολικός! Βέβαια, τα μάτια σου είν' όμορφα και τα χείλια σου θάνα γλυκά. Μά έχεις άπάνω σου κάτι το άπτότομο, το αντρικό, που δε με συγκινεί.

Μαζεμένες γύρω τους οι άμαζόνες περίμεναν μ' άγωνία τη συνέχεια...

"Ήταν όλες όμορφες, με λυγρά κορμιά και σκουρομελάχροινο χρώμα. Κι' ανάμεσά τους ή πιό όμορφη ήταν ή Τάνα.

Κανείς δεν της είχε μιλήσει ποτέ έτσι! "Όλοι οι αιχμαλώτοι που είχε πιάσει μέχρι τότε, έκαναν ό,τι μπορούσαν για να την πάρουνε στην άγκαλιά τους. Μά αυτή έμενε αδιάφορη και ψυχρή.

Γιατί λοιπόν δεν έκλεινε για πάντα το στόμα αυτού του ψεύτη, του φαντασμένου, καρφώνοντάς του στην καρδιά το κοφτερό μαχαίρι της;

Τόν κύτταξε, αμίλητη. Τό πρόσωπό της είχε γίνει κατάκλιωμο. Σε μια χειρονομία της, οι άμαζόνες πέσανε πάνω του και τόν έδεσαν. Ύστερα τόν φόρτωσε στ' αλόγο της, καβαλλήκεμε κι' αυτή και ξεκίνησαν.

— Γιατί δε σ' άρέσω; τόν ρώτησε εμφανικά, ενώ καλπάζανε.

— Σου τ' άρε; Δεν είσαι γυναίκα... άπάντησε εκείνος αδιάφορα. Δεν τού ενοιαμίσε ως τη στιγμή που φτάσανε στην όσση και ξεπελέσανε μπροστά σ' ένα μικρό, αλλά χαριτωμένο παλατάκι. Έκει τούλασε τα δεσμά του, κι' αφού τόν ώδηγησε σε μια κείσση ντυμένη στα μεταξωτά, έξαφανίστηκε. "Ο νέος έάπλωσε σ' ένα μαλακό ντιδάκι κι' άποκοιμήθηκε...

Τόν έβηξε το άπαλο άγγιγμα ενός χεριού. "Ανοίξε τα μάτια του κι' είδε την Τάνα σκυμένη πάνω του. Φορούσε ένα άρσενικόφωτο πέπλο, που τόνιζε ακόμα πιό πολύ τις γραμμές του κορμιού της. Είχε σπλιώσει τα μαλλιά της με χρυσά βραχιόλια, κι' ένα άσπρα μεθυστικό ξεκινούταν απ' τα μακριά μαύρα μαλλιά της που σκέπαζαν τους στρουγγιγούς της ώμους.

Με κινήσει γεμάτες χάρη άναστήκανε μια μπουκλα πούπεφε στο μέτωπό της, και τού χαμογέλασε.

— Μήπως είμαι τώρα γυναίκα; τόν ρώτησε, κι' ή φωνή της έδειχνε μια κρυφή άγωνία.

Έκείνος άπλωσε τα χέρια του και την τράβηξε στην άγκαλιά του.

— Είσαι το πιό όμορφο πλάσμα του κόσμου! της μουρμούρισε με πάθος.

Και κόλλησε τα χείλη του στα δικά της, χωρίς να φέρη εκείνη καμιά αντίσταση...

★

Πρώτη φορά γνώριζε τόν έρωτα ή Τάνα. Κι' όχι μόνο τόν αισθησιακό... "Ο άντρας αυτός είχε κατορθώσει να κάνει δική του την καρδιά της. Τό άγριο άγορκόριτσο είχε χαθεί, δίνοντας τη θέση του στην έρωτευμένη γυναίκα...

Δυό βδομάδες είχαν περάσει απ' τη νύχτα που πρωτοσυναντήθηκαν, κι' από τότε κανένα καραβάνι δεν είχε ληληταπθί. Οι άμαζόνες δυσανασχετούσαν και περίμεναν άυπνίμονα μια διαταγή για επίθεση. Μά ή διαταγή αυτή δεν έρχότανε κι' οι μέρες κυλούσαν...

Ένα βράδυ, ή Τάνα έκρινε το κεφάλι της στο στήθος του άγαπημένου της και τού φανέρωσε πως οι συντρόφισσές της της είχαν δώσει είκοσιτέσσερες ώρες διορία για να τόν σκοτώσει!

— Τί περιμένεις λοιπόν; της είπε εκείνος.

— Ξέρεις καλά πως δε θα μπορούσα να ζήσω δίχως σένα! άπάντησε ή Τάνα. Μά δεν πρέπει να μείνουμε άλλο εδώ. Οι νόμοι μας είναι σκληροί κι' ο έρωτας άπογορευμένος!

«Έχω έτοιμάσει δυό αλόγα. Θα φύγουμε άπόψε, παίονοντας ένα άσκι γεμάτο νερό, που τόχω δέσει στη σέλλα του αλόγου μου, και μερικά τρόφιμα. Σε μια βδομάδα θα έχουμε περάσει την ερήμο.

«Όλα πήγαν καλά. Οι δυό φυγάδες βγήκανε κρυφά απ' το παλάτι, καβαλλήκεσαν και ξεκίνησαν με καλπισμό προς την ελπίδα.

Μά όταν την άλλη μέρα θέλησαν να πιού νερό, βοήκανε άδειο τ' άσκι!

Οι άμαζόνες είχαν άνακαλύψει το σχέδιό τους και είχαν άνοιξει μια μικρή τούπα στο άσκι, ώστε να χυθεί σιγά-σιγά το πολύτιμο νερό, δίχως να το καταλάβουν έγκλημα οι δυό φυγάδες...

Ένας καμιλιέρης βρήκε τα νεκρά κορμιά τους. Είχαν άγκαλιαστή κι' όπως φιλιόντουσαν έχωσε ο ένας το μαχαίρι του στην πλάτη του άλλου, για να γλυτώσουν απ' το μαρτύριο της δίψας!

Οι σκληρές κόρες της ερήμους είχαν έκδικηθί την άπιστη άγαπή τους κι' αυτόν που την έκανε να νοιάστη πως ήταν γυναίκα...

ΖΩΡΖ ΝΤΥΚΡΕΝ

— Ξέρεις καλά πως δε θα μπορούσα να ζήσω δίχως σένα! άπάντησε ή Τάνα.

Συναρπαστικό άστυνομικό μυθιστόρημα υπό Τζέιμς Τσέιζ

Τα κλεμμένα ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ

Ον Σ' όλο εκείνο το διάστημα, ο Μπόργκ περίμενε υπομονετικά μέσα στ' αυτοκίνητό του, κρυμένο δίπλα στο δρόμο. Όταν πέρασε ή Μπουί, την παρακαλούσθε από άπόσσει 300 μέτρων, φροντίζοντας να υπάρχουν μερικά άλλα αυτοκίνητα ανάμεσά τους. Ύστερα από μερικά μίλια, ο Χάρρυ είδε φαφικά ένα καμιόν-βυτίο, που έρχότανε προς το μέρος του. Τό άναγνώρισε, άμέσως από ένα άσπρο και πρόσιο σημά: ήταν το ίδιο που ο άδηγός του τόν είχε ρωτήσει προηγουμένως για το δρόμο του Ντέμπριτζ.

Καταράστηκε την κακή του τύχη, που τό είχε ξαναφέρει μπροστά του... Προσπάθησε να σκύψει το κεφάλι του, με την ελπίδα πως δε θα τόν άναγνώριζε ο σωφέρ. Χαμένος κόπος όμως! Έκείνος χτύπησε δυό-τρεις φορές το κέραν και τόν χαϊρέθηκε με τό χέρι, καθώς άπομακρύνότανε. "Ο Χάρρυ προσποιήθηκε πως δεν τόν είδε και πάτησε γκαζι για να φύγη πιό γρήγορα...

Αν εύρισκε ή άστυνομία το πτώμα της Γκλόριας, κι' αν έγγραφαν οι έφημερίδες για τό έγκλημα, ο σωφέρ τού φορτηγού θα θυμόταν άσφαλώς πως είχε δει το Χάρρυ μαζί με τη Γκλόρια και πως τόν είχε ξαναδεί με τρεις ώρες μονάχο, δίχως αυτήν... Δε χρειαζόνταν περισσότερα στοιχεία, για να τόν στείλουνε στην ηλεκτρική καρέκλα!

Έφτασε στο Μαϊάμι κατά τις 4½. Σταμάτησε μπροστά σ' ένα φαρμακείο. Κατέθηκε από τ' αυτοκίνητο και πήγε να τηλεφωνήσει στο σπίτι των Γκρέινιερ. Τού άπαντήσανε πως ή Τζόαν είχε βγει έξω και πως θα γύριζε στις 6. Τους είπε πως θα ξαναηλεφωνούσε.

Γυρίζοντας στ' αυτοκίνητό του, άναρωτήθηκε τί θάκανε τώρα. Αποφάσισε πρώτα-πρώτα να βρη μια κατοικία φτηνότερη απ' τ' κρότελ που είχαν έγκαστείσει το προά εκείνο. Ράτησε σ' ένα γραφείο πληροφοριών για τουρίστες, και τού δώσανε τη διεύθυνση ενός άλλου τέτοιου ξενοδοχείου, αλλά δίχως πολλές αξιώσεις.

Ένακόησε στο βολάν και πήγε ως το βουλευάτο Μπισκάν, όπου βρήκε το «κρότελ» εκείνο, στην ακροθαλασσία. Νοίκιασε μια απ' τις βιλίτες, την πιό άπομερη, άφησε απ' έξω τ' αυτοκίνητό του και πήκε μέσα.

Μόλις είχε ξανακλείσει την πόρτα, παρουσιάστηκε ο Μπόργκ. Σημείωσε τόν αριθμό της βιλίτας και πήγε ύστερα να νοικιάσει τη διπλανή. Άφησε κι' αυτός απ' έξω τ' αυτοκίνητό του, μήκε, τράβηξε μια καρέκλα κοντά στο παράθυρο και κάθησε.

Από κει, μπορούσε να επιβλέπει την πόρτα του Χάρρυ. Επίσης τόν έβλεπε απ' το παράθυρο να πηγαίνόρχεται μέσα στην κάμαρα.

Ήταν λίγο κουρασμένος ο Μπόργκ. Μά είχε πάει καλά ή μέρα του!

Έβγαλε απ' την τσέπη του ένα μπουκάλι με «σοδά», ήπιε δυό-τρεις γουλίες και σκούπισε τα χοντρά χείλια του με την άναποδη του χεριού του. Απ' τόν καιρο που ήταν παιδί, στίς φταχο-

γειτονίες του Σικάγου, είχε διατηρήσει ένα άληθινό πάθος για τα αεροπλάνα. Δεν έπινε ποτέ τίποτ' άλλο.

Άφισε ύστερα δίπλα του το μπουκάλι κι' έγκαταστάθηκε πιο άνετα στο καθισμά του, για να περιμένη...

II
"Όπου να πάρη ο Χάρρυ ένα ντούς, ν' αλλάξη και να πηδή δυο-τρία ποτήρια ούισκυ απ' τη μπουκάλια που είχε παραγγείλει τηλεφωνικά, ή ώρα πήγε 6. Ξαναηλεφώνησε τότε στο σπίτι των Γκρέινιερ.

Αυτή τη φορά ήρθε στο τηλέφωνο ή Τζόαν.

— Τί νέα, Χάρρυ; τόν ρώτησε μ' άγωνία. Δεν περίμενα να μού τηλεφωνήσης τόσο γρήγορα.

— Έφυγε! Τα κανόνισα όλα επί τέλους!

— Άλήθεια; Που πήγε;

— Στο Μεξικό. Δε σου τόχα πη;... Έχει τόν άδελφό της εκεί κάτω...

— Πόσο είμ' ευχαριστημένη!

Άναγκάστηκε να της δώσει πολλά λεφτά;

— Όχι! Την τελευταία στιγμή, άρκεστηκε μονάχα σε μερικά χιλιάρικα. Θέλησα να της δώσω

περισσότερα, άλλ' άρνήθηκε. Φόνηκε πολύ ευγενική απ' αυτή την άποψη... Μας εύχθηκε μάλιστα καλή τύχη.

— Άλήθεια;
— Ένας έλαφρός τόνος δυσπιστίας στη φωνή της Τζόαν έκανε τό Χάρρυ να προσέχη στο εξής περισσότερο τα λόγια του.

— Όταν της άνάγγειλα πως θα χωρίζαμε, της ήρθε φαφικό το χτυπήμα, κι' ή πρώτη αντίδρασή της ήταν έχθρική. Μά άλλαξε τελείως στάση, όταν έμαθε ότι θέλαμε να παντρευτούμε, έσυ κι' εγώ. Απ' τη στιγμή εκείνη, φέρθκε πολύ καλά...

— Δόξα σοι ο Θεός! Άνησυχούσα, ξέρεις... Κι' έφυγε με τό τράινο;

— "Ο Χάρρυ έκαμε μια χειρονομία άνυπομονησίας κι' άπάντησε:

— Ναι. Άρκετά όμως μίλησαμε γι' αυτήν! Πες μου, Τζόαν, πότε θα σε δω; Έχομε να πούμε ένα σωρό πράγματα.

— Πού βρίσκεται τώρα;

— Στο «κρότελ» του βουλευάτου Μπισκάν. Άριθμός 376.

— Έρχομαι άμέσως. Περιμένε με...

— Και βέβαια σε περιμένω!

— Σ' αγαπώ!

Μικρές Ιστορίες

"Ας όψεται το ήμερολόγιο!...

"Η δεσποινίς Θελενίον, πενήντα και άνω Μαίων, έτοιμάζετα πυρετώδες από καιρό για τό βράδυ της Άναστάσεως!

— Όλοι οι θαυμαστά μου θα είναι εκεί συγκεντρωμένοι!... Λέει χαμογελώντας πονηρά σε μια φίλη της.

— Καλά και περιμένουν την ήμερα της Άναστάσεως για να έκδηλωθουν οι εύλογημένοι; παρατηρεί εύφωνα εκείνη!

— Μά, χρυσή μου, δεν καταλαβαίνεις; Είναι όλοι τους σεμνοί και καθώς πρέπει. Κι' αφού δεν υπάρχουν άλλοιώς να δείξουν την προτίμησή τους, περιμένουν τό βράδυ της Άναστάσεως για να βρουν τό πρόσχημα με τό... φίλι της Άγάπης!

Δυστυχώς όμως γι' αυτήν όλες οι προσδοκίες της διαψεύστηκαν. Γιατί κανείς δεν πλησίασε τη δεσποινίδα Θελενίον, όταν ο παπάς βγήκε από τό ναό και είπε τό «Χριστός Άνέστη». Όλες και όλοι άντάλλαξαν τό φίλι της Άγάπης μπροστά στην εκκλησία και μονάχα ή Θελενίον έμενε ρεσπ...

— Τί έγινε λοιπόν με τους θαυμαστές σου; Έκδηλώθηκαν επί τέλους; την ρωτάει τότε με κοκετριότητα πλησίαζοντας ή φίλη της.

— Δυστυχώς, άγαπητή μου... άπαντά άξιοπρεπώς ή Θελενίον.

— Μά γιατί; επιμένει ή άλλη.

Και ή Θελενίον:

— Γιατί, άπλούστατα, όλοι τους κατά σύμπτωση είναι... παλαιόημερολόγιτες!...

— Κι' εγώ τό ίδιο.

Άφισε στη θέση του τ' άκουστικό. Πήρε τό ποτήρι του και πήγε να καθήση στη βεράντα, σε μια κουνητή ψάθινη πολυθρόνα, για να χαρή τις τελευταίες άχτιδες τού ήλιου.

Ο Μπόργκ τόν παραμόνευε απ' τό παράθυρό του, κατιζόντας τό τσιγάρο του και μισοκλείνοντας τα μικρά ματάκια του...

Όταν έφτασε ή Τζόαν, με μια άνοιχτη κρέμ Καντίλλακ, ο Χάρρυ ένοιωσε πως είχε τονωθεί με τό τέσσερα ποτήρια που είχε πηή απανωτά. Η Τζόαν φρενάρισε κοντά στη βιλίτσα, άνοίξε την πόρτα τού αυτοκινήτου της και κατέβηκε, δείχνοντας τις χυτες γάμπες της με τις φίνες κάλτσες ναύλου.

Τόν χαϊρέθηκε με τό χέρι και πήγε κοντά του. Έκείνος σγκώθηκε να την υποδεχτεί.

— Έλα μέσα, της είπε. Δεν είναι ώραίο τό ξενοδοχείο αυτό σαν τό πρώτο. Έχει όμως καλύτερες τιμές. Πρέπει δε να κάνω οικονομίες τώρα...

Όταν μπήκανε κι' έκλεισαν πίσω τους την πόρτα, ή κοτέλλα είπε:

— Είμαι τόσο άνακουφισμένη που τελείωσαν όλα, Χάρρυ! Άναμνηστούσα πολύ. Δεν πίστευα πως θα σ' άφινε έτσι εύκολα. Σ' άγαπούσε, ξέρεις!... Μά είσαι βεβαίως πως έφυγε πραγματικά; "Ο Χάρρυ χρειάστηκε να καταβάλη μια προσπάθεια για ν' αντιμετώπιση τη ματιά της.

— Μά φυσικά είμαι βέβαιος!

— Άς μη μιλάμε πια γι' αυτήν! Έχομε να πούμε ένα σωρό πράγματα. Μπορούμε τώρα να βάλουμε μπροστά τη δουλειά, αν είσαι ακόμη διατεθειμένη.

— Μά ναι, αυτό μονάχα σκεπτομαι, απ' την τελευταία συνάντησή μας.

Την άγκάλιασε απ' τη μέση, της άναστήκανε τό πηγούνι κι' έσκυψε για να τη φιλήση. Νοιώθοντας πως τού ανταπέδιδε τό φίλι του, την έσφιξε δυνατώτερα πάνω του.

— Είμαι τρελλός για σένα, μικρή μου! της είπε.

Έκείνη τόν άπομακρυνε μαλακά.

— Ναι, άγαπή μου, μά πρέπει να μιλήσουμε τώρα σοβαρά. Έχομε να κανονίσουμε τόσα πράγματα.

— Μά έχομε στη διάθεσή μας όλη τη βραδιά!

— Όχι. Πρέπει να γυρίσω σπίτι για φαγητό.

— Κρίμα, είπε ο Χάρρυ χαμογελώντας. Γιατί δε θα μπορούσαμε τώρα να κουβεντιάσουμε!

— Την άφισε, κλείδωσε την πόρτα πήγε στο παράθυρο κι' άπλωσε τό χέρι τού προς τό κορδόνι τού στο. Η Τζόαν τόν κύταξε... και τόν είδε φαφικά να μένη άκίνητος, σαν άπολιθωμένος, με τό χέρι μετέωρο στον άέρα.

— Τί συμβαίνει, τόν ρώτησε, σαστισμένη για τήν άνεξηγήτη ταραχή του.

Μά εκείνος δεν άπάντησε, δεν έκανε τήν παραμικρή κίνηση...

Η Τζόαν πήγε κοντά του. Δεν πρόλαβε όμως να δει τίποτε, γιατί ο Χάρρυ την έσπρωξε άπότομα προς τα πίσω.

— Δεν πρέπει να σε δούνε!

της φιδύρισε μ' αγωνία.
 Η φωνή του ήταν χαμηλή και βραχνή.
 — Μά τι συμβαίνει, Χάρρυ; ξαναρώτησε η κοπέλλα.
 — Είν' έξω ένας μυστικός αστυνομικός!
 Κύτταξε μέσα απ' την κουρτίνα τον άνθρωπο εκείνο. Είχε δη στο λός "Αντζελος" τσόνους αστυνομικούς με πολιτικά, ώστε δε μπορούσε να γελαστή... Αυτός ήταν ψηλός, εύσωμος, με κοστούμι καφέ, τσαλακωμένο, και ρεμπουμπλικά χωμένη ως τα μάτια. "Η τραχεία φυσιογνωμία του, τα λεπτά χείλια του, τα μικρά και διαπεραστικά μάτια του πάγωναν το Χάρρυ από τρόμο...
 Ο αστυνομικός κύτταξε συλλογισμένα τ' αυτοκίνητο του Χάρρυ. Γύρισε ύστερα το κεφάλι του κι έβριξε μια ματιά στην ανοιχτή Καντιλλάκ που βρισκότανε δίπλα του. "Ετρίψε το μάγουλό του και ζάρωσε τα φρύδια του. Προχώρησε προς το σπιτάκι και ξαναγύρισε να κυττάξει ακόμα μια φορά την Καντιλλάκ.
 — Τι τρέχει, Χάρρυ;
 Ο ανήσυχος τόνος της Τζόαν έκανε επιτέλους να λειτουργήσει το παράλυτο μυαλό του Χάρρυ.
 — Έρχεται εδώ, φιδύρισε πνιγμένα.
 — Και τί πειράζει; ρώτησε η Τζόαν μ' ανυπομονησία. Τι σε νοιάζει;
 Μά ο Χάρρυ στράφηκε και της έδειξε το λουτρό.
 — Κρύψου εκεί μέσα, και μην παρουσιάσεις καθόλου! της είπε βιαστικά. Δεν πρέπει να σε δει.
 "Αν το μούδι ο πατέρας σου...
 — Θεέ μου, δε θα μου το συχωρέσει ποτέ! φώναξε η Τζόαν με γουρλωμένα μάτια.
 Τον κύτταξε με αγωνία. Το κατάχλωμο και ιδρωμένο πρόσωπό του τη φόβισε. "Ετρεξε να κλειστή στο λουτρό, τη στιγμή που χτυπούσε δυνατά η εξώπορτα.
 Ο Χάρρυ σκούπισε με το μαντήλι του το πρόσωπό του και πήγε ν' ανοίξει.
 Ο αστυνομικός δεν τον κύτταξε στην αρχή. Είχε καρφωμένα τα μάτια του στο αυτοκίνητο της Τζόαν. Πέρασαν έτσι τρία τέσσερα δευτερόλεπτα... Τέλος, γύρισε το κεφάλι του, κι ο Χάρρυ ένοιωσε πάνω του την αυστηρή και διαπεραστική ματιά του.
 — Είσαστε σεις ο Γκρίφιν; ρώτησε ο αστυνομικός, σπράχνοντας το καπέλλο του προς τα πίσω.
 — Εγώ, μάλιστα. Έσείς ποιος είστε;
 — Ο αστυνομικός επιθεωρητής Χάμερστοκ. Είν' εδώ ή κ. Γκρίφιν;
 Η καρδιά του Χάρρυ χοροπήδησε. "Ωστόσο φρόντισε να μη φανή καθόλου ή συγκίνησή του...
 — Ποιά είπατε; ρώτησε.
 — Η γυναίκα σας, ξανάπε ο Χάμερστοκ κυττάζοντάς τον προσεκτικότερα.
 Ο Χάρρυ είδε τον κίνδυνο. Δεν έπρεπε να πιαστή πώς έλεγε ψέμματα...
 — Κακά σας πληροφορήσανε, απάντησε. Δεν είμαι παντρεμένος.
 Ο Χάμερστοκ έβλεπε το πηγούνι του.
 — Είσαστε ή όχι ο Χάρρυ Γκρίφιν;
 — Ναι, σάς είπα.
 — Είχατε μείνει προχτές το βράδυ στο «μότελ» Φλόριντα;
 — Ναι. Λοιπόν;
 — Είχατε μαζί σας μια γυναίκα. Είπατε στο γραφείο πώς

ΑΤΖΙΠ ΓΚΑΖ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 10 ΤΗΛ. 30-619

Παρακολουθείτε κάθε ΤΕΤΑΡΤΗ στις 8 και 15' έως 9 παρά 15' στο 2° πρόγραμμα τόν **ΜΕΓΑΛΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΜΑΣ** με πλούσια **ΔΩΡΑ** της **ΑΤΖΙΠ ΓΚΑΖ**. Αί απαντήσεις ν' αποστέλνονται ταχυδρομικώς εις την **ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑΝ ΕΛΛΑΔΟΣ** οδός Μητροπόλεως 10 ή εις την Διαφημιστικήν εταιρίαν **"ΚΟΣΜΟΣ"** Κανάρη 9Α.

Περίοδος ματαβατική.

"Αναστατώσις στην φύσι και στον οργανισμό μας.

Το δέρμα είναι ταλαιπωρημένο από τον χειμώνα. Τα κυττάρτα του πρέπει να τονωθούν και να βοηθηθώ ή ανάπλαισι των ιστών του.

Μοναδική διά τόν σκοπόν αυτόν είναι, λέγουν οι δερματολόγοι ή **CREME «ΦΥΛΛΙΣ»**

ήσαστε άντρώγυνο. Δεν είν' Ε-
 τσι;
 — Ναι, μά υποθέτω πώς ή λεπτομέρεια αυτή δεν αφορά την αστυνομία...
 Ο Χάμερστοκ έγειρε δίπλα το κεφάλι του.
 — Θέλετε να πείτε πώς δεν ήταν γυναίκα σας αυτή ή κυρία; επέμεινε.
 — Ακριβώς!
 — Καλά. Δεν έχει σημασία... Είν' εδώ τώρα;
 — Όχι. Τι τη θέλετε;
 Ο Χάμερστοκ έβριξε μια ματιά μέσα στην κάμαρα, πάνω απ' τον ώμο του Χάρρυ. Είβε πάνω στην τουαλέτα τα γάντια και την τσάντα της Τζόαν. Ζάρωσε τότε με έκπληξη τα χοντρά φρύδια του.
 Ο Χάρρυ γύρισε τότε το κεφάλι του και, βλέποντας αυτό που είχε ανακαλύψει ο αστυνομικός, προχώρησε ένα βήμα, γιά να τον αναγκάσει να τραβήχτη πίσω. Ξανάκλεισε ύστερα την πόρτα κι' ακούμπησε πάνω την πλάτη του.
 — Είσαστε βέβαιος πώς δεν είν' εδώ; ρώτησε ο Χάμερστοκ.
 — Βεβαίωτατος!
 Ο αστυνομικός έσπρωξε πάλι το καπέλλο του προς τα πίσω, έβγαλε το μαντήλι του και σκούπισε το μέτωπό του.
 — Δε θα μπορούσαμε να μπου-
 με λίγο μέσα να κουβεντιάσου-
 με, αντί να μένουμε εδώ στον ήλιο; είπε.
 — Πέστε μου εδώ, τι έχετε να μου πείτε, απάντησε απότομα ο Χάρρυ.
 Ο Χάμερστοκ χαμογέλασε ξαφνικά με ειρωνεία.
 — Αν κατάλαβα καλά, ήρθα σε άσχημη στιγμή! είπε. Τόσο το χειρότερο! Δεν πρόκειται να σας απασχολήσω πολλή ώρα... Πού μπορώ να βρω τη φιλενάδα σας;
 Ο Χάρρυ αναστέναξε μ' ανακούφιση. "Ηταν φανερό πώς δεν είχαν βρή το πτώμα της Γκλόριας...
 — Τι τη θέλετε; ρώτησε.
 Το χαμόγελο του Χάμερστοκ δυνάμωσε.
 — Έχω να της δώσω 50 δολ-
 λάρια, εξήγησε. Μιά εύχρηστη έκπληξη... δεν είν' έτσι;
 — Πνήντα δολλάρια; είπε ο Χάρρυ, σαστισμένος. Δεν καταλαβαίνω!
 — Ακούστε. Η κοκκινομάλλα που κρατάει το ταμείο στη «Φλόριντα» είναι αδελφή μου. Δυστυχώς, δεν έχει κουκούτσι μυαλό!... Όταν ή φιλενάδα σας πλήρωσε το λογαριασμό φεύγοντας, ή αδελφούλα μου έκανε λάθος στην πρόσδεση. Πέρασε ένα 2 γιά 7, και της χρέωσε 50 δολ-
 λάρια παραπάνω. Η φιλενάδα σας πλήρωσε, χωρίς αντίρρηση.
 Η αδελφή μου κατάλαβε το λάθος της όταν είχατε φύγει πιά. Αναστατώθηκε τότε και με πήρε στο τηλέφωνο, γιά να κυττά-
 ξω να κανονίσω εγώ το ζήτημα... Δεν είναι λίγα, 50 δολλάρια!
 Ξεφάξα λοιπόν σε τρία - τέσσερα φτηνότερα «μότελ», με τη σκέψη πώς θάχατε μετακομίσει ί-
 σως σε κανένα άλλο, όπου δε θα γδύνανε! Και προανάτικα, σάς βρήκα... Έχω να δώσω στη φί-
 λη σας τα 50 δολλάρια της.
 — Μεγάλη σας ευγένεια να κά-
 νετε τόσο κόπο, απάντησε ο Χάρ-
 ρυ. Σας ευχαριστώ πολύ. Θα φροντίσω εγώ να της τα δώσω.
 Μά ο Χάμερστοκ κούνησε το κεφάλι του αρνητικά.
 — Μου άναθέσανε να τα δώσω στην ίδια τη φιλενάδα σας. Η αδελφή μου θέλει μια απόδειξη δική της, γιά να μπορέσει να κοι-
 μηθώ απόψε ήσυχα.
 — Θα σάς υπογράψω εγώ μια απόδειξη, είπε ο Χάρρυ. Τα λε-

φτά ήταν δικά μου. Έγώ της τάχα δώσω, γιά να πληρώσει το λογαριασμό. Μου ανήκουνε λοι-
 πόν τα 50 δολλάρια.
 — Χμ, θάθελα να μου το βε-
 δαιώση ή ίδια, αυτό! Πού μπο-
 ρώ να τη βρω;
 — Δεν ξέρω, απάντησε ο Χάρ-
 ρυ, προσπαθώντας να σταθε-
 ρή ή φωνή του. Χωρίσαμε. Άγ-
 νοστό πού πήγε.
 Ο αστυνομικός τόν κύτταξε έρευνητικά.
 — Η αδερφή μου μου είπε πώς ή γυναίκα αυτή και σεις είχατε φύγει με μια Μπουϊκ κι' είχατε πάρει τον έθνικο δρόμο 27. Την πήγατε πουθενά, πριν χωρίσετε;
 — Ναι, την πήγα στο Κόλλιερ Σίτυ. Θάφευγε από κεί γιά τη Νέα Ορλεάνη.
 — Περιέργο! Το Κόλλιερ Σί-
 τυ δε βρίσκεται στο δρόμο της Νέας Ορλεάνης!
 — Δεν ξέρω... Μου ζήτησε να την πάω εκεί, και την πήγα.
 — Η αλήθεια είναι ότι δε μπορεί κανείς ποτέ να καταλάβη τις γυναίκες... Πώς είπατε ότι λεγόταν ή φιλενάδα σας;
 — Γκλόρια Ντέιν.
 Ο Χάμερστοκ έβγαλε το πα-
 κέτο του και πρόσφερε τσιγάρο στο Χάρρυ. Μά εκείνος αρνήθη-
 κε, κουνώντας το κεφάλι του. Ο αστυνομικός πήρε ένα τσιγάρο και τ' άναψε. "Υστερα είπε:
 — Μου φαίνεται πώς είχατε τσακωθεί με τη φιλενάδα σας, πριν φύγετε απ' τη «Φλόριντα». Κάποιοι γείτονές σας παραπονε-
 θήκανε στην αδελφή μου πώς τους ανησυχούσατε τις φωνές σας.
 — Δε θυμάμαι, μά την πίστι-
 μου. Ίσως... Είχαμε μαλώσει τόσες φορές! Γι' αυτό τα χαλά-
 σαμε στο τέλος.
 — Έτσι μαλώνουμε ή γυναίκα μου κι' εγώ... μά δεν κατάφερα ακόμα να την ξεφορτωθώ! είπε ο Χάμερστοκ χαμογελώντας. Τέλο-
 πάντων, θα σάς δώσω αυτά τα 50 δολλάρια. Δεν έχω καιρό τώ-
 ρα να τρέχω στο Κόλλιερ Σίτυ. Έχω τόσες άλλες δουλειές!
 — Όπως θέλετε, απάντησε ο Χάρρυ.
 — Θα μου δώστε όμως μια ά-
 πόδειξη.
 — Να σάς δώσω, ευχαρίστως.
 Ο Χάμερστοκ έβγαλε το καρ-
 νέ του, έγραψε μερικές λέξεις σ' ένα φύλλο, τόκοψε και τώδεσε στο Χάρρυ, μαζί μ' ένα μολύδι. "Εκείνος υπογράφη, τον επέ-
 στρεψε και πήρε τα 50 δολ-
 λάρια.
 — Ευχαριστώ γιά τόν κόπο που κάνατε, του είπε. Κρατήστε τα 20 δολλάρια γιά την αδελφή σας.
 — Όχι, δε θα θελήσω να τα πάρω. Δε θα καταδεχτώ ποτέ! Ο αστυνομικός ξανακούτταξε την ανοιχτή Καντιλλάκ.
 — Δική σας είναι; ρώτησε.
 — Όχι... απάντησε λακωνικά ο Χάρρυ, ενώ άνοιγε την πόρτα γιά να ξαναμπή στο σπιτάκι.
 — Α, άστε φροντίστε άμέ-
 σως... να παρηγορηθείτε! Μπρά-
 βο, μπράβο! φώναξε ο αστυ-
 νομικός.
 — Ωρεβουάρ κι' ευχαριστώ πολύ! τον δέικομε ο Χάρρυ, κλει-
 νοντάς του την πόρτα.
 III
 Ο Χάρρυ κι' ή Τζόαν, έμψι-
 χοι, παρακολούθησαν μέσα απ' την κουρτίνα το Χάμερστοκ πού άπομακρυνότανε στον ασφαλτο-
 στρωμένο δρόμο. Τόν είδαν να μπαίνει σε μια σκονισμένη Λίν-
 κολν και να φεύγει.
 Η Τζόαν άπομακρύνθηκε τό-
 τε απ' το Χάρρυ και πήγε κον-
 τά στην τουαλέτα.
 Μιά βαρεία άτμόσφαιρα είχε άπλωθώ ανάμεσά τους — μια

Κολώνες Λοσιον

παραγωγής τών
 εργαστηρίων μας
 από γνήσια εύρω-
 παϊκά έσάνς άν-
 θέων σε πάντα
 σταθερή ποιότητα

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
 ΓΩΝΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
 ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

"Από μικρή
 μεταχειρίζομαι
 την όδοντόκρεμα
 ΚΟΛΥΝΟΣ και έχω
 δόντια πού δλοι
 τά δαυμάζουν.

Η ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΙ
ΚΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

στενοχώρια που δε μπορούσε ν'
 άποδοθώ μονάχα στην έπίσκεψη
 του Χάμερστοκ...
 Ο Χάρρυ εξήγησε στην κο-
 πέλλα τί ήθελε ο αστυνομικός.
 Προσπαθούσε να πάρη ένα τόσο
 άδιάφορο.
 — Δεν καταλαβαίνω, άστόσο,
 πρόσθεσε στο τέλος, πώς ή Γκλό-
 ρια δεν πρόσθεσε αυτό το λάθος
 στο λογαριασμό! Δεν είναι παι-
 ξε-γέλασε, 50 δολλάρια!
 Η Τζόαν δεν είπε τίποτα. "Α-
 νοίξε την τσάντα της, έβγαλε ένα
 χτένι και διώρωσε τα μαλλιά
 της. "Εκπληκτος γιά τη χλωμά-
 δα της και την κρύα έκφραση
 της, ο Χάρρυ συνέχισε, με την ελ-
 πίδα να διαλύση την κακοδιαθε-
 σία πού τους χωρίζει.
 — Τώρα πού μένουμε μονάχοι,
 Τζόαν, έλα στην άγκαλιά μου!
 "Αφίσε με να σου πόσο σ'
 αγαπώ!
 — Πρέπει να φύγω, να γυρίσω
 σπίτι... απάντησε εκείνη με ά-
 χρωμη φωνή, παίρνοντας τα γάν-
 τια και την τσάντα της.
 — Όχι, δε θα φύγης έτσι ά-
 μέσως! διαμαρτυρήθηκε ο Χάρρυ.
 "Ακόμα δεν ήρθες καλά - καλά...
 Δε μπορεί νασαι τόσο βιαστική!
 Πέρασε απ' την άλλη μεριά
 του κρεβατιού, προσπαθώντας να
 πάη κοντά της. Μά εκείνη τρα-
 δηχτηκε πίσω με ύψος τρομαγ-
 μένου.
 — Τί έπαθες; άπόρησε ο Χάρ-
 ρυ... Τι σου συμβαίνει; Γιάτί πή-
 ρες αυτή την έκφραση;
 Η κοπέλλα γύρισε και τόν
 κύτταξε, με μάτια μεγαλωμένα
 απ' τόν τρόμο.
 — Υπάρχει κάτι το παράξενο...
 του είπε. Γιάτί φοβήθηκες αυτόν
 τόν αστυνομικό;
 — Εγώ τόν φοβήθηκα; διαμαρ-
 τυρήθηκε εκείνος προσπαθώντας
 να χαμογελάσει. Μά όχι, καθό-
 λου! Ξαφιάσθηκα μόνο, γιάτί
 δεν τόν περίμενα... Κι' ύστερα,
 σκέφτηκα έσένα, τη δική σου
 θέσι...
 — Όχι, όχι... Είχες τρομοκρα-
 τηθώ κυριολεκτικά!
 — Μά σου εξήγησα: Δεν ήθε-
 λα να μάθω κανείς πώς βρισκό-
 σουν εδώ, μαζί μου... "Αν τώδε-
 γε στον πατέρα σου...
 — Γιάτί να τόν πη στον πα-
 τέρα μου... "Όχι, δεν είν' αυ-
 τό! Θέλω την αλήθεια, Χάρρυ!
 Γιάτί τού είπες πώς πήγες τη
 Γκλόρια στο Κόλλιερ Σίτυ, ενώ
 σε μένα είχες πη πώς την έβα-
 λες στο τρέινο γιά το Μεξικό...
 — Έπρεπε να τού δώσω κά-
 ποια εξήγηση... Δεν ήθελα να
 μάθω πώς είχε πάει στον αδελφό
 της.
 — Γιάτί;
 — Μά επιτέλους, Τζόαν, γιά
 πόλο λόγο μου κανείς αυτή την
 άνάκρισι;
 — Γιάτί δεν ήθελες να μάθω
 πώς πήγε στο Μεξικό; επέμεινε
 ή κοπέλλα, ενώ άποτραβιόταν ά-
 κόμη περισσότερο απ' αυτόν.
 — Είν' ένα μυστικό πού δε
 μου ανήκει... μά θα σου τό έμ-
 πιστεύω, γιάτί ξέρω πώς θα τό
 κρατήσης. Κάθισε... και, σε πα-
 ρακαλώ πολύ, μη με κυττάζης μ'
 αυτό τόν τρόπο, σαν να έχω κάνει
 κάτι φοβερό! Σε βεβαίω πώς
 δεν υπάρχει κανείς λόγος...
 Η Τζόαν κάθισε σε μία πολυ-
 θρόνα και περίμενε τις εξηγήσεις
 του.
 — Θα θυμάσαι ίσως πώς σου
 είχα πη ότι ή Γκλόρια βρισκόταν
 στο σημείο ν' αυτοκτονήσει, ό-
 ταν τη συνάντησα. Δε σου εξή-
 γησα όμως το λόγο: Την αναζή-
 τούσε ή αστυνομία! Γιάτί; Δεν
 το ξέρω... Πάντως, αυτός ο ά-
 στυνομικός μου φάνηκε ύποπτος...
 Δεν άποκλείεται νασαι αληθινή ή
 ιστορία γιά τα 50 δολλάρια.
 "Ωστόσο, προτίμησα να τού κρύ-

ΠΟΥΑΡΑ - ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ ΠΟΜΠΕΙΑ

Η ΠΟΥΑΡΑ ΠΟΜΠΕΙΑ

Εξασκεί το γυναικείο πρόσωπο και δίνει ένα όμορφο και νεανικό όμορφο. Έκτός από τα σταθερά χρώματα, προσφέρει και σε τρεις ειδικούς χρωματισμούς για τις επιθυμίες: **ROSE - MAI GIANT**.

Είναι ειδική σύνθεση από γυναικεία και ανδρικά φυτικά της Ελλάδας.

Η ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ ΠΟΜΠΕΙΑ

Δίνει φυσικά στιλινότητα στο πρόσωπο και τα διατηρεί πάντα καλοχτενισμένα.

ΠΟΥΑΡΑ - ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ ΠΟΜΠΕΙΑ

Καλλυντικά με γαλλικό φάρμακο **RIVER - PARIS**.

Ζητήστε επίμονα το κουτί να γράφει **NEON**.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ Έλένη Κικίδου

ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΨΥΧΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ (ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΛΕΠΛΗΡΩΣ ΜΑΚΡΑΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ)

*Επανελαβόσα έκ του εξωτερικού δέχεται 9-1 π.μ. και 5-7 π.μ. δόος Μεταδόου 19 (στάσις Μουσείου). Τηλ. 810-975.

ΟΙΚΟΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΑΤΕΛΙΕ

Blonde
ΙΔΙΟΥΣ ΤΟ 1926

Ζαντίν Χαλινόρη
ΡΟΥΖΒΕΛΙ 9 (ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΑΙ)

ΚΑΤΙΑ Α. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ

Χειρουργός - Οδοντίατρος
Δέχεται καθ' ἐκάστην 5-8 μ.μ.
*Ακαδημίας 61. - Τηλ. 616-088.

φωτά την Γκλόρια. Γι' αυτό του είπα ψέμματα πως είχε πάει στο Κόλλιερ Σίτυ. Κατάλαδες τώρα;

— Η Τζόαν γύρισε το κεφάλι της. «Επαιξε νευρικά με το φερμουάρ της τσάντας της. Ήλθον απάντησε, κάπως καθυστασμένη».

— Ναί, τώρα καταλαβαίνω. Μά, όταν σ' άκουσα να λες πως είχε πάει στο Κόλλιερ Σίτυ, φοβήθηκα...

— Γιατί; ρώτησε ο Χάρρυ, προσπαθώντας να κάνει φυσικό τον τόνο της φωνής του.

— Ένοιωθε πως δεν την είχε πείσει ακόμη, κι' αυτό τον στενοχωρούσε και τον ανησυχούσε.

— Γιατί δε μπορείς ακόμα να πιστέψω πως δέχτηκε έτσι άμεσως να σ' άφιση, απάντησε η Τζόαν. Σ' αγαπούσε. Το είδα στα μάτια της, στον τρόπο που σε κίταζε και που μου μίλησε για σένα... Μια τέτοια γυναίκα δεν παραιτείται τόσο εύκολα από έναν άντρα. Αυτό εξακολουθεί να μ' απασχολή...

— Ακριβώς επειδή μ' αγαπούσε δε θέλησε να μου φέρη δυσκολίες.

— Η Τζόαν στριφογύριζε στην πολυθρόνα της.

— Έσύ τη λυπήθηκες που την άφισες, Χάρρυ; ρώτησε.

— Ναί, βέβαια... Μά γιατί να χαλάσουμε κι' οι δυο τη ζωή μας; Αυτή θα παρηγορηθώ γρήγορα... Της έδωσα λίγα λεφτά. Θάχη κοντά της τον άδελφό της. Ας την ξεχάσουμε πιά, Τζόαν!

— Ποιός είναι αυτός ο άδελφός της;

— Ο Χάρρυ έσφιξε τις γροθιές του. Κατάφερε ωστόσο να διατηρήσει την ψυχραιμία του και ν' απαντήσει με κάποια ήρεμα:

— Δεν ξέρω. Δεν την ρώτησα... Τι μάς νοιάζει άλλωστε; — Καλά... Πρέπει τώρα να φύγω.

— Η Τζόαν σηκώθηκε. Ο Χάρρυ θέλησε να πάη κοντά της, μά έκείνη προχώρησε γρήγορα προς την πόρτα. Ήταν φανερό πως δεν ήθελε να τον άφιση να την άγγιξη.

Αυτό τον νευρίασε και τον ανησυχούσε.

— Μά τελοσπάντων, Τζόαν, δεν κανονίστηκε λοιπόν αυτό το ζήτημα; φώναξε.

— Ναί, φυσικά... Θα ιδωθούμε αύριο και θα τ' ξαναπομεί. Δεν έχωμε καιρό τώρα. Πρέπει να γυρίσω σπίτι.

— Καλά. Θα σου τηλεφωνήσω κατά τις 10. Πρέπει να πάμε να δούμε εκείνο το μεσίτη... Κι' ο πατέρας σου; Πιστεύεις πως μπορώ να τον συναντήσω; Θάβηλα τώρα να τελειώσω αυτή τη δουλειά, το γρηγορώτερο!

— Θα δω τί μπορώ να κάνω. Έπιχείρησε πάλι να την πλησιάσει. Μά εκείνη βγήκε βιαστικά κι' έτρεξε στ' αυτοκίνητό της.

— Ανέθηκε γρήγορα, έβαλε μπροστά τη μηχανή και ξεκίνησε, χαιρετώντας με το χέρι το Χάρρυ χωρίς να γυρίση να τον κιντήσει.

Εκείνος στάθηκε στο κατώφλι, συλλογισμένος. Αναρωτιόταν τί είχε πάθει η Τζόαν... Όταν ξαναμπήκε στο δωμάτιο, κυττάχτηκε στον καθρέφτη. Είδε το αντανάκλασμα και χλωμό πρόσωπό του, τα κομμένα μαλλιά του, τα λεπτά και σφιγμένα χείλια του... Δεν ήταν η φυσιογνωμία που είχε συνήθει να βλέπει, αλλά η μορφή ενός ανθρώπου κυνηγμένου, πουχε ένα μεγάλο βάρος στη συνείδησή του.

Μουρμούρισε μια βλαστήμια...

— Ήταν φυσικό να τον φοβηθώ η Τζόαν, έτσι που τον είδε... Έπρεπε να συνέλθω! Δε μπορούσα να εξακολουθήσω να κυκλοφορώ

με τέτοια φάσμα!

Μπήκε στο λουτρό, γδύθηκε κι' έκανε ένα κρύο ντους. Σκουπίστηκε ύστερα σφίχτα με μια πετσέτα, κυττάχτηκε στον καθρέφτη και βρήκε το πρόσωπό του πολύ καλλίτερο από πριν. Μά η καρδιά του χτυπούσε σαν να πήγαινε να σπάσει.

— Άνοιξε την πόρτα του λουτρού, έκαμε δυο βήματα στην κάμαρα... και σταμάτησε, παγωμένος, ενώ η καρδιά του χτυπούσε σαν να πήγαινε να σπάσει.

— Έβλεπε μπροστά του το Μπόργκ, καθισμένο στην πολυθρόνα, με το μαύρο και σκουσμένο καπέλλο του ριγμένο προς τα πίσω, ένα άναμένο τσιγάρο στα χοντρά του χείλια και τα βρώμικα χέρια του σταυρωμένα πάνω στα γόνατά του!

Στο τελευταίο εικοσιτετράωρο, η σκέψη του Μπόργκ είχε σβυστή τελείως απ' το νου του Χάρρυ. Βλέποντάς τον τώρα, έτσι ξαφνικά, δοκίμασε την έντυπωση πως είχε φάει μια γροθιά στο στομάχι...

Εκείνος τον κίταζε, και χαιρότανε για την έφραση του τρόπου που έβλεπε ζωγραφισμένη στο πρόσωπό του...

— Όστόσο, έπειτα από μερικά δευτερόλεπτα, ο Χάρρυ άρχισε να συνέρχεται απ' τη συγκίνηση της πρώτης στιγμής. Σκέφτηκε το ρεβόλβερ του, που τόχε ξεχάσει μέσα στ' αυτοκίνητό του, μπροστά στην πόρτα, και καταράστηκε τον εαυτό του για την άμελεια και την άφρημάδα του.

— Η αλήθεια ήταν πως, κι' αν είχε εκεί το ρεβόλβερ του, δε θα μπορούσε να το μεταχειριστεί, Σίγυρα, ο Μπόργκ ήταν πολύ πιο γρήγορος στις κινήσεις του...

— Γειά σου, Γκρήν! πρόφερε ο Μπόργκ με τη βραχνή και σφυριχτή φωνή του. Σίγυρα, δεν περιμένεις να με ξαναδείς! Κάθισε τώρα στο κρεβάτι. Έχομε να κουβεντιάσουμε λιγάκι οι δυο μας...

— Ο Χάρρυ διέσχισε το δωμάτιο, τρεκλίζοντας λίγο, και πήγε να καθήσει στο κρεβάτι, με τα μάτια καρφωμένα στο Μπόργκ και το στόμα στεγνό.

— Δεν έπαθα να σε παρακολουθώ, από τότε που έφυγες απ' το αεροδρόμιο της 'Οκλαχόμα, πρόσθεσε ο Μπόργκ σβύνοντας το τσιγάρο του πάνω στο χέρι της πολυθρόνας. Καλοπερνάς, βλέπω! Η φιλεναδίτσα σου μ' άρεσει πολύ.

— Τί θέλεις; κατώρθωσε επιτέλους να πη ο Χάρρυ.

— Ένα άγριο χαμόγελο ξεσκέπασε τα χαλασμένα δόντια του Μπόργκ.

— Έχω κάτι να σου πουλήσω, αγόρι μου, απάντησε. Κάτι που σ' ενδιαφέρει πολύ.

— Ο Χάρρυ τον κίταξε μ' απορία.

— Τι δηλαδή; Δεν καταλαβαίνω!...

— Έχω ένα κλειδί αυτοκινήτου, πάνω στο οποίο υπάρχουν τα δακτυλικά σου άνοτυπώματα, πηγμένα αίματα και τριχες μαλλιών... Ίσως να ενδιαφέρεισαι να τ' αγοράσεις!

— Ο Χάρρυ πίστευε πως τίποτα πιά δε μπορούσε να τον ταραξεί περισσότερο. Μά τα λόγια εκείνα του Μπόργκ τον κάνανε να πηδήσει όρθιος, με το μέτωπο βρεγμένο από κρύο ιδρώτα.

— Όποτε λοιπόν ο φονιάς της Γκλόριας ήταν ο Μπόργκ! Μά γιατί δεν τον είχε σκοτώσει κι' αυτόν μαζί; Μπορούσε κάλλιστα να τον δολοφονήσει, την ώρα που έβαζε τη Γκλόρια. Κανείς δε θ' άκουγε τον πυροβολισμό, κανείς δε θαε ίδη τίποτα...

— Έσύ λοιπόν τη σκότωσες; πρόφερε με πινυμένη φωνή.

— Το πέτυχες!... Μά της έδιξε... Το ξέρομε όμως μονάχα εσύ κι' εγώ. Άν τη βρούνε οι αστυνομικοί, εκεί που την έχεις θάψει, θα πιστέψουνε πως την ξέκανε εσύ. Όστόσο δε θάναί βέβαιον γι' αυτό, ούτε και θα μπορούνε να τ' αποδείξουν! παρά μόνο αν τους δώσω εγώ το ματωμένο κλειδί!

— Λοιπόν, αγόρι μου, θέλεις να τ' αγοράσεις, ναί ή όχι;

— Ο Χάρρυ είπε με το νου του πως έπρεπε να κερδίση καιρό, αν ήθελε να βρη τον τρόπο να γλυτώσει απ' το διαβεωμένο Μπόργκ.

— Ναί, θα τ' αγοράσω, απάντησε.

— Το φανταζόμουν, παρατήρησε ο Μπόργκ χαμογελώντας σαρκαστικά. Θα σου κοστίση 50 χιλιάδες δολάρια. Δεν είν' άκριβό...

— Τώρα καταλάβαινε ο Χάρρυ γιατί δεν τον είχε σκοτώσει ο Μπόργκ στην ακροθαλασσιά: Ήθελε πρώτα να πάρη πίσω τα λεφτά του Ντελάνεϊ.

— Δεν τ' έχω, απάντησε. Μπορώ να σου δώσω 40 χιλιάδες, Τόσα μου μένουνε.

— Ο Μπόργκ κούνησε άρνητικά το κεφάλι του.

— Ο Ντελάνεϊ δε θα σου χάριση ούτε μονόλεπτο! δήλωσε. Άν δεν τάχης, δανείσου τα απ' τη φιλεναδίτσα σου. Σ' αγαπάει και θα σου τ' δώση πρόθυμα. Έχει ένα σωρό λεφτά, αυτή...

— Όχι, δε θα μου τ' δώση. Δε μπορώ να της τ' ζητήσω.

— Ο Μπόργκ άνασκήκωσε τούς ώμους του.

— Κάνε όπως καταλαβαίνεις, είπε. Θέλω 50 χιλιάδες δολάρια, αλλιώς θα παραδώσω το κλειδί στην αστυνομία. Αύριο βράδυ πρέπει ναχω τα λεφτά.

— Έχω εικοσιτέσσερες ώρες για

να ξελασπώσω!» σκέφτηκε ο Χάρρυ.

— Καλά, θα δώ... απάντησε. Κι' αν σου δώσω τα λεφτά που ζητάς;...

— Θα πάρης το κλειδί σου.

— Κι' αν με γελάσεις; είπε ο Χάρρυ, χωρίς ν' άφιση απ' τα μάτια του το Μπόργκ.

— Εκείνος χαμογέλασε.

— Πρέπει να μου έχης έμπιστοσύνη, όπως είχε κι' ο Ντελάνεϊ σε σένα.

— Μά ο Χάρρυ καταλάβαινε πως, άφου έπαιρνε τα λεφτά, ο Μπόργκ σκόπευε να τον σκοτώσει!

— Δε σου δίνω πεντάρα, αν δεν πάρω πρώτα το κλειδί! δήλωσε κατηγορηματικά.

— Κι' εγώ πάλι δε σου δίνω το κλειδί, αν δεν πάρω τα λεφτά. Θα γίνη λοιπόν η ανταλλαγή χέρι με χέρι. Αύριο βράδυ, στις 10.

— Έδώ;

— Όχι. Στην άμμουδιά εκείνη που έθαψες την κοπέλλα. Έτσι, αν ο ένας απ' τους δυο μας θελήση να γελήση τον άλλον, δε θα υπάρχει κανείς εκεί, για να δη το τέλος!

— Ο Χάρρυ πάγωσε, βέβαιος τώρα πως ο Μπόργκ σκόπευε να τον ξεκάνει...

— Προπάντων μην επιχειρήσης να τ' οσκάσης! του σύστησε ο Μπόργκ, ανοίγοντας την πόρτα.

— Όπου κι' αν πās, θα σε ξετρυπώσουμε... εγώ ή η αστυνομία! Σ' έχω καλά στριμώξει, αγόρι μου!

Και βγήκε, για να γυρίση στο δικό του σπίτι.

— Ο Χάρρυ τον παρακολούθησε απ' το παράθυρό του, ώπου έπαψε να τον βλέπει. Έγτερα κατέβασε το στόρ, έδυσε το φως και πλησίασε στο τραπέζι, για να πιη δυο ποτήρια ούσκου απανωτά.

Κάθισε έπειτα στην πολυθρόνα και προσπάθησε να βάλη τις σκέψεις του σε κάποια τάξη...

— Άν καταφέρνε να τυλίξη το Μπόργκ, θα μπορούσε να γλυτώσει και πάλι...

— Ο Μπόργκ ήθελε να πάη στο Ντελάνεϊ τα λεφτά του και να του αναγγείλη πως είχε σκοτώσει τη Γκλόρια και το Χάρρυ.

— Όπου να του δώση ο Χάρρυ τις 50 χιλιάδες, δεν κινδύνεσε καθόλου. Μόλις όμως τού τάδινε, θαταν πιά χαμένος, καταδικασμένος!

— Άν ήθελε λοιπόν να τον ξεγελήσει, έπρεπε να τ' επιχειρήση προηγουμένως η την ίδια στιγμή που θα του παράδινε τις 50 χιλιάδες δολάρια...

— Εμεινε πολλή ώρα με τα μάτια καρφωμένα στον αντίκρυνό τοίχο, προσπαθώντας να καταστρώση ένα σχέδιο...

— Όταν πήρε επιτέλους την άποφασί του, είχε νυχτώσει τελείως. Ή ώρα ήταν 9. Βγήκε, ανέθηκε στ' αυτοκίνητό του και το πήγε στο γκαράζ, που άπείχε μερικά μέτρα. Εκεί, στα σκοτεινά, πήρε το πιστόλι του και τόκρυψε στην τσέπη του, ξέροντας πως δε μπορούσε να τον δη ο Μπόργκ. Βγήκε από τ' αυτοκίνητο, ξανάκλεισε τις πόρτες του γκαράζ και πήγε στο κατάφωτο ρεστωράν.

— Η σάλλα του ήταν σχεδόν άδειαν, εκτός από τέσσερα ζευγάρια που τρώγανε. Ο Χάρρυ μπήκε, τελείως απαρτημένος, και κάθισε σ' ένα γωνιακό τραπέζι, μακριά απ' τα παράθυρα.

— Ένα γκαρσόνι τον πλησίασε και τούδωσε τη λίστα. Παράγγειλε ένα φιλέτο και σαλάτα. Τη στιγμή που απομακρυνότανε το γκαρσόνι, ο Χάρρυ τον σταμάτησε.

— Μπορείτε να μου κάνετε μια χάρη, ώπου να ψηθώ το φιλέτο μου; του είπε δίνοντάς του δυο χαρτονόμια των 5 δολλαρίων. Πάρτε κι' αυτά για τον κόπο σας.

— Το γκαρσόνι τσέπωσε τα λεφτά κι' εξεδίωξε άμέσως την προθυμία του.

— Σε τί μπορώ να σās φανώ χρήσιμος, κύριε;

— Μου χρειάζονται τέσσερα σανιδάκια, τα δυο με διαστάσεις 15 επί 30 πόντους και τ' άλλα δυο 7½ επί 15. Μπορείτε να μου τα βρήτε;

— Δεν ξέρω... Ίσως μπορεί να τ' ετοιμάση ο μαραγκός μας, αν δεν έχη φύγει ακόμα. Πάω να κιντάω.

— Ο Χάρρυ έβγαλε απ' το πορτοφόλι του άλλο ένα χαρτονόμισμα των 5 δολλαρίων.

— Αυτό να τ' δώσετε στο μαραγκό, για τη δουλειά που θα κάνει, είπε. Μου χρειάζονται επίσης μερικά καρδιά ενός πόντου, ένα σφυρί κι' ένα τρυπάνι.

— Το γκαρσόνι κίταξε το Χάρρυ, σαν ν' άμφεβαλλε για τα λογικά του...

— Όχι. Να τ' ετοιμάσω μόναγ. Θα σās τ' επιστρέψω αύριο. Χρειάζομαι επίσης και 30 πόντους χοντρό χάλκινο σύρμα.

— Θα φροντίσω για όλα, κύριε, υποσχέθηκε το γκαρσόνι.

Κι' απομακρυνήθηκε προς την κουζίνα.

— Έγτερα από 20 λεπτά, σερβίρισε στο Χάρρυ το φιλέτο του. Τον πληροφόρησε δε πως είχε δη τον έυλογρό και πως τα σανιδάκια θα ήταν έτοιμα μετά τ' φαγητό.

— Μένω στο νούμερο 376, του είπε ο Χάρρυ. Μου φέρετε εκεί τα σανιδάκια και τα εργαλεία,

μαζί με μία μπιτολία ούσκου; Να τάχετε σκεπασμένα με μία πετσέτα.

— Το γκαρσόνι τον κίταξε με έκπληξη, τον βεβαίωσε όμως πως θ' ακολουθούσε τις οδηγίες του.

— Ο Χάρρυ έφαγε με την ήσυχά του. Είχε να σκεφτή ακόμα...

— Μόλις θ' άνοιγε η Τράπεζα, τ' άλλο πρωί, θα πήγαινε ν' άποσύρη όλα τα λεφτά του. Δεν έπρεπε ν' άφιση το Μπόργκ να υποθέση ούτε στιγμή ότι ετοιμαότανε να τον εξαπατήσει.

— Θα δανειζόταν ακόμη 10 χιλιάδες δολάρια απ' τη Τζόαν και θα πήγαινε να τ' πάρη απ' την Τράπεζά της.

— Αναρωτήθηκε ωστόσο, με κάποια στενοχώρια, αν θα δεχόταν η Τζόαν να τού τ' δανείση.

— Ο Μπόργκ θα τον παρακολουθούσε βήμα προς βήμα. Ήταν λοιπόν άπαράτητο να μη κινήση τις υποψίες του. Παρέχοντάς του την άπατηλη έντύπωση της άσφαλειας, θα μεγάλωνε τις πιθανότητες του να τον νικήση...

— Όταν τελείωσε το φαγητό του, γύρισε στην κάμαρά του, κάθισε και περίμενε... Δέκα λεπτά αργότερα, έφτασε το γκαρσόνι. Έφερε ένα δίσκο, πάνω στον όποιο βρίσκονταν όλα όσα είχε ζητήσει ο Χάρρυ, σκεπασμένα με μία πετσέτα. Στο άλλο χέρι του κρατούσε μία μπιτολία ούσκου.

— Ο Χάρρυ τον ευχαρίστησε. Όταν έμεινε μόνος, κλείδωσε την πόρτα. Έβαλε πάνω στο τραπέζι τα σανιδάκια, τα συνορμολόγησε μεταξύ τους κι' έφτιασε έτσι ένα είδος κουτιού.

— Έβγαλε από την τσέπη του το πιστόλι του, το τοποθέτησε μέσα στο κουτί κι' έκανε δυο σημάδια με το μολύβι του.

— Έγτερα έβγαλε το ρεβόλβερ απ' το κουτί κι' άνοιξε με το τρυπάνι δυο τρύπες, στα μέρη που είχε σηματοθέσει. Ξανάβαλε έπειτα μέσα το ρεβόλβερ, έτσι ώστε η κάννη του ν' αντιστοιχίη στη μία τρύπα, κι' απ' την άλλη να μωρη να φτάση με το δαχτυλό του τη σκανδάλη.

— Ικανοποιημένος απ' τούς υπολογισμούς του, στερήωσε το ρεβόλβερ μέσα στο κουτί με το χάλκινο σύρμα. Έγτερα κράτησε το κουτί μέσα στη φούχτα του.

— Πιάνοντάς το ανάμεσα στο πρώτο και στο πέμπτο δαχτυλο, μπορούσε να χωρή μέσα το δεύτερο από την τρύπα και ν' άγγιξη τη σκανδάλη.

— Βλέποντας όμως πως δεν ήταν αρκετά μεγάλη αυτή η τρύπα, ώστε να μωρη να λειτουργήση η σκανδάλη, ξανάβγαλε το όπλο, μεγάλωσε την τρύπα και το στερήωσε πάλι στην ίδια θέση.

— Έκαμε μία καινούργια δοκιμή, κι' αυτή τη φορά δε βρήκε καμιά δυσκολία.

— Ξαναπήρε το ρεβόλβερ, κάθισε στο κρεβάτι κι' άρχισε να τ' οσκάσει. Άνοιξε ύστερα ένα κουτί με σφαίρες και χάραξε στη μύτη τέσσερις απ' αυτές, σαν τις σφαίρες «ντουμ-ντουμ». Γέμισε το όπλο του με τις σφαίρες αυτές, έβγαλε μία μέσα στην κάννη και ξαναστερέωσε το πιστόλι στο δαχτυλό του.

— Ικανοποιημένος απ' το έργο του, τ' κλείδωσε όλα μέσα σ' ένα συρτάρι του κομμού, καθάρισε όπου είχε λερώσει το τραπέζι, δίπλωσε τα εργαλεία σε μία πετσέτα κι' άφισε το δέμα πάνω στην τουαλέτα.

— Γύμνησε έπειτα, πλάγιασε, ήπιε άλλο ένα ποτήρι ούσκου κι' έδυσε το φως.

— ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

— Αφίνοντας τη «Μπουί» σ' ένα χώρο σταθεμισώς της Μπέρ

Τό κραγιόν

Σταθεροποιείται

2 φορές γρηγορώτερο στο χείλι από κάθε άλλο κραγιόν (περίπου 5 λεπτά).

Ταχεία

άπορροφητικότητα

Ομορφα

και έλαστρο χείλι

Πλούσια

και μοντέρνοι χρωματισμοί (12 αποχρώσεις).

ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΣ - ΜΕΝΤΙΟΥΜ

Με ήμερομηνία γεννήσεώς σας, δι' έπιστολής του ή προσωπικά λέγει **ΩΡΟΣΚΟΠΙΟΝ** (τύχη σας) βάσει **ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑΣ**. Υπνωτίζει **ΜΕΝΤΙΟΥΜ** (διπλωματούχον) δι' υποθέσεις, επί παρουσία σας ή και δι' άλληλογραφία, **ΜΙΚΡΑ ΑΜΟΙΒΗ**. Απαραίτητων γραμματόσημων άπαντήσεως δρχ. 2.50. Αποτανθήτε ή γράψτε κ. **ΤΗΛΕΜΑΧΩΝ Σ. ΑΣΤΡΟΛΟΓΩΝ**

10-7 μ.μ. Β. Κων/νου 4α. Δ. Θέατρον ΠΕΙΡΑΙΑ. Τηλ. 41.588

Η ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

Η ΛΕΥΚΟΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

Τό ΣΕΡΦ σας

δίδει και τ' **ΔΥΟ!**

K. SUR 99-2294

PERMANANT

Μ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Αν Κωνσταντίνου 12
ΦΑΡΔΕΙΣ ΣΚΑΛΕΣ
ΧΟΝΔΡΕΣ ΜΠΟΥΚΛΕΣ
Ιδου το μυστικό μας
Τηλ. 53-100

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜ

Σορ Ντοαίβ, ο Χάρρυ πήγε με τα πόδια ως την κυρία είσοδο του ξενοδοχείου «Εξέλιος». Είχε ραντεβού εκεί με τη Τζόαν, το μεσημέρι.

Είχε περάσει προηγουμένως απ' την τράπεζα κι' είχε αποσύρει 10 χιλιάδες δολάρια σε μετρητά, που τα κρατούσε τώρα πάνω του, μέσα σ' ένα πέτινιο πορτοφόλι.

Ενώ υπέγραφε το χαρτί που είχε ετοιμάσει ο υπάλληλος, είδε να μπαίνει ο Μπόργκ, που του χαμογέλασε ειρωνικά και ξαναδύθηκε άμεσως. Δεν τον είχε ξαναδεί από τότε.

Μά, ενώ ηγωνισότανε τώρα μπροστά στο ξενοδοχείο, ένοιωθε πως ο Μπόργκ θα εξακολουθούσε να τον κατασκοπεύει, κρυμμένος μέσα στ' αυτοκίνητά και στο πλήθος που γέμιζαν το δρόμο και τα πεζοδρόμια...

Είχε ξαφνικά την κρέμ Καντίλντ, που προχωρούσε άργα στην ούρα των αυτοκινήτων. Πήγε να την περιμένει στην άκρη του πεζοδρομίου. Όταν σταμάτησε μπροστά του η Τζόαν, άνοιξε την πόρτα του αυτοκινήτου, ανέβηκε και κάθισε δίπλα της.

Την κύτταζε μ' αγωνία. Ήταν χλωμή, με τα μάτια κομένα, και φαινόταν έννευρισμένη όσο και το προηγούμενο βράδυ.

— Δεν πιστεύω να έρρησ... του είπε, καθώς ξεκινούσε πάλι.

— Όχι. Είναι ακριβώς μεσημέρι... Πάμε κάπου που να μπορούμε να κουβεντιάσουμε... Στρίψε άριστερά. Θα πάμε στο τερραίν του γκόλφ. Μπορούμε να φάμε εκεί, αν θέλεις.

— Καλά.

Ξαναέβηκαν, αμίλητοι, την 27η Λεωφόρο. Ο Χάρρυ είχε τα μάτια του καρφωμένα στον δεξιό καθρέφτη, και είδε να τους παρακολουθούσε το αυτοκίνητο του Μπόργκ.

— Μίλησες στον πατέρα σου, ρώτησε απότομα.

— Όχι, απάντησε η Τζόαν δίχως να τον κυττάξει. Είναι δουλειά σήμερα...

Ο Χάρρυ άλλαξε θέσι. Της έριξε μια ματιά κι' άναρωτήθηκε σαν τί να είχε μετά στο μυαλό της...

— Δέ μου φαίνεται να κοιμήθηκες καλά απόψε τη νύχτα, της είπε. Εξακολουθείς να σκοτίζεσαι για το τίποτα;

— Θάθελα πολύ νάναι «για το τίποτα»! απάντησε εκείνη, κόβοντας ταχύτητα στην είσοδο του τερραίν του γκόλφ.

Όταν μπήκαν στο γήπεδο, πάτησε πάλι γκάζι και σταμάτησε μπροστά στο περίπτερο της λέσχης.

— Πάμε να καθίσουμε στη βεράντα, είπε.

Κάνανε το γύρο του περιπτέρου κι' ανέβηκαν σε μια εύρυχωρη βεράντα, γεμάτη τραπέζια και χρωματιστές ομπρέλες. Δεν υπήρχαν εκεί περισσότερα από πέντε ή έξη άτομα. Ο Χάρρυ κι' η Τζόαν διάλεξαν ένα απόμερο τραπέζι και κάθισαν. Το γκαρσόνι πλησίασε κι' ο Χάρρυ παράγγειλε ένα διπλό ούισκυ. Η Τζόαν άρνήθηκε να πάρει ιδιόχτο.

Αφού το γκαρσόνι έφερε το ποτό, ο Χάρρυ ρώτησε:

— Πότε πιστεύεις πως θα μπορέσεις να μιλήσεις στον πατέρα σου, Τζόαν; Θα προτιμούσα να μη χάνουμε καιρό...

Εκείνη κύτταζε τα χέρια της και πρόφερε:

— Δέ θα του μιλήσω τώρα, Χάρρυ.

Η δήλωσή της, αυτή έκαμε στο Χάρρυ την εντύπωση μιας γροθιάς στο στομάχι.

— Παραίτεσαι λοιπόν απ' το

Μοναδικό Θαύμα

ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΛΑΜΠΡΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ... που κοσμούν τα νύχια σας με μια γρηγορήτικη μαγεία. Τόσο πλούσια, τόσο γυαλιστερά... σαν πολύτιμα μαργαριτάρια. Κανένα άλλο βερνίκι δεν διαρκεί τόσο πολύ... δεν δίνει τέτοια πολυτέλεια με τέτοια οικονομία.

- * Άσπρο περλέ
- * Ρόζ περλέ
- * Τριανταφυλλί περλέ
- * Φλογισμένο περλέ

ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΣΠΑΝΙΟΤΕΡΑ ΧΡΟΜΑΤΑ

CUTEX

ΠΙΤΥΡΙΔΑ-ΦΑΛΑΚΡΑ
SILVIKRINE
ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΟ

ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ
SILVIKRINE
ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ

ANNY;

σχέδιό μας; είπε.

— Ναί. Λυπάμαι, αλλά δε μπορώ να εξακολουθήσω.

— Μά, Τζόαν, έγω βασιζόμουν σε σένα! Τάχαμε κανονίσει όλα... Άδύνατον να πιστέψω πως μ' αφήνεις στη μέση! Γιατί άλλωστες έτσι ιδέα;

Η Τζόαν κύτταζε τέσσερις παίκτες που έρχονταν από μακριά, καταβαίνοντας το λόφο...

— Ο πατέρας μου εμπιστευόταν στην κρίση μου, απάντησε. Ποτέ δε συζητεί, τι κάνω ή τι θέλω να κάνω. Άν του ζητούσα να χρηματοδοτήσει μια επιχείρησή, δε θάχε καμμία αντίρρηση. Άν τον βεβαίωνα πως πρόκειται για μια καλή τοποθέτηση, θα με πίστευε άμεσως.

Αυτό όμως ακριβώς με φέρνει σε δύσκολη θέση. Γιατί δε θα μπορούσα τώρα να τον βεβαιώσω πως είναι μια καλή τοποθέτηση... Ο Χάρρυ ένοιωσε να του ανεβαίνει το αίμα στο κεφάλι.

— Δεν καταλαβαίνω, είπε ξανά. Ξέρεις πολύ καλά πως το σχέδιό μου είναι μελετημένο κι' ενδιαφέρον. Γιατί λοιπόν αμφισβάζεις;

— Ναί, είναι ασφαλώς αρκετά ενδιαφέρον, απάντησε ήσυχα η κοπέλλα.

Υστερα πρόσθεσε απότομα, κυττάζοντάς τον στα μάτια:

— Μά δεν είμαι βέβαιος πως θα πάη μπροστά ή δουλειά, αν τη διευθύνεις εσύ.

Τώρα ο Χάρρυ χλώμισε.

— Πρέπει λοιπόν να συμπεράνω πως δε μ' αγαπάς; ρώτησε.

Εκείνη κούνησε αρνητικά το κεφάλι της.

— Δεν είπα αυτό. Ο έρωσ δεν έχει καμμία σχέση... Ο πατέρας μου λέει πάντα πως δεν πρέπει ν' ανακατεύουμε τις επιχειρήσεις με τις υποθέσεις της καρδιάς. Κι' έχει δίκιο.

Ο Χάρρυ πέρασε τα χέρια του μέσα απ' τα μαλλιά του. Δίχως την υποστήριξη του Γκρέιντορ, δε θα μπορούσε να κάνει τίποτα. Θάπρεπε τότε να περιοριστεί μονάχα σ' ένα αεροπλάνο και να φυτοζωή μ' αυτό...

— Μά γιατί άλλαξες ιδέα; Τί έχεις εναντίον μου;

— Κατάλαβα ξαφνικά ότι δεν ήξερα τίποτε για σένα. Έκανα άσχημα που συνδέθηκα μαζί σου τόσο στενά. Μου είχες πάρει τα μυαλά... Σε νόμισα για ένα πλάσμα ύπεροχο... μά τώρα δεν είμαι πια τόσο βέβαιος γι' αυτό!

Χτες, ανακάλυψα δυο πράγματα για σένα: ότι φοβάσαι την αστυνομία κι' ότι είσαι φεύτης. Δέ μπορώ να συνεταριστώ μ' έναν άνθρωπο που δεν του έχω εμπιστοσύνη.

Ο Χάρρυ πήρε το ποτήρι του, με χέρι που έτρεμε, κι' ήπιε το μισό ούισκυ.

— Όστε κατά τη γνώμη σου, είπε ύστερα, είμαι ένας φεύτης και δε μπορείς να μ' εμπιστευθής! Δεν το περίμενα αυτό έκ μέρους σου!

— Τί έκανες στη Γκλόρια Ντέιν; τον ρώτησε ήσυχα, κυττάζοντάς τον στα μάτια.

Εκείνος ένοιωσε να βρέχεται το πρόσωπό του με ιδρώτα.

— Τί της έκανα; Τί θέλεις να πής;

— Αυτό που λέω: Τί της έκανες;

— Απολύτως τίποτα! διαμαρτυρήθηκε ο Χάρρυ, σκυδοντας μπροστά και σφίγγοντας τις γροθιές του. Σου είπα πως την έβαλα στο τρέινο για το Μεξικό. Πήγε να βρή τον αδελφό της.

— Μου δίνεις τη διευθυνση του αδελφού της; Θέλω να εξακριβώσω αν έφτασε.

— Άν την είχα, θα σου την

έδινά... απάντησε ο Χάρρυ, βγάζοντας το μαντίλι του για να σκουπίσει το πρόσωπό του. Μά δεν την έχω. Δεν ξέρω που μένει ο αδελφός της... ούτε και μ' ενδιαφέρει.

— Την πήγες ως το τρέινο;

— Ναί. Μά άκουσε, Τζόαν...

— Ποιά ώρα έφυγε το τρέινο; Ο Χάρρυ κατάλαβε άμέσως τη παγίδα που του έστησε. Θα μπορούσε να εξακριβώσει την ώρα που θα της έλεγε.

— Το πρώι... απάντησε άδιστα, παίρνοντας πάλι το ποτήρι του για να κρύψει την άμνησάνια του. Σε παρακαλώ, Τζόαν...

— Είσαι βέβαιος πως ήταν το πρώι; ρώτησε πάλι εκείνη με την ίδια ήρεμία.

Ξανάφισε το ποτήρι του, δίχως να πιή, και την κύτταζε. Κατάλαβαινε τώρα πως έπρεπε ν' ακολουθήσει άλλη τακτική, αν ήθελε να την πείσει.

— Όχι λοιπόν, δεν πήγε στο Μεξικό! είπε νευρισμένα. Είναι εύχαριστημένη τώρα;

Εκείνη εξακολούθησε να τον κυττάζει ψυχρά.

— Αναγνωρίζεις λοιπόν πως μου είπες ψέματα;

— Ναί, σου είπα ψέματα... και λυπάμαι πολύ γι' αυτό. Θα σου εξηγήσω τί συνέβη, αφού επιμένεις να το μάθεις: Η Γκλόρια άρχισε τους εκδισκούς. Απαιτούσε 30 χιλιάδες δολάρια για να μ' αφήσει ελεύθερο. Με φέβριζε ότι θα πήγαινε να βρή τον πατέρα σου και θα τούλεγε πως ήταν ή φιλενάδα μου. Βρέθηκα σε δύσκολη θέση. Αποφάσισα λοιπόν να σ' απαρνηθώ και να φυγω μαζί της.

Πίστευε πως στη Νέα Όρλεάνη θα είχε περισσότερες πιθανότητες επιτυχίας ή επιχείρησής μας με τα αεροταξί. Πήγαμε ως το Κόλλιερ Σίτυ... Ξαφνικά όμως, μετάνιωσα. Κατάλαβα πως, αν υποχωρούσα στον εκδισσμό της, θα κατάρτεφα τη ζωή όλων μας, τη δική μου, τη δική σου, αλλά και τη δική της.

Της το είπα. Τη βεβαίωνα πως, αν ζητούσε να μ' εκδίασει, θα την παραδίνα στην αστυνομία. Έπρεπε να της τόχα πη ναυρίτερα, αλλά δεν το είχα σκεφτή... Το ζήτημα κανονίστηκε άμέσως. Κατέβηκε από τ' αυτοκίνητο. Της έδωσα 2 χιλιάδες δολάρια και μου υποσχέθηκε να μ' αφήσει ήσυχο. Φρόντισα ν' άνεβή σ' ένα περαστικό λεωφορείο για τη Νέα Όρλεάνη και ξαναγύρισα ύστερα εδώ. Αυτή είναι ή αλήθεια!

Η Τζόαν είχε καρφωμένα τα μάτια της απάνω του.

— Γιατί δε μου το είπες ναυρίτερα, αντί να ισχυρίζεσαι πως είχε πάει στο Μεξικό; ρώτησε παγωμένα, χωρίς να δυναμώσει τη φωνή της.

— Δεν ήθελα να σε στενοχωρήσω. Σκεπτόμουν ότι, νομίζοντας την κοντά στον αδελφό της, θαχες λιγότερες τύψεις, παρά αν μάθαινες πως είχε φύγει άλογόναχη για την Νέα Όρλεάνη.

— Βρίσκεται λοιπόν τώρα στη Νέα Όρλεάνη;

— Υποθέτω. Δεν ξέρω. Την έβαλα σ' ένα αυτοκίνητο που πήγαινε εκεί... Άγνοα τί έγινε ύστερα, ούτε και μ' ενδιαφέρει καθόλου.

Αδείασε το ποτήρι του και πρόσθεσε:

— Δέ μπορούμε πια να τη σβύσουμε απ' τη ζωή μας, Τζόαν; Άρκετά μάς απασχόλησε... Σ' αγαπάω... θέλω να σε παντρευ-

ΑΛΕΚΤΩΡ

Οσο ποφυάχοχη κι' αν είθθε

μήν παραλείπετε ποτέ τον καθημερινό καθαρισμό της επιδερμίδος σας.

• Τά Καλλυντικά, οι εκκρίσεις του δέρματος, οι σκόνες από τις δουλειές του σπιτιού ή από την κίνηση του δρόμου, σχηματίζουν ένα μίγμα, που φράζει τους πόρους, εμποδίζει την «διανοή» της επιδερμίδος και συντελεί στον γρήγορο μαρasmus της.

• Γι' αυτό, ιδίως το βράδυ πρό του ύπνου, επιβάλλεται ο καθαρισμός του προσώπου σας με το άγνo ΓΑΛΑΚΤΟΜΑ ΝΤΕΜΑΚΙΓΙΑΝ «ΜΕΛΠΑΝ».

Έτσι αποφεύγετε το σασούνισμο, που άργό ή γρήγορα θα βλάψη ανεπανόρθωτα την επιδερμίδα σας. Μετά τον καθαρισμό χρησιμοποιήτε κρέμα Λαγολίνη Μελπάν ως τροφή του δέρματος.

ΜΕΛΠΑΝ

SHELLTOX + Dieldrin

Το έντομοκτόνο που εξολοθρεύει όλα τα έντομα

τώ και να πραγματοποιήσω τα σχέδιά μου!

— Όχι, είν' αδύνατο. Δεν ξέρω πια αν μπορώ να σε πιστέψω ή όχι. Όπωςδήποτε, δεν πρόκειται να συνεταριστώ μαζί σου. Δέ ριφκινδυνεύω τα λεφτά του πατέρα μου σε μια επιχείρησή που θα τη διευθύνεις εσύ. Ούτε και θα σε παντρευτώ, έρ' όσον δε βεβαιωθεί πρώτα πως μου λες την αλήθεια.

— Σου δίνω το λόγο μου...

— Γιατί λοιπόν φοβάσαι έτσι; Κάτι έχεις στη συνείδησή σου! Το καταλαβαίνει καθένας, αυτό. Θάλεγε κανείς πως έκανες κάτι ανομολόγητο...

Την κύτταζε. Το πρόσωπό του γυάλιζε από ιδρώτα.

— Δεν είν' αλήθεια, Τζόαν, σου τ' όρκίζομαι. Πρέπει να με πιστέψης!

Θέλω να σε πιστέψω, αλλά μ' έναν όρο. Μου είπες πάρα πολλά ψέματα, και δε μπορώ πια να εμπιστευτώ στο λόγο σου. Το θέλω πολύ ώστόσο να πειστώ... Άν έρθης μαζί μου στη Νέα Όρλεάνη, αν μπορέσω να μιλήσω στη Γκλόρια και ν' άκουσω τη δική της έκδοχή, θα σε πιστέψω τότε. Τότε μονάχα!

»Θες ναρθής μαζί μου στη Νέα Όρλεάνη;

Ο Χάρρυ δίστασε. Κι' ο διασταγμός εκείνος ήταν μοιραίος γι' αυτόν, γιατί η Τζόαν δεν τον άφινε απ' τα μάτια της. Κατάλαβε, απ' την έκφρασή του προσώπου του, πως το μυαλό του έψαχνε απελπισμένα να βρή κάποια πρόφαση.

Σηκώθηκε και είπε θλιμένα:

— Πολύ καλά, Χάρρυ. Άς μείνουμε ως εδώ... Δεν πιστεύω πως υπάρχει λόγος να ξαναδωθούμε... τουλάχιστον έφθον δεν ξαναφύγης τη Γκλόρια εδώ στο Μαϊάμι. Άν το κατορθώσης, τότε μπορούμε να τα ξαναπούμε.

Ηξερε ο Χάρρυ πως είχαν τελειώσει όλα μεταξύ τους. Τόβλεπε απ' την έκφρασή της... Καταράστηκε τη Γκλόρια, αλλά και τον εαυτό του, γιατί είχε καταστρέψει το μοναδικό έρωτά της ζωής του.

Καταλαβαίνοντας πως είχε χάσει πια το παιχνίδι, σηκώθηκε άργα και την άκολουθησε. Διασχίσανε τη βεράντα, κατέβηκαν και γύρισαν στ' αυτοκίνητο. Εκεί, η Τζόαν σταμάτησε, στράφηκε και του είπε:

— Σε παρακαλώ, πάσε ένα ταξί να γυρίσεις πίσω. Προτιμώ να μην έρθης μαζί μου.

Τα χείλη της τρέμανε και τα μάτια της ήταν γεμάτα δάκρυα.

— Σύμφωνα, απάντησε ο Χάρρυ. Άκουσε, Τζόαν, είμαι πολύ λυπημένος για όλ' αυτά! Βρίσκομαι σ' αδιέξοδο... μά δεν είν' αυτό που πιστεύεις. Προτιμώ να σου πω όλη την αλήθεια.

»Σου είπα ψέματα ως τώρα, γιατί δεν ήθελα να σε χάσω. Μα τώρα πια δεν έχει σημασία. Κατάλαβα πως σ' έχασα... Η Γκλόρια πέθανε. Τό είχες μαντέψει, έ;

Η κοπέλλα έγινε κατάχλωμη και φάνηκε μία στιγμή πως θα λιποθυμούσε. Μά ο Χάρρυ άποφυγε να την άγγίξη και συνέχισε:

— Βρέθηκα μπλεγμένος με μία συμμορία γκαγγκότερς. Φταίω εγώ, και δε ζητάω να δικαιολογηθώ γι' αυτό.

»Η Γκλόρια κι' εγώ κάναμε μαζί μία ληστεία. Θα τη διάβασες στις εφημερίδες... Είμαι αυτός που έκλεψε τα διαμάντια απ' το αεροπλάνο «Μουόνιημ».

«Από κει προέρχονται οι 40 χιλιάδες δολάρια που έχω. Ως τότε δεν είχα πεντάρα... ούτε και θ' αποκτούσα ποτέ, αν δεν έκανα αυτή τη ληστεία.

»Υστερα ξεγέλασα τη συμμορία, και τώρα με παρακολουθεί ένα απ' τα μέλη της. Σκότωσε τη Γκλόρια σε μια έρημη άκρογιάλια, κοντά στο Κόλλιερ Σίτυ, και τώρα ετοιμάζεται να σκοτώσει κι' εμένα. «Αν με βοηθήσει η Τύχη, θα τον ξεκάνω εγώ... μα ίσως να μην το κατορθώσω. Μπορεί να-μαι αύριο νεκρός. Θέλω όμως να ξέρεις πως σ' αγαπώ και πως είσαι η μοναδική γυναίκα που έ-παιξε ρόλο στη ζωή μου. Δέ γνωρίζομαστε από καιρό... ωστόσο, οι λίγες ώρες που πέρασα κοντά σου, ήταν οι ευτυχέστερες του βίου μου!

—Μη μου λες περισσότερα, τον διέκοψε εκείνη με πνιγμένη φωνή. Δέ θέλω ν' ανακατετώ σ' αυτά... Τί τρέλλα που έκανα να σ' εμπιστευτώ!

«Ανέθηκε στ' αυτοκίνητό της

κι' έβαλε μπροστά τη μηχανή. —Αντίο, Τζόαν! της φώναξε ο Χάρρυ, κατάχλωμος. Δέν έ-πρεπε να σου φερθώ έτσι... Μα σ' αγαπούσα και σ' αγαπώ ακό-μα. Ευχήσου μου «καλή τύχη». Έχω ανάγκη...

Εκείνη πάτησε γκαζί και ξε-κίνησε βιαστικά, χωρίς να γυρί-ση το κεφάλι της.

Την κύτταζε ν' απομακρύνεται, ξέροντας πως έχανε για πάντα το μόνο πράγμα που είχε αξία γι' αυτόν...

Ο Μπόργκ καθόταν στο βολάν του αυτοκινήτου του, λίγο μα-κρύτερα, κάτω απ' τα δέντρα, και καθάριζε μηχανικά τ' αυτί του με το δάχτυλό του.

II

Ο Χάρρυ έμεινε στη λέσχη του γκόλφ ως τις 2. Αφού έ-φυγε η Τζόαν, αυτός ξαναγύρισε στη βεράντα, κάθισε και βυθί-στηκε σε πικρές σκέψεις.

Δέν είχε όμως καθόλου παρά-πονο κατά της Τζόαν γιατί τον έγκατέλειψε. Είχε φερθεί λογικά.

Τη θαύμαζε που βρήκε το θάρρος να διακόψει τις σχέσεις τους. «Η-ξερε πως τον αγαπούσε και πως δέ θα της ήταν εύκολο να πάρη αυτή την απόφαση.

Σαφηνικά, κατάλαβε πάσο είχε υποφέρει η Γκλόρια! «Ήξερε τώ-ρα εκ πείρας τί σημαίνει το να χάσει κανείς ένα αγαπημένο του πρόσωπο. Αυτό λοιπόν είχε συμ-βή στη Γκλόρια, όχι μία φορά μονάχα, αλλά πολλές.

Τώρα η Γκλόρια είχε πεθάνει. «Ίσως θα πέθαινε κι' αυτός άπό-ψε. «Ήξερε πως θαπρεπε να σκο-τώσει το Μπόργκ για να γλυτώ-ση... κι' αναρωτιόταν μήπως θα-ταν προτιμώτερο να τον αφήσει να πυροβολήσει εκείνος πρώτος, πα-ρά να χεί βάρος στη συνείδησή του σ' όλη του τη ζωή για το θανάτο του!

Αφού βασανίστηκε επί μια ώρα από τέτοιες μαύρες σκέψεις, στο τέλος έλεπε με το νου του πως δέν υπήρχε λόγος ν' απελπί-ζεται έτσι. Δέ λείπανε οι γυναί-κες στον κόσμο... Αφού σκότωνε

το Μπόργκ, θα μπορούσε να εύ-τυχήσει.

Παρακάλεσε το γκαρσόνι να ειδοποιήσει ένα ταξί. Στο μεταξύ, πήρε ένα σάντουιτς κι' ένα ου-ίσκυ.

Πήγε με το ταξί στην Τράπε-ζα. Ο Μπόργκ, που τον παρακο-λουθούσε, τον είδε να μπαίνει και να ξεναδγαίνει με μια γεμάτη τσάντα, να ληη κάτι στο σωφέρ κι' ύστερα να προχωρή πεζή ως μια άλλη, γειτονική Τράπεζα. Το ταξί τον ακολούθησε και στα-μάτησε δίπλα στο πεζοδρόμιο.

Ξέροντας πως τον παρακολου-θούσε ο Μπόργκ, ο Χάρρυ προσποι-ήθηκε πως εισέπραξε τις 10 χιλιάδες δολάρια που του είχε δανείσει τάχα η Τζόαν. Κουβέν-τισσε μερικά λεπτά με τον τα-μία, λέγοντάς του πως ήθελε δη-θεν ν' ανοίξει λογαριασμό στην Τράπεζα. «Όταν έκρινε πως είχε μείνει πιά όσο χρειαζότανε για να ξεγελάσει το Μπόργκ, δήλωσε στον ταμία πως θα ξαναπήγαινε μιάν άλλη μέρα και βγήκε πάλι στο δρόμο.

Ζήτησε τότε απ' το σωφέρ του ταξί να τον πάει στο μέρος που είχε αφήσει το δικό του αυ-τοκίνητο.

Ο Μπόργκ συνέχισε την παρα-κολουθήσι, χωρίς να προσπαθή καθόλου να κρυφτεί. Ένώ ο Χάρ-ρυ πλήρωνε το σωφέρ του ταξί, ο Μπόργκ σταμάτησε κοντά του κι' έβγαλε το κεφάλι του απ' το παράθυρο. Κυτάχτηκαν οι δύο τους. Κανείς τους δέν έλεπε λέ-ξι, ώπου απομακρύνθηκε το τα-ξί. «Υστερα μίλησε ο Μπόργκ:

—Πολύσυχος ήσουν σήμε-ρα, φίλε!

—Ναί, απάντησε ξερά ο Χάρ-ρυ σφίγγοντας την τσάντα κά-τα απ' τη μασχάλη του.

«Όσο κι' αν ένοιωθε σχεδόν α-σφαλισμένο τον έαυτό του σ' ε-κείνη τη λεωφόρο, δέν ήθελε να έκτεβή σε κανένα κίνδυνο με το Μπόργκ. Μετάνοιανε δέ που είχε αφήσει στο σπίτι το ρεβόλβερ του.

—Έχεις τα λεφτά; τον ρήτη-σε ο Μπόργκ, με τα μικρά του μάτια καρφωμένα στην τσάντα.

—Ναί, τα έχω.

—Σε παράτησε ή φιλενάδα σου;

—Ναί.

—Στην Τράπεζά της πήγες τελευταία;

—Ακριβώς.

Ο Μπόργκ κούνησε το κεφάλι του και φάνηκε ικανοποιημένος.

—Δέ φαινότανε πολύ ευχαρι-στημένη, έλεπε. Τη στενωχωρούσε που σουδωσε λεφτά;

—Πάντως δέν την ευχαριστού-σε, απάντησε ο Χάρρυ με πικρό τόνο.

—Τόσο το χειρότερο... Θα σέ δώ άπόψε, στις 10. Και μην ε-πιχειρήσης να μου τη σκάσης, έ;

—Όύτε και σύ! έλεπε ο Χάρρυ.

Καί, γυρίζοντας του την πλά-τη, πλησίασε στ' αυτοκίνητό του.

Ο Μπόργκ τον κύτταζε που έφευγε, συλλογισμένος. «Υστερα ξεκίνησε κι' αυτός με τ' αυτο-κίνητό του κι' απομακρύνθηκε.

Ο Χάρρυ γύρισε στο «μότελ». Μπήκε στο γραφείο και ζήτησε να του φυλάξουνε την τσάντα στο χρηματοκιβώτιο. Καθώς πήγαινε ύστερα στη βιλλίτσα του, είδε τ' αυτοκίνητο του Μπόργκ στα-ματημένο μπροστά στη δική του. Καί μάντεψε πως τον παραμόνευε πίσω απ' τις κουρτίνες του πα-ραθύρου.

Μπήκε στο σπιτάκι του, κλει-δώθηκε, άνοιξε το συρτάρι του κομμώ όπου είχε φυλάξει το σε-

βόλβερ, και διαπίστωσε π' έκανο-ποίησι ότι δέν είχε περάσει κα-νείς τίποτα. Ξανακλείωσε ύστε-ρα το συρτάρι, πήρε το μαγιώ του και μία πετσέτα και κατέβη-κε στην πλαζ για μπάνιο.

Επί δυό ώρες κολυμπούσε κι' έκανε ήλιοθεραπεία στην άμμο. Ήταν άποφασισμένος να μη σκέ-πτεται τίποτα, ίδιως δέ εκείνον που τον περίμενε...

Όταν ξαναγύρισε στη βιλλί-τσα του, κατά τις 7, τ' αυτοκί-νητο του Μπόργκ δέ βρισκόταν πιά εκεί. Ευρίστηκε, πήρε ένα ντους και φόρεσε ένα σκούρο κο-στούμι. «Υστερα πήγε στο ρε-στουράν, παίρνοντας μαζί του τα δανεικά εργαλεία για να δέ επι-στρέψη. Τα είχε διπλωμένα σε μια πετσέτα, για την περίπτωση που θα τον κατασκόπευε ακόμα ο Μπόργκ.

Αφού έφαγε, πήγε να πάρη την τσάντα του απ' το γραφείο του διευθυντού. Ήταν 8½ κι' εί-χε άρχισει πιά να νυχτώνη. Κλει-στηκε στην κἀμαρά του, άναψε το φώς και κατέβασε το στόρ.

«Επειτα πήρε μέσα απ' το συρτάρι το κουτί με το ρεβόλβερ και τ' άφισε πάνω στο τραπέζι. «Έσκισε σε δυό κομμάτια μία βραδυή έφημερίδα που είχε φέ-ρει μαζί του, τα τσαλάκωσε και τάβαλε μέσα στο κουτί.

«Άνοιξε ύστερα την τσάντα και πήρε από μέσα ένα μάτσο χαρτο-νομίσματα των 100 δολλαρίων. Πέρασε ένα απ' αυτά άνάμεσα στην κάννη και το άνοιγμα του κουτιού, έτσι ώστε να κρυβή την άκρη του όπλου. Τοποθέτησε τα υπόλοιπα στο πάνω μέρος του κουτιού και τα στέρεωσε μ' ένα λαστιχο.

Τραβήχτηκε ύστερα πίσω, για να εξετάσει το έργο του. Ήταν άπόλυτα έπιτυχημένο: Θάλεγε κα-νείς πως το κουτί ήταν γεμάτο με χαρτονομίσματα των 100 δολ-λαρίων.

«Έκρυψε κάτω απ' το στρώμα του κρεβατιού την πέτινη τσαν-τα. Θα προτιμούσε να την παρα-δώσει στο γραφείο. Μα, αν τον έβλεπε ο Μπόργκ, θα καταλάβαι-νε πως κάτι πήγαινε να του σκα-ρώσει.

Είχε φτάσει ή ώρα να φύγη. Φόρεσε το καπέλλο του, άναψε ένα τσιγάρο, πήρε το κουτί και βγήκε, φροντίζοντας να κλειδώ-ση πίσω του την πόρτα.

Ανέθηκε στ' αυτοκίνητό του, άφισε δίπλα του το κουτί, πάνω στο κάθισμα, και ξεκίνησε.

Είχε νυχτώσει πιά, όταν έ-φτασε στο Ταμιάμι. Σ' όλο το δρόμο, είχε διασταυρωθ' με πολ-λά άλλα αυτοκίνητα που ταξεί-δευαν όλα προς το Μαϊάμι. Θά-λεγε κανείς πως ήταν ο μόνος που άπομακρυνόταν απ' την πό-λι. Καί βλαστημούσε, γιατί τον θαμπώνανε διαρκώς οι προβολείς.

Οι φωτεινοί δείχτες του ρολο-γιού του ταμπλά δείχνανε 9 και 20', όταν πέρασε κοντά απ' το δάσος όπου είχε σταματήσει με τη Γκλόρια κι' όπου τους είχε ζητήσει πληροφορίες για το δρο-μο ο σωφέρ του καμιονιού.

Σκέφτηκε πάλι τη Γκλόρια. Καταλάβαινε τώρα πως δέ θα-πρεπε ποτέ να την αφήσει. Αυτή ήταν άνθρωπος του δικού του εί-δους, ενώ ή Τζόαν άνηκε σ' άλ-λο κόσμο... Τίποτε απ' ό,τι μπο-ρούσε να κάνει, δέ θ' άπομάκρυνε από κοντά του τη Γκλόρια. «Αν ζούσε ακόμα τώρα, θαρχότανε ν' άντιμεταπίση μαζί του το Μπόργκ, δέ θα τον άφινε όλομό-νοχο...

Όταν έφτασε στη διασταύρω-σι του Κόλλιερ Σίτυ, πήρε το

μικρό δρόμο προς τη θάλασσα. Ή καρδιά του χτυπούσε σαν να πήγαινε να σπάσει, τα χέρια του ήταν ύγρα και παγωμένα.

«Επειτα από πέντε λεπτά, σταμάτησε, έσδυσε τα φώτα του κι' έμεινε στη θέση του, κυτά-ζοντας μέσα απ' το παρ-μπρίζ την έρημη άμμουδιά και τη θά-λασσα που άχτινοβόλουσε στο φώς του φεγγαριού.

Στον άσυννέφιαστο ουρανό, το φεγγάρι έμοιαζε σά λαμπερός ά-σμενιος δίσκος. Οι άχτίδες του έπιτρέπανε στο Χάρρυ να διακρί-νη ακόμα και τις παραμικρότε-ρες λεπτομέρειες, και τις πτυ-χές της άμμου.

Δέ φαινότανε πουθενά ούτε Γ-χνος του Μπόργκ.

Ο Χάρρυ βγήκε από τ' αυτο-κίνητο, πήρε το κουτί και τό-βαλε κάτω απ' τη μασχάλη του. Προχώρησε σιγά-σιγά ως την ά-κρη του δρόμου, για να δ' όλο-κληρη την πλάζ. Διέκρινε τα φυ-κια που δείχνανε τη θέση του τάφου της Γκλόριας... Κι' ανα-τρίχιασε από φρίκη...

Καθώς άφουγκραζότανε, του

φάνηκε πως άκουσε ένα έλαφρό θόρυβο κοντά του. Γύρισε σιγά-σιγά το κεφάλι του, για να κυ-τάξει προς τα δεξιά.

Ο Μπόργκ βρισκόταν εκεί, δέκα μέτρα μακριά του, άκου-μπώντας τη ράχη του σ' ένα δέν-τρο. Ο Χάρρυ έμεινε με τα μά-τια καρφωμένα πάνω του...

—Έφερές τα λεφτά, φίλε; τον ρώτησε εκείνος, βραχνά και ψι-θυριστά.

—Ναί, απάντησε ο Χάρρυ.Που είναι το κλειδί;

—Τόφερα κι' εγώ.

Ο Μπόργκ σήκωσε το δεξιό του χέρι, κι' έκαμε δυό βήματα μπροστά, άφίνοντας έτσι να φα-νη, στο φώς του φεγγαριού, ένα πιστόλι που κρατούσε και σημά-δευε μ' αυτό το Χάρρυ.

—Κύττα μην κάνης κανένα ά-στείο! πρόφερε. Δείξε μου τα λε-φτά!

Ο Χάρρυ πήρε το κουτί με το δεξιό του χέρι, κρατώντας το ά-νάμεσα στο πρότο και στο πέμ-πτο δάχτυλό του. Έχωσε το δεί-κτη μέσα στην τρύπα και τον ά-κούμπησε στη σκανδάλη.

Ο άλλος άναψε ξαφνικά ένα

δυνατό ηλεκτρικό φανάρι που κρα-τούσε στ' άριστερό του χέρι. Θασμώμένος απ' το φώς του, ο Χάρρυ μισόκλεισε τα μάτια του. Είπε άστόσο την πελώρια σιλουέ-τα του Μπόργκ να κάνει ένα βή-μα άριστερά.

—Δείξε μου τα! ξανάπε ο γκαγγκεστερ.

Ο Χάρρυ έκαμε μία στροφή, για να τον άντικρύξη, και μετα-κίνησε το κουτί έτσι ώστε να τον σημαδεύη με το ρεβόλβερ που εί-χε κρυμένο μέσα. «Άκουγε τη βα-ρεία άναπνοή του Μπόργκ, ενώ διέυθυνε το φώς του φανοριού του προς το κουτί που κρατού-σε ο Χάρρυ. «Ένοιωσε από έν-στικτο, ότι ο Μπόργκ, βλέποντας το κουτί, ύποφιαζότανε κάποιον κόλπο...

«Έπρεπε να έπωφεληθ' απ' το κλάσμα του δευτερολέπτου που χρειαζότανε το μυαλό του γκαγγ-κεστερ για να διατάξη το χέρι του να πυροβολήσ'! Πάτησε ά-μέσως τη σκανδάλη. Το ρεβόλ-βερ του κουτιού έκπυρσοκρότησε, συγχρόνως με το Μπόργκ. Κι' οι δυό πιστολιές πέσανε μαζί.

Η σφαίρα «ντούμ-ντούμ» χτύ-

Ρεφλέξ

ΛΕΥΚΑΙΝΕΙ ΤΕΛΕΙΑ ΤΑ ΡΟΥΧΑ

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΙ-ΝΟΥΡΓΙΟ ΡΕΦΛΕΞ!!!

Έχει περιφημο άρωμα

Δέν πειράζει τα χέρια

ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ

Η Ιστορία του πλυσίματος με σύγχρονα μέσα στην Ελλάδα άρχισε με ΡΕΦΛΕΞ.

Σήμερα το καινούργιο ΡΕΦΛΕΞ είναι το καλύτερον πλυν-τικών μέσον.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

"Γνώμη"

Η ΜΠΥΡΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΙΟ ΤΟΝΩΤΙΚΟ ΑΠ'ΟΛΑ ΤΑ ΠΟΤΑ

Οι έπίσημες αναλύσεις του Έπιστημονικού Ινστιτούτου Διαιτητικής των Παρισίων άποδεικνύουν, ότι 1 κιλό μύτρα (2 μπουκαλία) είναι :

	Πλούσιο σε φώσφορο όσο ένα ώραίο μπαρμπούνι	Μυϊκή δύναμις
	Πλούσιο σε παντοθενικό άσβεστόιο όσο τρία γραμμαρία βασιλικού πολτού	Ξανάνιωμα
	Πλούσιο σε Βιταμίνη Β2 όσο ένα μεγάλο ποτήρι γάλα	Ανάπτυξις
	Πλούσιο σε Βιταμίνη ΒΠ όσο ένα μπουτί κόττας	Διανοητικές Ικανότητες
	Πλούσιο σε Βιταμίνη Β6 όσο ένα καλό μπιφτέκι	Καλή πέψη

Έπί πλέον, ή μύτρα περιέχει 46 άκόμη θρεπτικά στοιχεία άπαραίτητα για την όγεια.

Η μύτρα καθιστά τον Όργανισμό Ισχυρόν, όταν πίνεσαι κατά την διάσκεψιν του φαγητού και κάθε φορά που διαψάμ.

Από σήμερα, πίνετε τακτικά μύτρα, τό ποτό των δυνατών λαών. Προσφέρετε και στους φίλους σας. Γευστική και δοσοιστική, ή μύτρα είναι μία πραγματική άπόλαυσι.

ΜΠΥΡΑ ΦΙΞ

Τό πιο τονωτικό και πιο δροσιστικό απ'όλα τά ποτά.

(«BIERE ET SANTÉ» σελ. 28)

ΠΡΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

Οι αναγνώστες και αναγνώστριες μας του εσωτερικού, που ζητούν ελληνογραφία με σκοπό το γάμο, πρέπει απαραίτητα να εσώκλειουν στο γράμμα τους ένα δίδαγμα γραμματόσημο. Όσοι επιθυμούν όμως μπορούν να φέρουν οι ίδιοι την αγγελία στα γραφεία μας, 11-2 μ. μ. καθημερινώς και να την παραδώσουν στην ειδική συνεργασία μας (δρ. γραφείο 16) επιδεικνύοντας συγχρόνως και την ταυτότητά τους. Στην περίπτωση αυτή δεν επιβαρύνονται με το δίδαγμα γραμματόσημο.

Όμοιος δεν απαιτείται γραμματόσημο για τα γράμματα που προέρχονται από στρατιώτες καθώς και για αγγελίες ανδρών και γυναικών, που ζητούν ελληνογραφία με σκοπό την ανταλλαγή γραμματόσημων, κάρτ-ποστάλ ή σκέψων επι διαφόρων επιστημονικών και καλλιτεχνικών θεμάτων. Χωρίς κανένα περιορισμό, όπως και μέχρι σήμερα θα εξακολουθώμε να δημοσιεύουμε τις αγγελίες που προέρχονται από το εξωτερικό, τόσο από άνδρες όσο και από γυναίκες, είτε έχουν ως σκοπό το γάμο, είτε όχι.

Υπενθυμίζουμε στους αναγνώστες μας ότι δεν πρέπει να ζητούν ελληνογραφία στο Poste Restante, χρησιμοποιώντας ψευδώνυμο, δεδομένου ότι τα γράμματα αυτά παραδίδονται μόνο επί επιδείξεως της ταυτότητάς τους. Δεν πρόκειται συνεπώς να τους παραδοθούν τα γράμματα, αν το όνομα-τενύμιο στο φάκελλο δεν αντιστοιχείται απόλυτως με το αναγραφόμενο στην ταυτότητα τους.

Δημοσιεύουμε με ψευδώνυμο αιτήσεις για ελληνογραφία προερχόμενες από αναγνώστριες μας, δεν πρόκειται όμως για κανένα λόγο να εφαρμόσουμε το σύστημα αυτό και για τους αρρενωπούς αναγνώστες μας. Ας μη εκπλησθύνονται, λοιπόν, εκείνοι που μας γράφουν χωρίς να αποκαλύπτουν το πραγματικό τους όνομα-τενύμιο και την πλήρη διεύθυνσή τους, αν δεν βλέπουν την αίτησή τους να δημοσιεύεται στις στήλες αυτές. Συγχρόνως παρακαλούμε τις αναγνώστριες μας που θέλουν να κρατήσουν μυστική την ταυτότητά τους, να μας δίνουν το όνομά τους και τη διεύθυνσή τους μαζί με το ψευδώνυμο, για λόγους τάξεως. Τις διαβεβαιώνουμε ότι θα τηρήσουμε επί αυτού απόλυτη μυστικότητα.

Επαναλαμβάνουμε για μία ακόμα φορά πως δεν δεχόμαστε συνεργασία αναγνώστη για δημοσίευση. Έξαιρέσις γίνεται μόνο για σταυρόλεξα και παιχνίδια, τα οποία δημοσιεύονται αφού κριθούν κατάλληλα από το ειδικό τμήμα της συντάξεως του περιοδικού μας.

Λόγω του όγκου του ταχυδρομείου μας, μία απάντησις ή η δημοσίευσις μιας αγγελίας, μπορεί να βραδύνη δύο και τρεις μήνες. Αυτό δεν πρέπει να εκπλησθύνει τους ενδιαφερομένους, δεδομένου ότι προστάθουμε να τους εξυπηρετούμε όλους, κρατώντας μία λογική σειρά προτεραιότητας.

Παρακαλούμε όσους μας γράφουν, να καθαρογράφουν το όνομα πλάγιό τους και τη διεύθυνσή τους, για να

μην τής χάσας, στην οποία είναι εγκατεστημένοι, ή άλλης γειτονικής. Η ευγενική αυτή χειρονομία τους θα ευχαριστήση πολλούς φιλοτελιστές των γραφείων μας.

Τέλος, παρακαλούμε όσους απευθύνονται στη στήλη των «Κινηματογραφικών πληροφοριών» ή των «Διαφόρων πληροφοριών» να το αναγράφουν στην κάτω άριστερή γωνία του φακέλλου τους. Αυτό θα μας εξυπηρετήση, αλλά και οι ίδιοι θα εξυπηρετηθούν έτσι ταχύτερα.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Νούφαρο και Βιολέττα, Ένταυθα: Η Ροσάννα Ποντεστά γεννήθηκε στην Τρίπολη (Β. Αφρική) στις 20 Ιουλίου 1934. Ο Ροδόλφος Βαλεντίνο γεννήθηκε το 1895 και πέθανε στις 15 Αυγούστου 1926 από όξεια σκωληκοειδίτιδα. Όταν τον έπιασε η μεγάλη κρίσις βρισκόταν σε ένα νυχτερινό κέντρο μαζί με την Πόλα Νέγκρι. Η διεύθυνσις της Renata Tebaldi είναι: Piazzetta Guastalla 1, Milano, Italia.

Μ. Λουίζα: Η διεύθυνσις της Diana Dors είναι: C/o J. Arthur Rank Organisation Ltd, 21 Shaftesbury Ave, London W 1, England.

Ρόζ Τριαντάφυλλο, Πάτρας: Η διεύθυνσις της Gina Lollobrigida είναι: Via Appia Antica 223, Roma, Italia. Της Milly Vitale: Via Bocconi 5, Roma, Italia και της Eleanora Rossi Drago: Via Bertolomi 42, Roma, Italia.

Βασίλειά Αλφ, Ένταυθα: Η διεύθυνσις του Curt Jürgens είναι: Neuhaus b. Schliersee, Obb. Deutschland. Της δε Jane Wyman: 333 S. Beverly D. Beverly Hills, Calif. U. S. A.

Μελλοντικό άστέρι: Τα «Όσκαρ» μοιράζονται κάθε χρόνο στα τέλη Μαρτίου. Δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο τεύχος μας τα ονόματα των άστρων που κέρδισαν το έπαινος «Όσκαρ ηθοποιώ». Είναι η Ίν-

γκριντ Μπέργκμαν, ο Γιούλ Μπρόνερ και για τους δευτερευόντες ρόλους η Ντόροθ Μαλόου και ο Άντον Κοχλν.

Ξανθή όρφανα: Η διεύθυνσις του Lee Barker είναι: 509 N. Alpine, Beverly Hills, Los Angeles Calif. U. S. A. και της Ava Gardner: Metro - Goldwyn - Mayer Studios 10202 West Washington Blvd, Culver City, Calif. U. S. A. Ο Μπαρτ Λάνκαστερ γεννήθηκε στο Μανχάταν της Ν. Υόρκης στις 2 Νοεμβρίου 1913. Το ύψος του είναι 1 μ. 70. Η Ελίζαμπετ Τάιλορ γεννήθηκε στο Λονδίνο στις 27 Φεβρουαρίου 1922. Το ύψος της είναι 1 μ. 64.

Θ. Θανόπουλον: Η διεύθυνσις της Maria Fiore είναι: Via Gailo 30, Roma, Italia, της Jia Miranda: Via Suor Angela Merici 40, Roma, Italia και του Antonio de Curtis (Totò): Via Bruno Buozzi 78, Roma, Italia.

Αγαπημένες & δελφούλες, Λάρισα: Η διεύθυνσις του Gabriele Fazzetti είναι: Via Aurelia Antica 20, Roma, Italia και του Vittorio de Sica: Via B. Orlandi 8A, Roma, Italia. Ο Μάριο Λάντα είναι Ιταλικής καταγωγής, γεννήθηκε όμως στη Νέα Υόρκη το 1922. Ο Βιτόριο Γκάσμαν γεννήθηκε στη Γένοβα το 1922. Η διεύθυνσις της τελευταίας είναι: Vittorio Gassman: Viale Appennini 47, Roma, Italia και του Luciano Tajoli: Via Lucilio 26, Roma, Italia.

Θαυμαστήν της Άντωνέλλας: Η Άντωνέλλα Λουάντι γεννήθηκε στη Βρυτάν το 1931. Είναι σύζυγος του Φράνκο Ίντερλινγκ και μητέρα μιας χαραγμένης κορούλας. Η Τζίνα Λομπομπίτζινα γεννήθηκε στις 4 Ιουλίου 1928. Θα βρήτε πιο πάνω τη διεύθυνσή της. Η διεύθυνσις του Raf Vallone είναι: Via Ruggero Baccone 14, Roma, Italia.

Α. Α., 333, Ένταυθα: Η Ύδων Σανσόν γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1924 από Γάλλο πατέρα και μητέρα τουρκικής καταγωγής. Το ύψος της είναι 1 μ. 68. Έχει μαύρα μάτια και μαλλιά. Ο Στίουαρτ Γκρέιντ γεννήθηκε στο Λονδίνο, στις 6 Μαΐου 1913.

Μαρία Π., Θεσσαλονίκη: Η Τζίνα Λομπομπίτζινα δεν έδωλε την Ιταλία αλλά μόνο τις Ρώμη 1947. Πήρε μέρος στα καλλιστείες για την έκλογη της μίς Ιταλίας, αλλά ήρθε τρίτη, μαζί με την Ελεονώρα Ρόσι-Ντράγκο. Μίς Ιταλία 1947 έδωλε η Λουτσία Μποκέ. Το πραγματικό όνομα της Άννα-Μαρία Φερρό είναι: Άννα-Μαρία Γκουέρα. Γεννήθηκε στη Ρώμη το Φεβρουάριο του 1935.

Ευθυμική μικρούλα, Κ. Ε., Ένταυθα: Η διεύθυνσις του Giacomo Rondinella είναι: Via Ariosto 25, Roma, Italia.

Γιάννα Χατζηνάκου, Κολωνάκι: Η διεύθυνσις του Frank Sinatra είναι: 1168 Coldwater, Beverly Hills, Los Angeles Calif. U. S. A. Η διεύθυνσις της Τζάνης θα σας την δώσουμε μόλις την πληροφορηθούμε.

Χρήστον Καλογερόπουλον, Μυτιλήνη: Η διεύθυνσις του Cornell Wilde είναι: 11005 Bellaire, Bel Air, Los Angeles, Calif. U. S. A.

Α. Θεοδωρίδην, Σέρρες: Η διεύθυνσις της Kim Novak είναι: C/o Columbia Pictures 1438 North Gower Street, Hollywood, Calif. U. S. A., του δε Marlon Brando: Metro - Goldwyn - Mayer Studios, 10202 West Washington Blvd, Culver City, Calif. U. S. A.

Δ. Ξηνταράκου, Πειραιά: Η προηγούμενη απάντησις ισχύει και για σας. Όσον αφορά την Kim Novak. Το πραγματικό της όνομα είναι: Μαίριλιν Νόβας και γεννήθηκε στις 13 Φεβρουαρίου 1933.

Α. Μ., Τρίκαλα: Η διεύθυνσις του Alan Ladd είναι: 323 N. Marpleton, Bel Air, Los Angeles, Calif. U. S. A., του Kirk Douglas: 345 St. Pierre, Holmby Hills, Los Angeles, Calif. U. S. A. και του Burt Lancaster: 265 Conway, Bel Air, Los Angeles, Calif. U. S. A.

ΖΗΤΟΥΝ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΥΠΡΙΟΙ

Ο Κώστας Σαββίδης, (18 χρόνων), Ψηλάντου Νο 14, Κάτω Βαρύσια, Κύπρος, ζητεί ελληνογραφία με Έλληνίδες από το εξωτερικό, κατά προτίμησι από την Πάτρα, ηλικίας 16-19 χρόνων, με σκο-

πό την ανάπτυξη μιας άγνης φιλίας. Παρακαλεί όσες γράφουν, να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο Αντώνιος Ζησιμίδης (16 χρόνων), Μεσογγίου 12, Λεμεσός, Κύπρος, θέλει ν' ελληνογραφησώ με νέες από την Ελλάδα.

Ο Κ. Αντωνίου (15 χρόνων), Άσπιδων Νο 20, Λάρνακα, μαθητής, Αμερικανικής Ακαδημίας, επιθυμεί ν' ελληνογραφησώ με Έλληνες και Έλληνίδες της ηλικίας που απ' όλον τον κόσμο. Παρακαλεί εκείνους που θ' ελληνογραφησούν μαζί του να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο Άντιονάκης και ο Σίμος Πέτρον, Καϊμακλί, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' ελληνογραφησούν με νέες από την Ελλάδα, με σκοπό τη δημιουργία μιας σταθερής και άγνης φιλίας.

Ο Σάββας Π. Σάββας (18 χρόνων), Κενταύρων 17, Κάτω Βαρύσια, Κύπρος, επιθυμεί ν' ελληνογραφησώ με νέες από την Ελλάδα, κατόπιν προτίμησι από την Πάτρα, ηλικίας 16-18 χρόνων, με σκοπό τη κείνωση μιας φιλικής γνωριμίας. Παρακαλεί όσες γράφουν, να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο Προκόπης Π. Προκόπη (17 χρόνων), Κένταυρων 13α, Κάτω Βαρύσια, Κύπρος, ζητεί ελληνογραφία με Έλληνίδες απ' όλον τον κόσμο, κατά προτίμησι από την Ελλάδα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας άγνης φιλίας. Παρακαλεί όσες του απαντήσουν, να εσώκλειουν μία φωτογραφία τους.

Ο Ανδρέας Καραολής (18 χρόνων), μαθητής, Αγίου Ιωάννου 11, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' ελληνογραφησώ με Έλληνίδες, ηλικίας 15-18 χρόνων, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Μιχαήλ Χριστόδουλου (17 χρόνων), Εσθου 3α, Κάτω Βαρύσια, Αμμόχωστος, Κύπρος, ζητεί ελληνογραφία με νέες από την Ελλάδα, ηλικίας 16-18 από την Ελλάδα, με σκοπό να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο Λέας Φλωριάδης (16 χρόνων) και ο Λάκης Αντωνίου (15), Αγίου Γεωργίου Νο 1, Λευκωσία, Κύπρος, επιθυμούν ν' ελληνογραφησούν με νέες από την Ελλάδα. Παρακαλούν όσες γράφουν, να εσώκλειουν στο γράμμα τους μία φωτογραφία τους.

Ο Ανδρέας Φραγκεσκίδης (15 χρόνων), Εύφροσύνης Τασίου 13, Λάρνακα, Κύπρος, ζητεί ν' ελληνογραφησώ με νέες και νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό την ανταλλαγή γραμμάτων.

Ο Νίκος Παναγίδης, Σταύρου 22, Λάρνακα, Κύπρος, θέλει ν' ελληνογραφησώ με νέες από την Ελλάδα, στην Αγγλική και την Αμερικανική, ηλικίας 16-22 χρόνων, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Ξενοφών, ο Αντώνιος Αντωνίου (18) και ο Αμμόχωστος, Κύπρος, Παραλίμνη, ελληνογραφησούν με νέες από την Ελλάδα και το εξωτερικό, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Δημητράκης Θωμά και ο Μίμης Σαββόπουλος, Κάμπος Μαλδίου, Δεκελίας, Κύπρος, θέλουν ν' ελληνογραφησούν με νέες από την Ελλάδα, με σκοπό την ανταλλαγή σκέψων. Παρακαλούν όσες γράφουν, να στείλουν και μία φωτογραφία τους.

Ο Τάκης Τσαμαδός (19 χρόνων), Κενταύρων Ταχυδρομείου, Λευκωσίας, Κύπρος, ζητεί ελληνογραφία με νέες από την Ελλάδα και την Αίγυπτο.

Ο Άνδρας Γιώρκας (20 χρόνων) και ο Κυριάκος Αποστολίδης (20), Ταχ. Κ. 16, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' ελληνογραφησούν με Έλληνίδες απ' όλον τον κόσμο, με Έλληνες και Έλληνίδες του (19 χρόνων), Άγιος Θεόδωρος Σολές, Λευκωσία, Κύπρος, επιθυμεί ν' ελληνογραφησώ με Έλληνίδες απ' όλον τον κόσμο, ηλικίας 16-20 χρόνων, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό την ανταλλαγή δώρων και κάρτ-ποστάλ.

Ο Μιχαήλ και ο Μιχαήλ Χρίδης (18 χρόνων), Έρμι 65, Βαρύσια, Κύπρος, ζητεί ελληνογραφία με νέες από την Ελλάδα και το εξωτερικό, ηλικίας 16-23 χρόνων.

Ο Ανδρέας Ευέλθωντος, Εύρχου Σολές, Κύπρος, θέλει ν' ελληνογραφησώ με Έλληνίδες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό την ανταλλαγή δώρων και κάρτ-ποστάλ.

γλική γλώσσα, με σκοπό την ανταλλαγή δώρων και κάρτ-ποστάλ.

Ο Γεώργιος Π. Δημητρίου (16 χρόνων), μαθητής, Μαρίας Συγκλητικής 12, Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί ν' ελληνογραφησώ με μαθήτριες από την Ελλάδα.

Τρεις φίλοι, οι Γεώργιος Μιχαήλ (24 χρόνων), Κώστας Γεωργιάδης (20) και Σταύρος Αντωνίου (25), Λιθροδότης, Λευκωσία, Κύπρος, ζητούν ελληνογραφία με Έλληνίδες απ' όλον τον κόσμο, ηλικίας 17-23 χρόνων.

Η Ναυσικά Τομάζου (17 χρόνων), Έρεχθει 1, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί ελληνογραφία με νέους και νέες από την Ελλάδα, κα-

τά προτίμησι με φοιτητές και ασκούμενους.

Η Έλμα Φραγκεσκίδου (18 χρόνων), Εύφροσύνης Τασίου 13, Λάρνακα, Κύπρος, θέλει ν' ελληνογραφησώ με νέους και νέες απ' όλον τον κόσμο, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό τη συνάφι μιας άγνης φιλίας και την ανταλλαγή γραμμάτων.

Δύο φίλες, η Μέλα Νεάρχου (17 χρόνων) και η Νίνα Κανγακλή, (19), Αθανασίου Διάκου 2, Άγιος Δεμέτριος, Λευκωσία, Κύπρος, ζητούν ελληνογραφία με νέους και νέες απ' όλον τον κόσμο, και κατά προτίμησι από την Ελλάδα.

Οι τέσσερες φίλες, Λάουρα Στέλιου, Πόλα Παπαδοπούλου, Ρέα Ψιλιά (17 χρόνων και τρεις) και Λουίζα Μαυροπούλου (3), Αστρου Νο 11, Λεμεσός, Κύπρος, θέλουν ν' ελληνογραφησούν με νέους από την Ελλάδα.

Ο Τάκης Μιχαήλ (18 χρόνων) και ο Κυριάκος Γ. Τράκου (19), Αρχιεπισκόπου Φιλοθέου 6, Λευκωσία, Κύπρος, επιθυμούν ν' ελληνογραφησούν με Έλληνίδες απ' όλον τον κόσμο.

Ο Σταυράκης Κορνηλίου (20 χρόνων), Πεντάγυια, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί ελληνογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, κατά προτίμησι από την Ελλάδα, στην ελληνική γλώσσα. Όσες γράφουν, να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο Γεώργιος Γεωργίου (18 χρόνων), Λεωφόρος Νικηφόρου Φωκά 20, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' ελληνογραφησώ με ήθετους απ' όλον τον κόσμο.

Ο Χαραλάμπος Εύθυμιου (22 χρόνων), Ρεγίνα Πλάτσε, Λευκωσία, Κύπρος, ζητούν ελληνογραφία με Έλληνίδες, ηλικίας 18-22 χρόνων.

Ο Αιμίλιος Κοτζιάμνης (17 χρόνων), Μόρφου, Κύπρος, επιθυμεί ν' ελληνογραφησώ με Έλληνίδες, με σκοπό τη συνάφι μιας αληθινής φιλίας.

Ο Πάτροκλος Άναστασίου, Τ.Κ. 215, Λεμεσός, Κύπρος, θέλει ν' ελληνογραφησώ με νέες από την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη. Παρακαλεί όσες απαντήσουν, να εσώκλειουν μία φωτογραφία τους.

Ο Χριστόκης Λούκας και ο Σαββάκης Χρήστου, Βαττή, Αμμόχωστος, Κύπρος, ζητεί ελληνογραφία με Έλληνίδες απ' όλον τον κόσμο, ηλικίας 18 χρόνων.

Ο Κώστας Σάββας, Περδίου 8, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' ελληνογραφησώ με μία από τις τέσσερες φίλες από το Βόλο, του τεύχους 256.

Ο Σάββας Μ. Μηλιώτης (25 χρόνων), Μηλιά, Αμμόχωστος, Κύπρος, επιθυμεί ν' ελληνογραφησώ με νέες απ' όλον τον κόσμο, κατά προτίμησι από την Ελλάδα και την Αίγυπτο, ηλικίας 19-23 χρόνων, στην ελληνική γλώσσα. Παρακαλεί όσες γράφουν, να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο Φοίβος Κ. Αλεξάνδρου (18 χρόνων), Μπας 8, Στρόβολος, Λευκωσία, Κύπρος, μαθητής Γυμνασίου, ζητεί ελληνογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, κατά προτίμησι από την Ελλάδα, Αγγλία και Κύπρο, στην ελληνική, γαλλική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό τη δημιουργία μιας άγνης φιλίας. Παρακαλεί όσες απαντήσουν, να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο Φοίβος Κ. Αλεξάνδρου (18 χρόνων), Μπας 8, Στρόβολος, Λευκωσία, Κύπρος, μαθητής Γυμνασίου, ζητεί ελληνογραφία με νέες απ' όλον τον κόσμο, κατά προτίμησι από την Ελλάδα, Αγγλία και Κύπρο, στην ελληνική, γαλλική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό τη δημιουργία μιας άγνης φιλίας. Παρακαλεί όσες απαντήσουν, να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο Χαραλάμπος Εύθυμιου (22 χρόνων), Ρεγίνα Πλάτσε, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' ελληνογραφησώ με νέες από την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη. Παρακαλεί όσες απαντήσουν, να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο Χαραλάμπος Εύθυμιου (22 χρόνων), Ρεγίνα Πλάτσε, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' ελληνογραφησώ με νέες από την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη. Παρακαλεί όσες απαντήσουν, να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο Χαραλάμπος Εύθυμιου (22 χρόνων), Ρεγίνα Πλάτσε, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' ελληνογραφησώ με νέες από την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη. Παρακαλεί όσες απαντήσουν, να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο Χαραλάμπος Εύθυμιου (22 χρόνων), Ρεγίνα Πλάτσε, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' ελληνογραφησώ με νέες από την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη. Παρακαλεί όσες απαντήσουν, να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο Χαραλάμπος Εύθυμιου (22 χρόνων), Ρεγίνα Πλάτσε, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' ελληνογραφησώ με νέες από την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη. Παρακαλεί όσες απαντήσουν, να στείλουν μία φωτογραφία τους.

το δέρμα σας δροσερό - νεανικό

με τα ΓΑΛΑΚΤΩΜΑΤΑ "ΖΙΝΝΙΑ"

* ΝΤΕΜΑΚΙΓΙΝ σε υάλινα φιαλίδια

διά φυσιολογικά & λιπαρά δερμάτια

* ΛΑΚΤΟΡΟΖ σε πλαστικά φιαλίδια

διά ξηρά και κουρασμένα δερμάτια

ΤΑ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑΤΑ "ΖΙΝΝΙΑ"

καθαρίζουν το δέρμα σε βάθος & το

διατηρούν φρέσκο, δροσερό, νεανικό.

ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

MADAME YVONNE

ΓΑΛΛΙΑΣ ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΣ

Διπλωματούχος της ACADEMIE SCIENTIFIQUE DE BEAUTE, του INSTITUTE JEANNE CATINEAU, των LABORATOIRES DES GRANDS TRAVAUX SCIENTIFIQUES και της ECOLE DE DIETHETIQUE DU DR. MAURIN δέχεται καθημερινώς Βουκουρεστίου 16α, 1ος όροφος, τηλ. 613-114.

Περιποίηση προσώπου (γενική) Δραχ. 55

Ριζική αποτρίχισις (ή γλυκνή ανώδυνη) και παντός είδους

Traitements με σημαντικές εκπαιδεύσεις.

Η MADAME YVONNE εφαρμόζει την τελευταία τελείαν μέθοδον

του DR. MAURIN δια την τοπικήν εξάκρυσιν των ρυτίδων δι'

ηλεκτρισμό.

ΣΗΜ.: Κάθε κυρία που θα προσκομίζη το απόκομμα αυτής της δια-

φημίσιας Βουκουρεστίου 16α, 1ος όροφος, θα δικαιούται ενός μακι-

γιαξ δωρεάν. Τοῦτο ισχύει δια τὸν μῆνα Ἀπρίλιον.

ΚΥΠΡΙΕΣ

Η Τίνα Πετροπούλου, Λεωνόων 34, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί ελληνογραφία με μορφωμένους νέους απ' όλον τον κόσμο, ηλικίας 30-45 χρόνων.

Το Ξανθό διαβολάκι της Κύπρου (17 χρόνων), θέλει ν' ελληνογραφησώ με νέες από την Ελλάδα και το εξωτερικό, με σκοπό τη συνάφι φιλικών σχέσεων και την ανταλλαγή δώρων. Το Άστρο της Ερμού (15 χρόνων) και η Κυπριώτισσα (16), ε-

Ο Διεθνής Στίβος

Ο ΦΕΡΕΝΤΣ ΠΟΥ-ΕΚΑΣ ΤΙΜΟΡΗΘΗΚΕ ΜΕ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟ ΔΕΚΑ ΜΗΝΩΝ

Ο Γ. Ρουμπάνης προσε-κλήθη στους μεγάλους α-γώνες της Βαρσοβίας της 8-9 Ιουνίου

Η δραματική μονομαχία της Ουγγρικής Ποδοσφαι-ρικής Ομοσπονδίας με τους διεθνείς άσους της «Χόντιντ» που διάλεξαν την ελευθερία και προτίμησαν την ξενιτεία, έφτασε στο απόκορύφωμά της. Η τελευταία προθεσμία για την επιστροφή των «απο-στατών», έληξε στις 31 Μαρ-τίου. Η Βουδαπέστη, λοιπόν, δεν έχασε καιρό. Μόλις είδε πως πολλοί απ' τους άσους ποδοσφαιριστές, που δόσαν την Ουγγαρία στους διεθνείς στίβους, δε γύρισαν στην πα-τρίδα, ανήγγειλε τις ποινές που επέβαλλε.

Ένα χρόνο αποκλεισμό στον Φερεντς Πούσκας και τον Ζόλταν Τζιμπορ.

Έξη μήνες αποκλεισμό στους Σάντορ Κότσις, Ντού-λα Γκρόσιτς, Ισθβάν Ζόλ-νοκ.

Τέσσερις μήνες αποκλει-σμό στους Λάσλο Σάμπο και Αγκοστόν Γκαραμδελαγκί.

Ισόβιο αποκλεισμό στον Έμιλ Οστεράιχερ, τζώς δι-ευθυντή της «Χόντιντ» και δρ. Τάμας Φρίντ, ιατρό.

Οι ποινές αρχίζουν απ' τις 31 Μαρτίου. Θα κοινοποιη-θούν και στην Φ.Ι.Φ.Α. (Διε-θνή Ομοσπονδία του Ποδο-σφαίρου).

Οι Ουγγροί άσσοι, που προτίμησαν την ελευθερία και μάλιστα οι διασημότεροι, ό-πως οι Τσίμπορ, Πούσκας, Κότσιτς, Γκρόσιτς, θα κα-τευθυνθούν προς τα καθήκον-τα προπονητού ή θ' αναλά-βουν υποχρεώσεις προς επαγ-γελματικές ποδοσφαιρικές ό-μαδες. Ο Τζιμπορ, πάντως, θα προτιμήσει τη «Ρόμα», ως

προπονητής, ενώ οι άλλοι δε-χονται βροχή προτάσεων από μεγάλες και πλούσιες όμα-δες.

Ο Άγγλος άσος του πο-δοσφαίρου Τον Φίννεϋ, άρχη-γός της ομάδας «Πρέστον», 63 φορές διεθνής, έξελέγη από τους αθλητικούς συντά-κτες της Μεγάλης Βρετανίας, ως «ο καλύτερος ποδο-σφαιριστής της χρονιάς». Το αξιοσημείωτο είναι πως ο Φίννεϋ τιμάται για δεύτερη φορά με την εξαιρετική αυτή διάκριση.

Ο θρυλικός Στάνλεϋ Μά-θιους, της «Μπλάκπουλ», που είχε κατακτήσει τον τίτλο «του καλύτερου ποδοσφαιρι-στού της χρονιάς» κατά το 1948, μόλις πήρε την πέμ-πη θέση. Μετά τον Φίννεϋ, κατατάχθηκαν οι Ντουνκάν Έντγουαρτς της «Μάντσε-στερ Γιουνάιτεντ», Τζων Τσάρλς της «Λίβερς» και Ρό-ντερ Μπέρντ της «Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ».

Οι Νηρηίδες των διεθνών υγρών στίβων, άρχισαν μεγά-λες επιθέσεις κατά των κο-λυμβητικών ρεκόρ. Η περίφη-μη Νεοζηλανδέζα Τζέννιφερ Γκούλντ, κολύπησε τις 220 γυάρδες ύπτις σε 2' 42". Αν το κολυμβητήριο ήταν μήκους 55 γυάρδων, τότε εί-ναι νέο παγκόσμιο ρεκόρ, γιατί το παλιό είναι 2' 43". 8. Το 2' 42" της Γκούλντ εί-ναι νέο παγκόσμιο και στα 200 μ. Το παλιό είναι 2' 42" 8.

Οι Σουηδέζες στο Γκότεμ-πόργκ, πέτυχαν αξιοσημείω-τες επιδόσεις. Η Κάτε Τζό-μπερν κατέρριψε στα 50 μ. έ-λευθερα το σουηδικό ρεκόρ, με 29" 8 στους προκριματι-κούς και στους τελικούς κο-λύπησε 30" 3. Νέο σουηδι-κό ρεκόρ σημείωσε στα 200 μ. έλευθερα η Α. Χέλλστρουμ, με 2' 26" 9. Στα 200 μ. ύ-πτια, η Τζόρενσον πέτυχε 2' 44" 9. Νέο σουηδικό ρε-κόρ.

δημιούργησε και η Μπ. Μόλλ-μπεργκ στα 100 μ. πρόσθια με 1' 24" 8.

Η Λένου ντε Νίς, η περι-φημη Ολλανδέζα πρωταθλή-τρια της κολυμβήσεως και μία απ' τις καλύτερες του κόσμου στα 100 μ. ύπτια, προσεκλήθη με τρεις άλλες πρωτοκόλουμβητριες του συλ-λόγου «Ρομπιν του Χίλλντερ-σουμ», σε διεθνείς αγώνες της 4 Μαΐου στη Γαλλία.

Ο Γιώργος Ρουμπάνης μας στίς «Νημενές Πολιτείες της Αμερικής», όλο και ξε-περνάει τον εαυτό του στο άλμα επί κοντώ. Το 4,59, πούναί και ανεπίσημο νέο εύ-ρωπαικό ρεκόρ, δε θ' άνα-γνωριστή, βέβαια, γιατί έλα-βε μέρος σε διαπανεπιστη-μιακούς αγώνες, χωρίς συν-αγωνισμό. Η φημη του όμως ξεπεράσε πολύ τους αθλητι-κούς όρίοντες, που όνειρεύ-τηκε. Η Πολωνική Αθλητική Ομοσπονδία τον κάλεσε στη Βαρσοβία για τους μεγά-λους διεθνείς αγώνες της 8ης και 9ης Ιουνίου, που θα τε-λεστούν στη μνήμη του περι-φημου Πολωνού δρομέα Γιάν-νους Κουστούνσκου. Σ' αύ-τους, προσεκλήθησαν περίφη-μοι αθλητές και αθλήτριες, ό-πως οι Βέλγοι Μόνης και Λέ-οκ. Οι Τσέχοι Γιούγκνιθ και Σκόρμπλα. Οι Φινλανδοί Χέλ-στεν και Βαλκάμα. Ο Όλ-λανδός Βίσσερ. Ο Ιρλανδός Ντελάνεϋ. Ο Γιουγκοσλαβός Μουγκόζα. Οι Γερμανοί και Γερμανίδες Πρέιτγκερ, Λάου-ερ, Γκάστλι, Κέλερ. Οι Νορ-βηγοί Ντάνιελσεν, Μπούζεν, Στράντλ. Οι Σουηδοί Λούντ-μπεργκ και Πέτερσον. Οι Ουγγροί Ροζαδόλγκυ και Τσέρμακ. Οι Ιταλιάνοι Κον-σολίνι και Λεόνε. Ο Ισπανός Έϊναρσον. Οι Ρώσοι και Ρωσίδες Κούτς, Κασκάρωβ, Τσερμπάκωβ, Κρήρ, Γκρι-γκάλκα, Τσουμπουλένκο, Κρι-νονόσωβ, Βινγκράντοβα, Ζά-νερε και Τούσκεβιτς. Οι Γάλλοι Ντεγκά, Μπερνάρ, Ντοέν, Γκούλιέ.

Ο περίφημος Αυστραλός δρομέας Μέρβιν Λίνκολν, όταν έτρεξε τα 1609 μ. σε 3' 58" 9, πέρασε τα 1500 μ. σε 3' 42" 9, ίσοφορίζοντας το ρεκόρ του συμπατριώτου του Τζων Λάντυ. Ο Λίνκολν γεννήθηκε το 1934, είναι 1,78 μ., ζυγί-ζει 68 κιλά και είναι καθηγη-τής Κολλεγίου στη Μελ-βούρνη.

Τ. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ του παρόντος τεύχους

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΕ ΠΑΡΟΙΣΙΑ

ΟΡΖΟΝΤΙΩΣ:

1) ΒΡΟΝΤΑ - ΚΟΥΦΟΥ. 2) ΙΣΙΟ - ΡΥΑΣ. 3) ΑΜΟ - ΠΟΡΤΑ - ΙΣΑ. 4) ΣΑ - ΚΟΝΙΑΜΑ - ΑΝ. 5) ΧΑΣΗ - ΜΑΡΚ. 6) ΜΠΑΡ - ΔΕΑ - ΝΟΥΣ. 7) ΜΑΝ - ΜΗΝ. 8) ΝΤΟΚ - ΤΗΝ - ΣΤΟΑ. 9) ΣΑΚΙ - ΑΝΙΑ. 10) ΟΝ - ΣΑΚΑ-ΤΗΣ - ΣΙ - 11) ΣΕΡ - ΛΟΓΟΣ - ΑΤΑ. 12) ΝΑΜΑ - ΣΟΛΟ. 13) ΘΕΛΕΙΣ - ΛΑΡΟΥΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1) ΑΣΗΜΑΝΤΟΣ. 2) ΡΙΜΑ - ΝΕΝΕ. 3) ΟΣΟ - ΧΑΜΟΣ - ΡΑΛ. 4) ΝΙ - ΚΑ-ΡΑΚΑΣ - ΜΕ. 5) ΤΟΠΟΣ - ΚΑΛΑΙ. 6) ΟΝΗΑ - ΤΙΚΟ. 7) ΗΡΙ - ΕΠΗ - ΑΓΩ. 8) ΤΑΜΑ - ΝΑΤΟ. 9) ΟΡΑΜΑ - ΝΗΣ-ΣΑ. 10) ΥΥ - ΑΡΝΗΣΙΣ - ΟΡ. 11) ΦΑΙ - ΚΟΝΤΑ - ΛΑΟ. 12) ΟΣ ΣΑ - ΣΤΟΥ. 13) ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ.

Η παροιμία: ΣΤΟΥ ΚΟΥΦΟΥ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΟΣΟ ΘΕΛΕΙΣ ΒΡΟΝΤΑ.

Ποιά από τις τρεις

1) Ο Ούρακουτάγκος (φτάνει ύψος 2 μ. 30, και βάρος 300 κιλά). 2) Η Καραϊβική. 3) 160. 4) Στην Ολλανδία (Κόλδο στα ολλανδικά σημαίνει μπαστούνι). 5) Τη Σαρδηνία. (Και σήμερα ακόμα είναι το ήμερο και ήσυχο νησί). 6) Στις αρχές του 17ου αιώνα (την εποχή αυτή τον καπνό τον χρησιμοποιούσαν μόνο οι πλούσιοι και οι άριστοκράτες). 7) Το 1ο Περί. 8) Χαζάδ. 9) Ο Καμπρέα (Αργεντινή). 10) Μαύρο. 11) Ακρά. 12) Ο Άλφον.

Τονόγραφος

Άξιός - Άξιός.

Αίνιγμα

Ο κεφαλος, ή κεφαλή, το κεφάλι.

Ανασπασμωδίες

ΚΥΒΟΣ - ΒΟΣΚΗ

Το Πάσχα το 1957

Θα τραβήξει τα σκονιά με την ακόλουθη σειρά: Γ, Δ, Β και Α.

Η λύσις του υπ' αριθ. 636 σταυρολέξου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1) ΣΕΡΒΙΑ - ΠΑΛΜΑ - ΑΠΑ. 2) ΑΡΙΑ - ΚΡΑΤΟΣ - ΧΑΛΑΣ. 3) ΥΠΟ - ΑΡΑΞΟΣ - ΧΕΛΙ. 4) ΑΩ - ΟΛΙΓΟΣ - ΚΑΜΑΡΙ. 5) ΚΡΙΤΑΙ - ΦΑΝΕΡΩΝ. 6) ΚΑΡΑΚΑΣ - ΓΑΛΑΝΟΝ. 7) ΜΙΣΟΣ - ΠΕΛΑΓΟΣ - ΦΑ. 8) ΠΑΝΙΣ - ΚΕΡΑ-ΜΙΣ - ΠΑΝ. 9) ΗΛΟΣ - ΠΑΤΑΡΙΑ - ΕΛΕΝ. 10) ΛΙΣ - ΛΙΜΑΝΙΑ - ΣΠΑΘΑ. 11) ΑΑ - ΚΑΠΗΛΟΣ - ΦΑΙΝΩ. 12) ΚΑΜΙΛΟΣ - ΜΑΡΚΟΝΙ. 13) ΑΝΙΚΑ-ΝΟΝ - ΜΑΡΚΟΣ. 14) ΑΜΙΣΟΣ - ΧΟΡΔΕΣ - ΝΥ. 15) ΣΤΟΑ - ΧΑΛΚΙΣ - ΜΑΚ. 16) ΠΑΝΙΑ - ΑΙΝΙΑΝ - ΒΕΤΟ. 17) ΑΛΟ - ΑΕΝΑΩΣ - ΙΛΙΣΟΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1) ΣΑΥΛΟΚ - ΠΗΛΑΑ - ΣΠΑ. 2) ΕΡΠΩ - ΑΜΑΛΙΑ - ΝΑΤΑΛ. 3) ΡΙΟ - ΚΡΙΝΟΣ - ΚΙΜΟΝΟ. 4) ΒΑ - ΟΡΑ-ΣΙΣ - ΚΑΚΙΑΙ. 5) ΑΛΙΚΟΣ - ΑΑ-ΜΑΣ - ΑΑ. 6) ΑΚΡΙΤΑΣ - ΠΙΠΙΝΟΣ. 7) ΡΑΓΑΣ - ΚΑΜΗΛΟΣ - ΑΝ. 8) ΠΑ-ΣΟΙ - ΠΕΤΑΛΟΝ - ΧΙΑ. 9) ΑΤΟΣ - ΠΕ-ΡΑΝΟΣ - ΧΑΝΩ. 10) ΛΟΣ - ΦΑΛΑ-ΡΙΣ - ΜΟΛΙΣ. 11) ΑΣ - ΚΑΛΑΜΙΑ. 12) ΜΑΡΚΑ. 13) ΠΑΝΑΓΙΑ - ΦΑΡΑΙΝΙ. 14) ΣΑ - ΜΕΝΟΣ - ΣΑΡΚΕΣ. 15) ΑΧΑ-ΡΟΣ - ΕΠΙΚΟΣ - ΒΙ. 16) ΑΧΕΡΩΝ - ΠΑΛΑΟΣ - ΜΕΣ. 17) ΠΑΛΙΝ - ΦΑΕ-ΘΩΝ - ΝΑΤΟ. 18) ΑΣΙ - ΩΣΑΝΝΑ - ΙΒΥΚΟΣ.

Το πλύσιμο των ποδιών

Στη Μαλάγα, το πρωί του Μεγάλου Σαβ-βάτου, συγκεντρώνουν τους ζητιάνους σε μία πλατεία και γίνεται τότε συλλογή για τους πρωτοπύλην τα πόδια. Κι-οις της άριστοκρατίας προσφέρουν επίσης βαρύτιμα άρωματα και είναι όχι λίγες έ-κεινες που παίρνουν οι ίδιες μέρος στο πλύ-σιμο των ποδιών.

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Παράξενο διήγημα

Όταν έφτασα στη Βαλέντσια, γνω-ρίστηκα μ' έναν έμπορο πορτοκαλιών, που λεγόταν Πάολο Μορένο. Ήταν ένας πολύ ευγενικός άνθρωπος, που έννοιασε σώνει και καλά να μου δείξει τ' αξιο-θέατα της πατρίδας του.

Μια μέρα, που περνούσαμε κάτι στε-νά δρομάκια, κοντά στην Αγορά, στά-θηκαν μπροστά στον τοίχο ενός σπιτιού. Τί σημαίνει αυτός ο μαύρος σταυ-ρός; ρώτησα τον Μορένο. Έχω δη κι' άλλους πολλούς στοίχους τοίχους.

Αυτό θυμίζει πως σε κάθε τέτοιο μέρος έγινε ένας φόνος. Τα στίλβας δι-νούν και παίζουν στον τόπο μας! μου απάντησε. Άλλοτε οι σταυροί ήταν πε-ρισσότεροι. Μά τώρα η αστυνομία φρον-τίζει για την τάξη...

Και οι φόνοι αυτοί γιατί γίνοντου-σαν; Τίππως για έρωτοδουλειές; Τίς που πολλές φορές ο έρωτας ή-ταν η αιτία. Μά αυτός εδώ δεν έγινε για αισθηματικούς λόγους. Είναι μια παλιά ιστορία, που έγινε στα 1840, στα χρόνια της αντίστασης της Μα-ρίας Χριστινής...

Εκείνο τον καιρό ο κόσμος πίστευε πιο πολύ από τώρα στα μάγια και στα φαντάσματα. Μορφωμένοι κι' αγράμμα-τοι, φτωχοί και άρχοντες έτρεμαν και τον εαυτό τους ακόμη, αν τύχαινε και τους έβλεπαν πώς στον τοίχο τους μπο-ρει να κρυβόταν ο σατανάς...

Μια άνοιξιαντική νύχτα το το φεγ-γάρφι έλαμπε σαν νάταν μέρα, ένας νυ-χτοφύλακας σκόνταψε πάνω σ' ένα σώ-μα, που ήταν πεσμένο μπρούμυτα στο μα...

Μόλις είχε ξεφυγήσει από χτύ-μένους νασάνας, που του είχε ανοίξει την κοιλία πέρα ως πέρα. Ο νυχτοφύ-λην κατάλαβε πως ο νεκρός ήταν έ-λακας άρχοντας. Κι' αλήθεια, σε λίγο, δεν νασ άρχοντας, Κι' αλήθεια, σε λίγο, δεν νασ άρχοντας, Κι' αλήθεια, σε λίγο, δεν νασ άρχοντας, Κι' αλήθεια, σε λίγο, δεν νασ άρχοντας...

Πάντως, έχουμε ευκαιρία για να δούμε αν είναι αλήθεια αυτό που λένε, έλπε ο νεός. Τί λές; Μπαίνουμε στο νε-κροταφείο; Ή φοβάσαι;

Εγώ να φοβάμαι; Άστειεύεσαι; α-πάντησε ο δόν Αντόνιο.

Πάμε, λοιπόν!

Κάθως περνούσαμε την πύλη του νε-κροταφείου, ο δόν Αντόνιο έσφιγγε τα δόντια του, για να μην άνοιξη ο φίλος του το νευραίο του τρέξιμο...

Το νευραίο φώτιζε όλο εκείνο το μέ-ρος. Προχωρούσαν όντα. Το νημά του δόν Μπερνάντο Λοπέζ βρισκόταν δεξιά.

Σεφρακιά ο δόν Αντόνιο άρπαξε το χέρι του δόν Πέντρο.

Εκεί!... Εκεί!... Κύτταξε εκεί... τραβήσε. Ένα φάντασμα!

Ναι, έλπε σιγά ο δόν Πέντρο. Αυ-τός είναι!

Κι' ήταν αληθινά ο δούτοχος ο Μπερ-νάντο τυλιγμένος στα σάβανα του...

Όταν η φοιτητή άπορρόχληση σκία-στάθηκε λίγο πιο πέρα άναμεσα στα κυ-παρίσσια, ο δόν Αντόνιο δεν μπορούσε πια να κούνη τον τρέμο του. Άναγνώ-ρισε το λεπτό πρόσωπο του Μπερνάντο.

Πέντρο! βόγγυσε το φάντασμα κι' ή φωνή του ήταν σιγανή, θλιμμένη. Πέν-τρο, φίλε μου άναπαύσου, είσαι ακόμη πρόθυμος να εκδικηθείς το θάνατό μου;

Πώς! Άμωβέλλει γι' αυτό; α-πάντησε ο δόν Πέντρο. Πες μου μονάχα το όνομα του φονιά σου...

Μόνος του θα στο πη!... απάντη-σε το φάντασμα.

Ο δόν Αντόνιο μισο-σθεμένος από φόβο, έπεσε στο γόνατο. Όλο του το σώμα τσανταζόταν από ρίγη...

Καλώς τον Πέντρο! φώναξε ο δόν Αντόνιο. Πώς ήταν αυτό να σε άνα-μώσω; Είδες την όμορφη βροάδα και ξε-μύτισες από το άντρο σου;

Εσύ γάβηκες τώρα τελευταία, Άν-τόνιο! Η δόνα Καντελάρια αυτό άκρι-ώς μου λέγε γτές.

Τί τά βέλεις, φίλε μου! Σέδομαι τη λύπη της εαδερφής μου και δε θέλη-σα να την ένοχλήσω. Άν θέλεις, πάμε να τη δούμε...

Τί λές, δόν Αντόνιο; Ένοχλούν πο-τέ οι συγγενείς;

Καιροίμαι πού σ' άκούω να το λές, Πέντρο. Και... πώς πάνε οι έρωτές σου;

Ο δόν Πέντρο ντε Χερέρα ήταν άρα-βωνισμένος με την Καντελάρια, την άδελφή του Μπερνάντο Λοπέζ. Ο γάμος τους όμως είχε άναβληθή εξ αιτίας του φόνου.

Τά ίδια πάντα! απάντησε ο δόν Πέν-τρο. Πρέπει, καθώς ξέρεις, να περάσ ένας χρόνος, για να γίνει ο γάμος...

Φυσικά...

Ο δόν Πέντρο είχε περάσει το χέρι του στο μπράτσο του φίλου και μιλά-ντας, τον παρέσυρε στα στενά «πάτιος».

Περπατώντας και κουβεντιάζοντας ο δόν Αντόνιο παρατήρησε πως είχαν βγί έξω από την πόλη. Προχωρούσαν τώρα πλάι στον τοίχο ενός νεκροταφεί-ου, εκείνου ακριβώς όπου ήταν θαμέ-νος ο Μπερνάντο...

Τί έμπνευσε ήταν αυτή να με φέ-ρης σε τέτοιο μέρος μ' αυτή τη νύχτα; ρώτησε ο δόν Αντόνιο.

Δίχκο έχεις! Δεν το πρόσεξα! α-πάντησε ο άραβωνιστικός της δόνας Καντελάριας. Περιεργή σύμπτωση όμως. Πιστεύω ν' άκουσες πως γεννήθηκε Με-γάλη Παρασκευή...

Ο άλλος τον κύτταξε μ' έκπληξη.

Όχι δά! έλπε. Δεν πιστεύω να δι-νής σημασία σε τέτοιες κουταμάρες!

Έχεσας να σάς πω ότι την εποχή έ-κείνη ο λαός πίστευε πως όσοι γεννι-ούνταν Μεγάλη Παρασκευή είναι άλα-φροσκαίωτοι... Μπορούν να δούνε διαλα-δη νεράιδες, βρυκόλακες, κι' άήμερα τη Μεγάλη Παρασκευή, αν περάσουν ά-πό νεκροταφείο, που είναι ένας άδικος σκατωμένος, αυτός τους φανερώνεται...

Πάντως, έχουμε ευκαιρία για να δούμε αν είναι αλήθεια αυτό που λένε, έλπε ο νεός. Τί λές; Μπαίνουμε στο νε-κροταφείο; Ή φοβάσαι;

Εγώ να φοβάμαι; Άστειεύεσαι; α-πάντησε ο δόν Αντόνιο.

Πάμε, λοιπόν!

Κάθως περνούσαμε την πύλη του νε-κροταφείου, ο δόν Αντόνιο έσφιγγε τα δόντια του, για να μην άνοιξη ο φίλος του το νευραίο του τρέξιμο...

Το νευραίο φώτιζε όλο εκείνο το μέ-ρος. Προχωρούσαν όντα. Το νημά του δόν Μπερνάντο Λοπέζ βρισκόταν δεξιά.

Σεφρακιά ο δόν Αντόνιο άρπαξε το χέρι του δόν Πέντρο.

Εκεί!... Εκεί!... Κύτταξε εκεί... τραβήσε. Ένα φάντασμα!

Ναι, έλπε σιγά ο δόν Πέντρο. Αυ-τός είναι!

Κι' ήταν αληθινά ο δούτοχος ο Μπερ-νάντο τυλιγμένος στα σάβανα του...

ΓΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

Πρωινό ξύπνημα

Μετά από καλό ύπνο ξυπνάτε πάντα με κέφι. Ο ύπνος πρέπει να γίνεται μέσα σε δωμάτιο που έχει λίγο άνοι-χτό παράθυρο για να φρεσκαίνεται ο άέρας. Πρέπει να σκεπάζεστε καλά για να μην αισθάνεστε κρύο στον ύπνο σας. Πολύ ζεστό δωμάτιο με άνοιχτό καλοριφέρ είναι άν-θυγιεινό. Μπορείτε να το ζεσταίνετε καλά το δωμάτιο και μετά να κοιμηθείτε με έλαφρά άνοιχτό παράθυρο. Ο ύπνος πρέπει να είναι φυσιολογικός. Δεν πρέπει να συνη-θίσετε με ύπναικτα. Όλα αυτά βλάπτουν την υγεία και σκωτώνεστε με βαού κεφάλι.

Καλά είναι να ξυπνάτε νωρίς το πρωί. Το πρωινό ξύ-πνημα δίνει υγεία, πλούτο και ευτυχία λέγει μια έγγλε-ζική παροιμία. Έννοιατε ότι πρέπει να κοιμάσαστε κανο-νικά το βράδυ. Όχτώ ώρες είναι άπαραίτητες για ένα καλό ξύπνημα. Έφτα το πρωί είναι ή πιο κατάλληλη ώρα για το πρωινό ξύπνημα.

Μόλις ξυπνήσετε δεν είναι άνάγκη να σηκωνάσαστε ά-μέσως. Μπορείτε λίγα λεπτά ακόμα να χουχουρέψετε στο κρεβάτι τεντώνοντας τα χέρια σας και κουνώντας τα πόδια σας για να ξεμουδιάσετε. Με τον τρόπο αυτό το σώμα σας άποκτά την άναγκαία κινητικότητα για την καθημερινή σας ζωή.

Μόλις σηκωθείτε, καλό είναι να κόμειτε λίγη γυμνα-στική σουηδική επί ένα τέταρτο της ώρας. Αυτό κάνει το σώμα σας εύλυστο και κανονικό.

Πίνετε ένα ποτήρι νερό χλιαρό. Αυτό σας κανονίζει το πεπτικό σας σύστημα.

Ένα λουτρό ζεστό το πρωί, που θα το ακολουθήσει ένα κρύο ντους θα σας τονώσει και θα σας δώσει τη δύναμη για έργασια. Αν δεν έχετε μπάνιο, μόνο ένα χλιαρό και μετά κρύο ντους είναι άρκετά. Πάντως το πρωί είναι άπα-ραίτητη ή καθαρσιότητα του σώματος.

Θα πλύνετε το στόμα σας με όδοντόδουρτα και με όδοντόπαστα ή με ύγρο για τα δόντια.

Θα καθαρίσετε το πρόσωπό σας και το λαιμό σας μ' ένα γάλα καθαρσιότητας, άνάλογο με τη σύσταση του δερ-ματός σας. Αν είναι στεγνό, θα το καθαρίσετε με γάλα Lydia P. No 1 και μετά τον καθαρισμό θα άλείψετε το πρόσωπό σας με κρέμα βιταμίνης Α. Το γάλα μπαίνει βαθιά μέσα στους πόρους και καθαρίζει το δέρμα καλά από το σμήγμα-λίπος που βγίκε από τους πόρους όλη τη νύχτα και από τα νεκρά κύτταρα της επιδερμίδος κι' έτσι φρεσκάρει και άπαλύνει το δέρμα. Η κρέμα βιταμί-νης Α μετά τον καθαρισμό του προσώπου και του λαιμού προλαμβάνει την χαλάρωσι του δέρματος και ελαττώνει την ξηρότητα και την αβρόδαίτυ του και συντελεί στο να γίνει το δέρμα κανονικό, γεμάτο φρεσκάδα κι' έλα-στικότητα. Την κρέμα αυτή δε θα την άφήσετε για πολύ στο δέρμα σας. Αν θα μέινετε στο σπίτι, μπορεί να την άφήσετε περισσότερο. Αν θα μέινετε λίγο την κρατάτε ως ότου βουρτσάτε τα μαλλιά σας και κάνετε την πρωί-νη τουαλέττα των μαλλιών σας. Έπειτα την άφαιρείτε με μία τονωτική λοσιόν Lydia P. και μετά, άφού περάσετε πάλι το ποσώπώ σας με λίγο γάλα, βάζετε τη πούδρα σας και βυαίνετε.

Όσες έχετε κοινικό δέμα θα καθαρίσετε το λαι-μό σας και το πρόσωπο με γάλα No 2 και θα βάλετε για λίγο την κρέμα βιταμίνης Α και μετά λοσιόν τονικ, γά-λα και πούδρα και θα βγίτε.

Για το λιπαρό δέρμα θα καθαρίσετε το πρόσωπό σας, με νερό και σαπούνι και μετά καλό έξέδωλα για να μη μείνη καθόλου σαπούνι. Καμία κρέμα δε θα βάλετε στο πρόσωπό σας. Το λιπαρό δέρμα έχει περισσότερο από όσο πρέπει λίπος και κάνει σπυρία γι' αυτό το καθαρίζετε με σαπούνι. Η προσθήκη και άλλη λίπης ουσίας, όπως είναι ή κρέμα, μεγαλώνει τη λιπαρότητα, φράσσει τους πόρους και δημιουργεί πολλά σπυρία. Το πολύ-πολύ άνα μετά το πλύσιμο αισθάνεστε να σας τραβήξ το δέρμα, τότε μπορείτε να μεταχειριστείτε το γάλα No 3.

Όσες παρουσιάζουν ρυτίδες στο πρόσωπο και πρό-πάντων στις γωνίες των ματιών προς τα έξω, στο μέτωπο και στο λαιμό θα βάλλουν κρέμα λεκιθίνης, που είναι έ-ναντίον των ρυτίδων. Η κρέμα αυτή μπαίνει πολύ βαθιά μέσα στο δέρμα και προλαμβάνει τον σχηματισμό των ρυτίδων και τη χαλάρωσι του δέρματος. Η κρέμα αυτή θεωρείται τροφή και δίνει πολύ φρεσκάδα σ' αυτό.

Την κρέμα αυτή την άφαιρείτε με λοσιόν τονικ Lydia P. Οι άντρες προτού βγίτε έξω άπαραίτητα πρέπει να ξυ-ριστήτε.

Θα περιποιηθήτε τα χέρια σας και τα νύχια σας προ-τού βγίτε. Τα νύχια πρέπει πάντα να είναι καλά κομμένα και καθαρά. Από την καθαρσιότητα των χεριών και των νυχιών θα σας κρύουν οι άλλοι. Για να είναι λευκά και άπαλα τα χέρια σας, θα μεταχειριστείτε την κρέμα των χεριών Lydia P.

Προτού βγίτε θα φάτε έλαφρά, παίρνοντας καφέ, τσάι, χαμομήλι ή γάλα με λίγο τυρί και λίγα λαχανικά ή ορούτα. Αυτά άποτελούν ολοκληρωτική τροφή γιατί περιέ-χουν λευκόμα, λίπος και υδατανθρακες και τις βιταμίνες Α, Β, C και D. Δεν πρέπει να φεύγετε από το σπίτι σας με νηστικό στομάχι, γιατί χαλάει το πεπτικό σας σύστημα και σας κάνει να υποφέρετε από πεπτικές διαταραχές.

Νά βγαίνετε από το σπίτι σας πάντα με κέφι και καλή διάθεσι για να μπορείτε να άποδώσετε στη δουλειά σας και να μένετε ευχαριστομένοι άπ' αυτή.

Καλός ύπνος, καλό ξύπνημα, πρωινό τουαλέττα και κα-λό πρόγευμα, συντελούν στην καλή διάθεσι του άτόμου.

ΛΥΔΙΑ ΠΟΥΛΙΕΖΟΥ-ΔΟΥΚΑ

Ιατρός Δερματολόγος

ΖΑΚ ΣΕΖΑΜΠ

Η Έθνική Νέων, το μέλλον του ελληνικού ποδοσφαίρου

Angelos

ΖΑΧΑΡΙΑΣ : 'Αγάπη μου, έρχο-
μαι να σου δώσω κι' εγώ το φιλι της
αγάπης !...